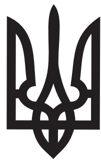
СЕРЕДА, 7 БЕРЕЗНЯ 2007 РОКУ ■ № 42 (4042)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Жінкам України

Нехай доля до вас буде щедрою...

Високошановні, дорогі наші жінки — мами і сестри, дружини і доньки — всі, з ким долею велено нам пройти непрості життєві дороги!

Ми знаємо: світ тримається на любові. З неї почався він і з нею сягнув духовних вершин, утвердивши найсвітліші, найсвятіші людські почуття. З любові почалі глибокі повага і шана до жінки завжди були основою слов'янського характеру. Саме ці риси робили чоловіків надійними захисниками, справжніми воїнами, вірними соратниками і добрими сім'янинами.

Хай сьогодні ми не можемо сказати, що все здійснено для достойного життя нашої держави і долі жінок, але більшість із нас віддають всі свої сили, серце і розум, щоб жилося вам краще. Переконаний, попереду нас чекають кращі часи, будемо робити все, щоб вони настали якнайшвидше.

Ми знаємо не лише вашу любов, але й вашу мужність. В найкритичніші періоди для нашого народу ви підставляли чоловікам своє плече, потроювали їхні сили.

Ваша соціальна і політична активність, ваша державотворча робота, доброта, мудрість і любов роблять наше суспільство благороднішим, світлішим, людянішим. Тому маємо за незрівнянну перевагу вашу активну діяльність у виробництві й у науці, в культурі й у медицині, в парламенті й у структурах виконавчої влади, бо скрізь, де діє жінка, — справа благословляється вищими силами.

Отож щиро кланяюся вам за все, що робите для нашого суспільства, наших дітей і нас, чоловіків, — за вашу любов і вірність, турботу і терплячість, старання і розважливість. Нехай доля до вас буде щедрою і доброю, дарує вам радість і удачу, а рідні, близькі й дорогі вам люди ділять з вами і труднощі, і щастя. Нехай збудуться всі найзаповітніші ваші мрії.

Міцного здоров'я вам і вашим родинам, коханим, дітям і онукам. Добра і благополуччя в кожному домі.

Зі святом вас — чарівні, любі і дорогі жінки України!

Голова Верховної Ради України
Олександр МОРОЗ.

НЕ СТАВАЙТЕ ЧОЛОВІКАМИ!

Фото Олега ГОРДІЄНКА (УНІАН).

Жінки з найдавніших часів впливали на політику. Новітня українська історія — не виняток. Соціологи зазначають, що переважна більшість українців хотіли б у майбутньому бачити саме представницю прекрасної статі на чолі нашої держави. Утім, і за нинішнього чоловічого керівництва тема прямого впливу жінок на політику дуже багата. А вже тема впливу непрямого (матерів, дружин, доньок і коханих) узагалі неосяжна...

Президент Ющенко стверджує, що «українська жінка — унікальна». Вона, мовляв, «проходить через випробування, які не до снаги навіть чоловікам». А одна з жінок-депутатів якось в інтерв'ю «Голосу України» зазначила, що «у сучасних умовах жінці мало бути просто жінкою, потрібно ще й бути чоловіком». Можливо. От тільки за всяких таких міркувань основне — не забути про головну роль жінки. Роль Матері. Дорогі красиві й кохані наші жінки! Не ставайте чоловіками! Щоб вас цінували, більш ніж достатньо залишатися просто самими собою.

(Продовження теми читайте на 12—18-й сторінках).

Через теплу зиму транзит газу скоротився

Україна в січні—лютому скоротила транзит газу до країн Європи на 10% — до 19 млрд. кубометрів. Про це **повідомляє прес-служба ДК «Укртрансгаз»**. Обсяг транзиту газу до країн СНД у січні—лютому становив 0,7 млрд. кубометрів, що на 12,5% менше, ніж за аналогічний період торік. Скоротився й обсяг транспортування газу споживачам України. Причина — скорочення відбору природного газу споживачами внаслідок теплої погоди.

■ **ФОТОФАКТ**

Міжнародний тендер на поставку обладнання з захисту ядерного реактора на Хмельницьку АЕС виграло Кіровоградське ЗАТ Науково-виробниче підприємство «Радій» разом з підприємством «Імпульс» із Сіверськодонецька.

На фото: монтаж друкованих плат (Кіровоград).

Фото з архіву Олексія ШИБАНОВА (Укрінформ).

■ **НОВИНИ**

Індійський мільярдер ввійде до інвестиційної ради при уряді

Глава й основний власник сталеливарної компанії "Арселор Міттал", індійський мільярдер Лакшмі Міттал стане членом інвестиційної ради при Кабінеті Міністрів України. Компанія «Арселор Міттал» володіє найбільшим сталеливарним активом України — «Міттал Стіл Кривий Ріг» (колишня «Криворіжсталь»).

За словами Міттала, пропозиція ввійти до ради надійшла йому від українського Прем'єр-міністра Віктора Януковича в ході особистої зустрічі. Крім того, за його словами, під час розмови Янукович розповів йому про перспективи розвитку країни.

Борються за свої права страйками та голодовкою

На Луганщині страйкує дедалі більше гірників: до протестуючих із шахт ім. «Ізвєстій» і «Княгинівської» днями приєдналися ще сім робітників з «Міусинської». За словами одного з протестувальників Михайла Сташина, шахтарі й надалі відстоюватимуть вимоги про негайний перегляд тарифних ставок і їх перерахування з огляду на розмір мінімальної зарплати. Вони готові розпочати голодовку, підтримати чоловіків можуть і жінки. Як повідомив голова Краснолуцької регіональної організації НПГУ Олександр Багдасарян, керівники ДП «Донбасантрацит», до якого входять страйкуючі шахти, пропонують виходи з ситуації, однак гірники не пристають на запропоновані умови.

А ось робітникам шахти «Краснопільська» вже виплатили заборгованість із зарплати. Крім того, їм надали можливість працевлаштуватися на ДП «Луганськвуглереструктуризація», яке є структурним підрозділом Мінвуглепрому. Після передачі об'єктів шахти «Луганськвуглереструктуризації» регіональним відділенням Фонду держмайна України по Луганській області робітники за бажання мають змогу працювати у цій структурі, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

Тим часом, 22 робітники тресту «Макіївшахтобуд» відмовилися підніматися на-гора із шахти «Курахівська», вимагаючи виплатити заборгованість із заробітної плати за останні три місяці. Акція протесту виникла стихійно ввечері в понеділок. Спочатку кількість учасників становила 9 осіб, потім до них приєдналися ще 13 робітників із наступної зміни. Страйкуючим передають воду та продукти. На час підготовки інформації до друку про початок переговорів із гірниками нічого не було відомо, **повідомляє наш донецький кореспондент Ліна КУЩ.**

Згадати Тараса

9 та 10 березня відзначатимуть Шевченківські дні. Офіційна частина цього свята, як завжди, передбачатиме численні покладання квітів, відкриття пам'ятників, урочисте читання віршів, вручення Шевченківської премії. До речі, цього року її лауреатами стали дев'ять чоловік, які отримають по 130 тисяч гривень.

Водночас пригадуються слова одного польського класика, котрий казав: якби в нього була можливість, він зібрав би всі пам'ятники Адамові Міцкевичу (яких у світі, певно, не менше, ніж Тарасові Шевченку) й переплавив би їх на одну велику кулю. Бо великі поети живуть не у пам'ятниках, а в серцях.

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам МАРТИНЮК: «Дострокових парламентських виборів не буде, бо немає передумов» (телеканал «1+1»)

У Феодосії обвалилася частина одного з корпусів військового санаторію

На щастя, обійшлося без постраждалих, бо в давно не ремонтованому довоєнному двоповерховому будинку відпочивальників не селили вже п'ять років. Три доби причини руйнації і розмір збитків визначатиме спеціальна комісія, повідомили в МНС. За цей час передбачено прибрати й гори будівельного сміття, на який вмить перетворився оздоровчий заклад обіч дороги, **інформує наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

КОРОТКО

■ ВАТ «Полтавагаз» поновило постачання блакитного палива до міста Червонозаводське (Укрінформ).

■ У ДТП загинув член збірної України з греко-римської боротьби Олексій Вакуленко (Укрінформ).

■ Учора в Ужгороді відкрилася виставка медичної літератури (Укрінформ).

Сусіди готові надати безплатні візи

Румунія готова надати українським громадянам право відвідувати свою країну з безплатними візами. Про це заявив Надзвичайний і Повноважний Посол Румунії в Україні Траян Лауренсіу Христя на зустрічі з Головою Верховної Ради Олександром Морозом. Пан посол також висловив побажання, щоб і українська сторона розглянула питання про запровадження безвізового режиму для румунських громадян.

Співрозмовники висловилися за активізацію парламентської складової міждержавних відносин, зокрема роботи парламентських груп дружби і співпраці. Траян Лауренсіу Христя висловив сподівання, що під час візиту Президента України Віктора Ющенка до Румунії, запланованого на кінець квітня—початок травня, розпочне роботу спільна україно-румунська комісія на найвищому рівні. На думку сторін, необхідно вже зараз активізувати підготовку засідання цієї комісії.

Олександр Мороз висловив переконання, що розвиткові двосторонніх відносин також сприятиме спільна робота у рамках комітету з парламентського співробітництва з Європейським союзом, співголовою якого нині є представник Румунії Адріан Северин. За словами пана посла, Румунія підтримує ідею розширення ЄС.

Глава парламенту також обговорив з паном послом низку питань економічної співпраці, зокрема в енергетичній і транспортній галузях, транскордонного співробітництва. Аналізуючи поточну політичну ситуацію в Україні, О. Мороз охарактеризував її як контрольовану і запевнив, що не відбудеться ані дострокових виборів Верховної Ради і Президента, ані референдуму щодо внесення змін до Конституції. «Парламент працюватиме стабільно, коаліція збережеться, — сказав Голова Верховної Ради. — Коаліція відкрита для співпраці, й нинішні показники підтверджують правильність дій коаліції».

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

У Вінниці відремонтують під'їзди у всіх багатоповерхівках

Рішення «Про ремонт під'їздів» прийнято на засіданні Вінницького міськвиконкому за ініціативою міського голови Володимира Гройсмана. Крім під'їздів, наведуть лад на прилеглій до будинків території: заасфальтують міжбудинкові проїзди та тротуари, встановлять освітлення, облаштують дитячі ігрові майданчики. 60 відсотків фінансових витрат за проведені роботи покладається на ЖЕКи. Облаштування прибудинкових територій здійснять за рахунок міської казни. До виконання робіт залучатимуть також кошти мешканців будинків. Це потрібно для усвідомлення городянами спільної відповідальності за утримання під'їздів у належному стані, вважає міський голова. Загалом у місті над Бугом налічується п'ять тисяч багатоповерхівок. Відремонтувати їхні під'їзди заплановано упродовж трьох наступних років.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Три мільйони швейцарських франків для півострова

У Бахчисарайському, Красногвардійському та Ленінському районах Криму реалізують проект з поліпшення якості комунальних і соціальних послуг на рівні територіальних громад «Підтримка децентралізації в Україні». Ініціатор — Президент, реалізатор — швейцарська консалтингова компанія «СКАТ», яка за три роки має освоїти три мільйони швейцарських франків.

Голова Верховної Ради АРК Анатолій Гриценко і прем'єр автономії Віктор Плакіда зустрілися з делегацією Швейцарського бюро співробітництва, яке вже 12 років надає підтримку в удосконаленні й розвитку систем водопостачання на півострові. Нині, зокрема, навчатимуть представників виконавчої влади і місцевого самоврядування, а також постачатимуть питну воду більшій кількості сільських районів півострова. Важливо, що цей проект сприяє консолідації кримського багатонаціонального суспільства, а отже, стабільності й міжетнічній злагоді, відзначили представники обох сторін.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Місцеві громади зароблятимуть на землі. Але не всі

Після розмежування земель державної та комунальної власності місцеві громади Донецька, Маріуполя та Макіївки зможуть щороку отримувати від 80 до 600 тисяч гривень за рахунок додаткового надходження до місцевих бюджетів.

Нині, за інформацією постійної комісії обласної ради з питань екології, землі та природних ресурсів, площа земель державної власності в області становить 1,1 мільйона гектарів. Після розмежування у власності держави залишиться близько 214 тисяч гектарів — це землі, які використовуються для забезпечення діяльності органів виконавчої влади, Національної академії наук України, державних галузевих академій наук, землі під об'єктами природно-заповідного фонду та історико-культурними об'єктами тощо.

Передбачається, що до комунальної власності буде передано понад 600 тисяч гектарів землі. Продаж лише одного відсотка цих земель зможе додатково збільшити дохідну частину місцевих бюджетів на суму майже в 100 мільйонів гривень — за рахунок припинення відрахувань до державного бюджету 10 відсотків коштів від сум продажу земельних ділянок. Окупність проектів розмежування земель в середньому становить від одного до п'яти років, вважають фахівці. За законом, витрати на такі проекти несуть місцеві бюджети. Однак лише 19 міських рад Донеччини — обласного центру, а також Маріуполя, Добропілля, Красноармійська, Макіївки та інших — побачили в цьому вигоду і в 2007 році передбачили кошти на розмежування земель.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

■ ЗІ СВЯТОМ!

Вітання

Прем'єр-міністр України Віктор Янукович сердечно поздоровив співвітчизниць з Міжнародним днем прав жінок і миру — 8 Березня.

«Сьогодні ми вклоняємося всім жінкам, які споконвіку бережуть сімейні традиції, культуру і духовність, — сказано у святковому посланні глави уряду. — З вами пов'язане все найдорожче — щастя і радість, надія і любов, ніжність і милосердя. Без жінки життя було б порожнім і холодним, позбавленим яскравих барв і тепла ваших сердець».

Віктор Янукович від усього уряду запевнив жінок, що для нього велика честь працювати на благо співвітчизниць, надії яких і прагне виправдати.

«Бажаю вам теплої і ласкавої весни, добра і щастя в домівці, здоров'я дітям, здійснення бажань і кохання — палкого і вірного», — завершує вітання Прем'єр-міністр.

* * *

Милих, чарівних жінок зі святом весни привітав народний депутат Сергій МІЩЕНКО.

«Ми, чоловіки, свідомі того, що без вашої підтримки, розуміння, ініціативності та творчої думки неможливі добрі переміни в житті, — зазначається в посланні. —Велике спасибі вам, наші дорогі матері, дружини, доньки та сестри, за материнську ласку і мудрість, ніжність...»

Будьте коханими і кохайте, а ми, чоловіки, робитимемо все, щоб ви почувалися щасливими, запевнив Сергій Міщенко.

■ ФОТОФАКТ

Президент України Віктор Ющенко привітав представниць різних суспільних сфер і професій країни з нагоди Міжнародного жіночого дня 8 Березня і вручив державні нагороди та дипломи про присвоєння почесних звань заслужених працівників народного господарства і культури.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Належне місце в системі влади

Жінці треба повернути належне місце в системі органів влади: від Верховної Ради України, уряду і до системи місцевої виконавчої та самоврядної гілок влади. Про це заявив заступник глави парламенту Микола Томенко під час «круглого столу» у Чернігові, в якому взяв участь разом з головою обласної ради Наталією Романовою. Тому, за його словами, треба приймати відповідні законопроекти, щоб під час виборів у партійних списках була належна квота жінок. До того ж ця квота має бути не менш як 20 відсотків. В Україні, додав він, до жінки завжди ставилися з повагою, бо вона була берегинею роду.

Заступник Голови Верховної Ради побував і в Ніжині, де обговорив проблеми міста з міським головою Михайлом Приходьком. А також зустрівся з ректором Ніжинського державного педагогічного університету ім. М. Гоголя Олександром Бойком та студентами, для яких прочитав лекцію.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Потерпілі від Чорнобильської катастрофи користуватимуться пільговим проїздом

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства рекомендує Верховній Раді прийняти за основу проект закону про внесення змін до Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку», поданий Кабінетом Міністрів.

Мета документа — визначити порядок прийняття рішення про створення об'єднань співвласників багатоквартирного будинку, прискорення їх реєстрації, передачі будинку на баланс об'єднань, призначення управителів, закріплення прибудинкової території, обов'язковості створення об'єднань у новобудовах тощо.

Комітет врахував зауваження Головного науково-експертного управління щодо тлумачення терміну «житловий комплекс» та наполягає на безумовному створенні ОСББ у новобудовах, а також на вилученні статті 61, у якій пропонується покласти обов'язки зі створення об'єднання співвласників у новозбудованому будинку на замовника будівництва.

* * *

Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи рекомендує Верховній Раді прийняти за основу зміни до статті 21 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (щодо пільги на проїзд).

Документом пропонується надати потерпілим внаслідок Чорнобильської катастрофи громадянам, віднесеним до другої категорії, право вибору (за їх бажанням) між 50-процентною знижкою вартості проїзду один раз на рік до будь-якого пункту України і назад автомобільним, або повітряним, або залізничним, або водним транспортом, та безплатним проїздом один раз на два роки.

Вирішити проблеми можна без дострокових виборів

Це внутрішня справа країни, коли точки зору Президента і прем'єра не збігаються в усіх питаннях. І хоча це непокоїть Раду Європи, вирішити проблему можна без дострокових виборів, які можуть порушити законодавчий процес. Так сказала під час прес-конференції у парламенті співдоповідач Комітету ПАРЄ з питань дотримання обов'язків та зобов'язань державами — членами Ради Європи Ренате Вольвенд.

А головна мета нинішнього візиту співдоповідачів моніторингового комітету ПАРЄ — підготовка чергової доповіді про виконання Україною своїх зобов'язань перед Радою Європи. Цього разу співдоповідачі ПАРЄ Ханне Северинсен і Ренате Вольвенд відвідали не лише Київ, де мали зустрічі з високопосадовцями, керівництвом Генеральної прокуратури, Верховного Суду, а також Донецьк, де побували в СІЗО, колонії, зустрічалися з представниками політичних партій і громадських організацій. За словами Х. Северинсен, доповідь має бути готова вже у серпні-вересні, а заслухають її під час жовтневої сесії ПАРЄ. Тоді, під час розгляду українського питання, головне буде, чи продовжить Рада Європи моніторинговий процес стосовно України, чи відбудеться перехід до постмоніторингової фази.

Голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах Віталій Шибко, співдоповідачі Комітету ПАРЄ з питань дотримання обов'язків та зобов'язань державами—членами Ради Європи Ренате Вольвенд та Ханне Северинсен.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Європарламентарії звернули увагу на нерозв'язані проблеми: реформування судової системи, вдосконалення чинного законодавства, зокрема Кримінального і Кримінально-процесуального кодексів, подолання корупції, хабарництва тощо. Ханне Северинсен наголосила: однією з передумов припинення моніторингу ПАРЄ є не лише прозорі та чесні вибори, а також система верховенства права, де звичайний громадянин матиме гарантії своїх прав, рівень демократії в Україні.

Представники моніторингового комітету ПАРЄ висловили стурбованість конституційною кризою в Україні. «Конституція має встановлювати правила гри, але деякі політичні сили занадто політизують процес конституційних змін», — вважає Х. Северинсен. Водночас вона переконана, що має бути розставлено акценти у питаннях повноважень гілок влади. Співдоповідачка ПАРЄ також висловила думку, що в майбутньому Україна не матиме потреби в законі про імперативний мандат депутатів місцевого рівня і повернеться до європейських стандартів. У свою чергу, Р. Вольвенд звернула увагу на потребу внесення змін до Конституції України про реформу Генпрокуратури.

Коментуючи початок переговорів про підписання нової базової угоди між Україною та Європейським союзом, Ханне Северинсен заявила, що «Україна потенційно є членом ЄС», хоча саме членство, звісно, відбудеться не завтра.

Голова Комітету Верховної Ради у закордонних справах Віталій Шибко, говорячи про нову угоду між Україною та ЄС, зауважив: деякі країни — члени ЄС вважають, що в цьому документі повинно бути відображено перспективи вступу України до ЄС. Водночас В. Шибко наголосив: «Україна є членом Ради Європи, і якщо виконуватимемо свої зобов'язання, то питання про ЄС наблизиться», — сказав він. І додав, що на сьогодні Україна ратифікувала 60 конвенцій, рекомендованих Радою Європи, а Туреччина — аж 110 конвенцій.

Юліана ШЕВЧУК.

План дій для пошуку компромісу між лідерами держави

Екс-президент України Леонід Кравчук має намір найближчим часом надіслати Голові Верховної Ради, Прем'єр-міністру і главі держави план дій з урегулювання політичної ситуації. Про це один із лідерів СДПУ (о) заявив на прес-конференції.

«Я підготував план дій для створення передумов позитивного розв'язання конституційного процесу, для створення відповідної політичної аури в суспільстві, відповідних дій гілок влади і відповідних кроків назустріч одне одному лідерів держави», — зазначив він.

Нині, на переконання Леоніда Кравчука, всі гілки влади у своїх суперечностях зайшли надто далеко.

План дій, повідомив екс-президент, складається з двох сторінок і містить «абсолютно конкретні речі». Екс-президент також негативно поставився до ініціатив деяких політичних сил провести дострокові парламентські і президентські вибори. За його словами, якщо таке рішення буде прийнято, воно суперечитиме Конституції України. «Це небезпечно — вийти сьогодні з-під влади закону», — переконаний Л. Кравчук.

Він розкритикував дії опозиції і провладних політичних сил, які заявляють про можливість дострокових виборів. Екс-президент назвав незрозумілою таку ситуацію з огляду на те, що Віктор Ющенко і Віктор Янукович неодноразово закликали до пошуку компромісу для урегулювання кризи, що склалася.

Нова редакція Конституції допоможе

Юлія Тимошенко провела прес-конференцію, присвячену підсумкам візиту до США. Вона вважає, що тільки нова редакція Конституції та дострокові вибори до Верховної Ради допоможуть вийти країні з політичної кризи.

Мета візиту лідера опозиції до США складалася із двох частин. Першою, повідомила Юлія Тимошенко, є те, що «сьогодні у демократичного світу виникло певне нерозуміння того, що зараз відбувається в Україні». Зокрема, за її словами, це стосується «дивних заяв відносно вступу України до Єдиного економічного простору, що є незрозумілим для більшості країн світу». Лідер БЮТ також повідомила, що «світу незрозуміло, як можна постійно не виконувати положення Конституції, як можна взагалі ігнорувати положення законів».

«Друга складова полягала в тому, що сьогодні наша команда бачить глибокі загрози в подіях, які розгортаються в енергетичному секторі України», — повідомила лідер БЮТ. І висловила занепокоєння діяльністю компанії «Росукренерго», а також зазіханням на українську газотранспортну систему. «Ми вважаємо, все, що робиться сьогодні в енергетичному секторі України, має прямий вплив на енергетичну безпеку України», — зазначила вона.

«Всі ці тези були донесені до демократичних кіл та керівництва США, щоб у світі зрозуміли події, які відбуваються в Україні, і щоб Україну не викреслювали зі списку країн демократичного розвитку, які йдуть шляхом європейських традицій», — заявила Юлія Тимошенко.

Ціна шахтарської праці

Народні обранці спустилися у вибій і взяли на пам'ять шматочки вугілля

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Що потрібно для того, щоб вугільна галузь не була пасербицею в рідної держави? Відповідь у будь-якого шахтаря одержите одну: якби керівники країни і народні депутати відробили у вибої хоча б одну зміну, тоді б вони інакше дивилися на проблеми галузі. Десант молодих народних депутатів фракції БЮТ спустився на лутугинську шахту «Білоріченська» і на собі відчув справедливість шахтарської логіки. Вони пробули під землею всього зо дві години, однак цього вистачило, щоб зрозуміти, яка реальна вартість вугілля, що видобувається.

Депутатам, можна сказати, трохи пощастило. Шахта «Білоріченська» — одна з благополучних шахт області. Завдяки інвестору, якого представляє донецька компанія «Валентин-інвест», підприємство вкладає кошти в подальшу розробку надр і поступово нарощує обсяги вуглевидобутку. Паливо видобувається на глибині більш як 600 метрів, тож парламентаріям не судилося побувати в «пеклі», коли вибій — на глибині понад 1000 метрів. Та й ухил вибою «Білоріченської» дає змогу не на чотирьох повзати, а трохи випрямити спину. Однак народним депутатам довелось і рачки лазити, і пилюку ковтати, і навіть відбійним молотком попрацювати. Це для того, щоб відчути, як вугілля дістається. З допомогою цього шахтарського інструмента кожен «відкусив» шматочок вугілля собі на пам'ять. Як сказав Євген Суслов:

— На фракції вугілля покажемо, яке воно є, і розповімо, на якій глибині воно лежить, як його видобувають і скільки людських сил на це йде.

Із шахти депутати піднялися замурзані і, схоже, цим пишалися. Їхній візит на «Білоріченську» — початок роботи над програмою з вивчення проблем вугільної галузі. Як сказала член фракції БЮТ Наталя Королевська, депутати мають намір проаналізувати ситуацію, починаючи з періоду закриття шахт Донбасу і закінчуючи подальшою перспективою галузі. Головну увагу буде зосереджено на наслідках реструктуризації вугільної промисловості. Ця робота починається вже сьогодні.

Після шахти парламентарії зустрілися з головами селищних рад. Розмова в основному йшла про чинне законодавство, яке, за словами промовців, «відірване від народу і захищає тільки верхівку», про проблеми населених пунктів, де закрилися шахти. Акцент в основному робився на бюджетному питанні.

Євгенові Суслову проблеми місцевого самоврядування добре знайомі, оскільки він сам недавно очолював міську раду. Але після відвідання шахти йому стали близькі і зрозумілі проблеми вуглярів.

— Про складну ситуацію у вугільній промисловості я чув постійно, але вперше зрозумів її тільки сьогодні, — зізнався він кореспондентові «Голосу України». — Вважаю, що у Верховній Раді шахтарська тема просто сповторена. Тепер я розумію страйкуючих гірників шахти «Краснопільська», яким за тяжку працю не віддають зароблені гроші. Сьогодні кажуть про те, що нерентабельні шахти треба закривати. А куди подіти робітників? Що станеться з шахтарськими селищами? Замислюються над цим з великою часткою відповідальності. Правильно кажуть гірники про те, щоб через вибій пропустити всіх парламентаріїв. У шахтарів є чого повчитися.

— Я зрозумів: для того, щоб дізнатися ціну вугілля, треба спуститися в шахту і подивитися на працю гірників, — зробив висновок Руслан Лук'янчук. — Ми були у вибої, у проходці, бачили складність умов, в яких трудяться робітники. Відчуваєш велику повагу до цих людей.

— Під землею інша відповідальність, інші людські стосунки, — підсумовує Наталя Королевська. — Чим більше народних депутатів з різних фракцій попрацюють із шахтарями під землею, відчують їхню роботу і проблеми, тим швидше ми приймемо закони про престижність шахтарської праці.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

На знімку: Наталя Королевська та Андрій Шевченко.

Фото Михайла БУБЛИКА.

■ ОФІЦІЙНО

У лютому 2007 року «Голос України» опублікував такі закони:

1 лютого, №18

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України», №580-V.

2 лютого, №19

Закон України «Про Кабінет Міністрів України», №514-V.

6 лютого, №21

Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки», №537-V.

Закон України «Про внесення зміни до статті 81 Цивільного процесуального кодексу України», №543-V.

Закон України «Про внесення зміни до статті 108 Митного кодексу України», №548-V.

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», №585-V.

Закон України «Про внесення змін до Господарського кодексу України щодо порядку відчуження державного майна», №549-V.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за самовільне зайняття земельної ділянки», №578-V.

9 лютого, №24

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо статусу депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та місцевих рад», №602-V.

Закон України «Про державні нагороди, якими відзначені трудові колективи, навчальні заклади, об'єднання громадян, військові частини і з'єднання», №574-V.

16 лютого, №29

Закон України «Про внесення змін до статті 33 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад», №575-V.

27 лютого, №36

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про трубопровідний транспорт» щодо підприємств магістрального трубопровідного транспорту», №605-V.

У зв'язку з виключенням зі списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів народного депутата України Поліщука С. В.:

Власова Володимира Петровича (номер посвідчення 302/25),

Зозулюка В'ячеслава Олександровича (номер посвідчення 302/33),

Грабчака Івана Григоровича (номер посвідчення 302/30),

Поліщука Дмитра Володимировича (номер посвідчення 302/34).

Управління кадрів.

Станцію Короп задумали ліквідувати,

або Як державний рекет перетворюється у «прихватизацію»

■ ДЕПУТАТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

У статті народного депутата України Віталія Коржа «Державний рекет на станції Короп» («Голос України» за 25 січня 2007 року) йшлося про конкретний приклад порушення прав виробників з боку монопольної Південно-Західної залізниці.

Державні службовці раптом встановили шлагбаум на в'їзді на естакаду для розвантаження вагонів, вимагаючи від підприємців додаткової плати понад встановлений тариф, потім продали вантаж «у погашення збитків залізниці від простою вагонів» та ще й надіслали телеграми постачальникам з вимогою припинити поставки(!).

Але на цьому інцидент не закінчився, а набув нового розвитку...

Примітив адміністративного шантажу

Здавалося б, оприлюднення на всю Україну інформації про анархію цін, абсурдний шлагбаум, а головне — про факт комерціалізації державної власності та її використання в інтересах вузького кола осіб (за рахунок «викручування рук» підприємствам, що користуються послугами залізниці), припинить свавілля кабінетних «щипачів», які пригрілися на тілі держави. Здавалося б...

Але, як це часом буває із затятими грішниками, замість покаятися, вони роблять новий крок на хибному шляху зловживання своїм монопольним становищем, плануючи, серед іншого, — увага! — «Закриття станції для виконання вантажних операцій, з подальшим демонтажем дільниці і станції...» (телеграма першого заступника начальника Південно-Західної залізниці Жураківського від 6.02.2007).

І це при тому, що 17 підприємств смт. Короп отримують і відправляють вантажі зі ст. Короп, у будівництво якої вони нещодавно вклали 6 млн. грн. Цей об'єкт, який залізничне начальство загрожує закрити «з подальшим демонтажем», було здано в експлуатацію 1993 року.

Мало того, що підприємства побудували, так вони ще й безкоштовно передали цей об'єкт нерухомого майна на баланс залізниці. Залізниці, котра нині поставила залізничний шлагбаум і вимагає додаткову сплату перед тим місцем розвантаження вагонів, яке в усіх нормативних документах залізниці офіційно називається **місцем загального користування** і користування яким входить у тариф на перевезення.

А відтак вибух обурення викликала у промисловців і підприємців Коропа телеграма пана Жураківського від 6.02.2007:

«З метою відшкодування витрат залізниці (...) в термін до 9.02.2007 надайте (...) графік проведення нарад щодо подальшої роботи збиткових станцій (...).

У протоколах нарад передбачити один із шляхів зменшення збитковості дільниць залізниці:

— Відшкодування затрат залізниці з утримання станції з місцевого бюджету.

— Відшкодування (...) за рахунок підприємств, які обслуговуються на станції.

— Передача основних фондів збиткових дільниць на баланс підприємств, які обслуговуються на станції.

— Закриття станції (Короп) для виконання вантажних операцій (...) з подальшим обслуговуванням підприємств на підставі договірних тарифів (...) з опорної станції (тобто зі ст. Алтинівка на відстані 21 км від ст. Короп).

— Закриття станції (...) з подальшим демонтажем (...) згідно з чинним законодавством».

Безперечно, цей документальний шедевр антидержавної політики державного відомства з посиланням на «згідно з чинним законодавством» вивчатимуть не лише студенти-філологи та слухачі юридичних факультетів, а й фахівці з господарчого права і майнових відносин.

Після ознайомлення із цим зразком бюрократичного невігластва в контексті подій на ст. Короп виникає кілька запитань.

Перше: навіщо існує Міністерство транспорту України, яке виконує функцію Органу управління майном залізниці, а відповідальність за економічні результати цього управління хоче перекласти на місцеві органи влади і яке не здатне побачити перспективи розвитку залізничної станції в районному центрі?

Друге: невже економісти державної транспортної монополії не знайшли інших розумних альтернатив, крім оцих, що більше нагадують ультиматум і відгонять погано прихованим шантажем?

Усі означені дії спрямовано проти інтересів тих сумлінних громадян, котрі своїм коштом побудували залізничну станцію, тепер наполегливо розвивають промисловість і агропереробну галузь та справно сплачують державі не лише податки, а й транспортні послуги залізниці.

Навіщо залізничникам наркотики?

Отже, як офіційно стверджують залізничні начальники, їм не вистачає грошей на утримання ст. Короп, а тому вимагають, щоб місцева спільнота взяла на себе вирішення проблем діяльності залізниці, причому де — **у сфері статутної діяльності залізниці.**

До речі, у Статуті Державного територіально-галузевого об'єднання «Південно-Західна залізниця» (далі — «ПЗЗ») знаходимо такі численні й дуже цікаві джерела надходження коштів, що проблеми ст. Короп — це воістину крапля в морі. Попереджаю: не читайте Статут «ПЗЗ» проти ночі.

Бо статут **теоретично** обіцяє те, чого це відомство **фактично** не гарантує на ст. Короп: «Відповідно до укладених договорів забезпечує надання транспортних послуг» (п. 2.3.3), забезпечує «Утримання в належному стані споруд» (п. 2.2.5), «Вживає заходи для зниження витрат і підвищення прибутку (доходу)» (п. 2.3.13), «Забезпечує контроль і суворе дотримання державної дисципліни цін і тарифів, правильність їх застосування» (п. 2.3.14).

Натомість підприємці дуже добре відчули на собі, у який спосіб це оригінальне відомство «Розробляє і впроваджує вільні (договірні) тарифи на роботи та послуги, пов'язані з перевезенням вантажів, (...) по яких не здійснюється державне регулювання тарифів». Бо якщо аферист Остап Бендер примудрився продавати квитки на «відвідання» Провалу в П'ятигорську, то чому «ПЗЗ» не може продавати вантажоодержувачам право користування місцем загального користування на ст. Короп, яке належить їм безоплатно?!

Проте це ще «квіточки» Статуту «ПЗЗ» зі сфери «управління виробничою і фінансовою діяльністю» (п. 2.3.12) та «удосконалення фінансово-економічної роботи на залізниці» (п. 2.3.13).

Адже згідно зі «Змінами та доповненнями до статуту», зареєстрованими 12.10.2004 в Шевченківській районній державній адміністрації м. Києва після погодження з Антимонопольним комітетом України 14.09.2004 та Мінекономіки 9.08.2004 і затвердженими наказом міністра транспорту України Г. Кирпи від 20.05.2004 № 423, серйозними позиціями в розділі «Інші види діяльності» (п.2.3.27) є й такі:

« — розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів;

— пошук (розвідка) корисних копалин;

— зберігання природного газу в обсягах, що перевищують рівень, установлений ліцензійними умовами;

— постачання природного газу за регульованим, нерегульованим тарифом;

— виготовлення бланків цінних паперів;

— організація та утримання тоталізаторів, гральних закладів, випуск та проведення лотерей...»

А ви кажете, що Міністерство транспорту — це транспортна галузь, якій не вистачає грошей на перевезення пасажирів, вантажів, на утримання ст. Короп...

Усі наведені «інші види діяльності» потребують ліцензування, тобто отримання ліцензій на те, щоб здійснювати «розроблення, виробництво, виготовлення, ввезення, відпуск наркотичних засобів», вести розвідку і використовувати корисні копалини, друкувати цінні папери (зарубіжні паспорти?), створювати гральний бізнес (казино в плацкартних вагонах?!) тощо. А це вже прерогатива Кабінету Міністрів, який у 2004 році пам'ятає хто очолював.

Звичайно, пояснити можна все. Навіть те, навіщо залізниці потрібно здійснювати розробку(!), виробництво і «видачу» наркотиків. Але нам потрібні не пояснення, а нормальна робота залізниці, керівники якої ось уже впродовж доброго десятка років перекладають свої невирішені проблеми на суспільство, на законослухняних громадян.

Примітивна спроба «прихватизації»

Гральний бізнес, наркотики, підвищення тарифів та «додаткові» тарифи — це справа прибуткова, але непевна. Бо невідомо, хто прийде завтра на місце того, хто тебе «кришує» сьогодні. Інша справа — майно. Це вже навіки. Лежить собі й дорожчає. Якщо воно твоє...

І тому паралельно з «розробкою заходів» зазначених у телеграмі п. Жураківського, з'явився звернення начальника Конотопської дільниці вантажно-розвантажувальних робіт А. Гінзбурга, який листом від 5.02.2007 № 113 до Виконавчого комітету Коропської селищної ради просить «винести рішення про видачу свідоцтва на право власності» — тобто щоб юридично оформити захоплення тієї самої дільниці на ст. Короп, на якій він перед тим встановив шлагбаум ім. Остапа Бендера.

До цього листа п. Гінзбург додав довідку Державного архіву про те, що відсутні дані про майно дільниці на ст. Короп, а відтак сам склав, підписав і скріпив печаткою очолюваного ним підрозділу довідку про вартість майна дільниці ст. Короп на суму 21338 грн. 45 коп. Додаючи цю довідку, п. Гінзбург через п'ять днів після публікації статті «Державний рекет на станції Короп», листом від 30.01.2007 № 90 (і що цікаво — від імені «ПЗЗ») звертається до Коропського БТІ з проханням «оформити відповідні документи для одержання (...) свідоцтва про право власності на нерухоме майно...»

І тут виникає одразу кілька запитань правового характеру:

1. Чому з листом про видачу свідоцтва до Коропської виконавчої влади звертається не Орган управління майном (тобто Міністерство транспорту) і навіть не Державне об'єднання «ПЗЗ», а керівник периферійної дільниці?

2. На яких підставах начальник дільниці ГРД-5 А. Гінзбург вимагає від органу місцевого самоврядування видачі свідоцтва про власність, якщо немає відповідного акту прийому-передачі майна від Органу управління майном?

3. Хто так потужно «кришує» претензії п. Гінзбурга, що цей пан начальник відверто йде на порушення п. 4.4 Статуту «ПЗЗ», де чітко зазначено порядок «відчуження засобів виробництва, що є державною власністю й закріплені за залізницею»?

4. Чому звернення про надання свідоцтва на право власності п. Гінзбург спокійно подає не маючи прав на відповідну земельну ділянку?

Тому телеграму керівництва «ПЗЗ» з вимогою «проведення спільних нарад (з органами місцевого самоврядування) про подальшу роботу збиткових станцій» сприйняли у Коропській районній державній адміністрації, райраді й організації підприємців з неприхованим обуренням, як відвертий шантаж.

На нараді, що відбулася у великій залі Коропської держадміністрації, залізничники були непоступливими і скаржилися лише на свої проблеми, районна влада намагалася знайти раціональне розв'язання штучно створеної проблеми, а промисловці й підприємці наводили аргументи на користь існування станції.

Виробничники — проти афери

Зокрема, підприємці надто скептично сприйняли виступ керівника комерційного відділу Конотопської дирекції «ПЗЗ» Михайла Примаченка, який навів сумнівні цифри витрат і збитків. Бо якими чином збитки по Коропській дільниці за весь 2006 рік, як стверджував доповідач, становлять 775 тис. грн., коли за 9 місяців, згідно з офіційною довідкою облстату, вони становили лише 375 тис. грн.? Невже впродовж трьох останніх «найбільш продуктивних» місяців року збитки становлять півмільйона?

Ще більше обурення підприємців викликало повідомлення залізничників, що накладні витрати у них становлять майже 60% у собівартості робіт.

Директор сирзаводу Віктор Шкурко, звертаючись до залізничників:

«І вам не соромно? Ми працюємо на рентабельності у 3—5%, постійно відчуваємо тиск з боку податкової та різних перевіряючих, а ви накручуєте собі так звані збитки за наш рахунок! Залізниця поводиться як класичний корупціонер. Ви не вмієте працювати в умовах конкуренції й не хочете бачити в нас своїх партнерів. Ми побудували цю залізничну дільницю, цю станцію, і на ній має бути наш нормальний господар! Таке враження, що залізничники залишилися у позаминулому столітті».

Голова Коропської районної організації підприємців Микола Мисник:

«Нині все закручується навколо п. Гінзбурга. Він все робить для того, щоб передати створене нами майно у свою власність. Вам, панове залізничники, треба самим проаналізувати джерела своїх збитків, а нам дайте нормально працювати, розвиватися, збільшувати вантажообіг, а тоді й ваші прибутки збільшаться. Поки що ваш шлагбаум — це спроба довести станцію до банкрутства з подальшою «прихватизацією». А треба бути, в першу чергу, патріотами України!»

Голова Коропської райдержадміністрації Анатолій Красносільський:

«У цій справі є багато невідповідностей. І справа не лише в тому, що документи на право власності подано без належних підстав. Треба думати не про те, як зруйнувати побудоване, а про відновлення і забезпечення нормальної роботи станції. Тим більше, що найближчим часом розпочинається будівництво відомої автомагістралі Київ—Москва, і обсяги вантажоперевезень значно зростуть».

На нараді було повідомлено, що саме з огляду на величезний обсяг будівельних робіт, дільниця п. Гінзбурга вже уклала вигідний договір на обробку 80000 тонн вантажів, маючи перспективу робіт на два роки обсягом 210 000 тонн.

З великою увагою присутні на нараді вислухали виступ доктора економіки, професора Юрія Федоровича Кулаєва, котрий «розклав по поличках» ситуацію і після глибокого, професійного аналізу запропонував оптимальне рішення для підприємців: взяти станцію в оперативний «мокрий» лізинг.

Впродовж понад трьохгодинної наради виступаючих не бракувало. Врешті було протокольно оформлено рекомендації:

1. Невідкладно усунути шлагбаум, що обмежує доступ вантажоотримувачів до підвищеної колії, відновивши її статус місця загального користування.

2. Усунути ГРД-5 від втручання у справи і обов'язки вантажоотримувачів.

3. Докладно розглянути варіант лізингу майнового комплексу на ст. Короп.

...У цікавий час живемо. Люди на місцях вже не хочуть бути легкою здобиччю для кабінетних фахівців з корупційних схем.

*Приклад станції Короп характеризує загострення стосунків між державною системою аферизму і зрослою свідомістю громадян, які вже знають за що боротися — **за справедливість!***

Віталій КОРЖ, народний депутат України (фракція БЮТ).

Чи й надалі шукатимемо винних у кризі?

Проблеми тарифного регулювання потрібно розв'язувати комплексно

Ситуація з тарифним регулюванням зайшла в глухий кут, але водночас це створило унікальну можливість для початку її системного розв'язання. Шукати винного в тарифній кризі — все одно, що шукати чорну кішку в темній кімнаті. Настав час дати нарешті відповідь на запитання: «Що робити?». На жаль, дехто вважає, що можна прийняти окремий закон, який розв'яже тарифну проблему. Може, годі писати і приймати розрізнені закони, а спочатку варто концептуально визначитися, що робити і куди прямувати?

«Проривом» не побореш...

Нещодавно народні депутати Олексій Кучеренко, Валерій

Прийняття та реалізація Концепції сприятиме запровадженню єдиних принципів формування цін і тарифів на комунальні послуги

Петросов, Юрій Сербін, Юрій Одарченко, Наталя Королевська запропонували проект постанови Верховної Ради України «Про затвердження Концепції ціноутворення у сфері комунальних послуг», який уже зареєстрований. На думку авторів, прийняття та реалізація Концепції сприятиме запровадженню єдиних принципів формування цін і тарифів на комунальні послуги.

Існуюча в Україні система регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері комунальних послуг у частині формування цін і тарифів нині недосконала, що спричинено багатьма чинниками. Доводиться констатувати, що в країні відсутня цілісна нормативно-правова база для функціонування ефективної системи державного регулювання у галузі житлово-комунального господарства. Також потрібно усвідомити, що за відсутності чіткого законодавчого розмежування компетенції центральних органів виконавчої влади, місцевих органів влади та органів місцевого самоврядування у галузі комунальних послуг і відсутності єдиних нормативно врегульованих принципів формування цін і тарифів на комунальні послуги неможливо одним законом розв'язати клубок протиріч і нісенітниць, які є у тарифному регулюванні. Тому без концептуального обговорення спочатку засад тарифної політики і захисту прав споживачів, а потім низки законів, підзаконних актів і навіть можливих змін до Конституції розв'язання тарифної кризи якимось одним «проривним» законом неможливе, бо такі закони лише заплутують ситуацію ще більше.

Останнім часом у державі спостерігаються різні суперечливі підходи до формування тарифної політики на ринках комунальних послуг, що, безперечно, пов'язане з її соціальною складовою: це і мораторії на підвищення тарифів, і адміністративне зниження цін на окремі послуги, і спроби привести ціни і тарифи у відповідність до соціального стану споживача тощо. Така розбіжність у поглядах на тарифну політику дуже небезпечна для суспільства та економіки взагалі, оскільки бізнес розвивається в умовах невизначеності, постійної зміни правил гри, а населення ментально не готове до приведення цін і тарифів до економічно обгрунтованого рівня.

Систему!

Як вважають автори, реалізація Концепції сприятиме зниженню соціальної напруги у суспільстві, пов'язаної з неефективною системою ціноутворення на ринках електро-, газо-

Годі писати і приймати розрізнені закони

, тепло-, водопостачання і водовідведення. У разі її прийняття відповідно до Конституції ця постанова Верховної Ради буде обов'язковою для виконання Кабміном — що є надзвичайно важливим і принциповим питанням.

Варто нагадати, що Кабінет Міністрів України не виконав постанову Верховної Ради Ук-

За відсутності чіткого законодавчого розмежування компетенції центральних органів виконавчої влади, місцевих органів влади та органів місцевого самоврядування у галузі комунальних послуг і відсутності єдиних нормативно врегульованих принципів формування цін і тарифів на комунальні послуги неможливо одним законом розв'язати клубок протиріч і нісенітниць, які є у тарифному регулюванні

раїни від 10 січня 2006 року «Про недопущення підвищення тарифів на електроенергію і цін на газ для населення», яка забороняла підвищувати впродовж 2006 року відпускні ціни на природний газ для населення і підприємств комунальної теплоенергетики. Цим Кабмін порушив статтю 113 Конституції України, яка зазначає, що «Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується цією Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України», через що стався правовий колапс. Нині потрібно скасовувати або цю постанову Верховної Ради України, або акти Кабінету Міністрів та НКРЕ, якими в 2006 році були підвищені ціни на газ, і назвати високопосадовців, винних у порушенні Конституції України.

Група народних депутатів спрямувала звернення про це до прокуратури, щоб отримати відповідну правову оцінку невиконанню постанови Верховної Ради України від 10 січня 2006 і привернути увагу до ситуації, за якою майже всі тарифи на житлово-комунальні послуги в країні перебувають поза правовим полем. Ми не хочемо діяти за принципом: «Що гірше — то краще», а прагнемо лише отримати відповідь на запитання: «Які органи повинні запобігати порушенню Кабінетом Міністрів правових норм — Мін'юст, Генпрокуратура, АМКУ, і як унеможливити такі випадки в майбутньому? Ми також хочемо звернути увагу, що в країні відсутні системні стабілізатори тарифів, такі, якими повинні бути АМКУ та регулюючі комісії.

Не так важливо, хто саме порушував Конституцію — уряд Януковича, чи уряд Єханурова.

Не так важливо, хто саме порушував Конституцію

Головне, що в цій ситуації беззаконня винен Кабмін, як орган, і те, що ситуацію потрібно повертати в правове поле. Адже поза ним неможливо розв'язати ні тарифну кризу, ні інші складні питання, які стоять перед урядом і державою.

Олексій КУЧЕРЕНКО,
народний депутат України.

Енергетична безпека країни: пріоритети та перспективи

В умовах світової глобалізації соціально-економічних процесів гарантувати енергетичну безпеку України можна лише шляхом виведення нашої енергетики, як системоутворюючої галузі економіки, на якісно новий, конкурентоспроможний ступінь розвитку. Це, своєю чергою, потребує визначення шляхів розв'язання низки проблем в енергетиці, зокрема модернізації і реконструкції енергетичної інфраструктури, кардинального підвищення рівня енергоефективності, ширшої розробки родовищ вуглеводнів як всередині країни, так і за її межами, зменшення негативного впливу енергетики на довкілля тощо.

Прогноз динаміки змін структури паливно-енергетичного балансу України до 2030 р., запропонований в Енергетичній стратегії України на період до 2030 року (далі — Стратегія), свідчить про необхідність зменшення енергетичної залежності України від імпорту первинних ресурсів з 54,5% у 2005 р. до 11,7 % у 2030 р. Такі вагомі показники мають бути досягнуті завдяки структурному і технологічному енергозбереженню, збільшенню виробництва в 1,7 разу вугільної продукції та у 2,3 разу — виробництва атомної енергії (з 88,8 млрд. кВт. год у 2005 р. до 219 млрд. у 2030 р.), зменшенню на 36,2% споживання природного газу (з 76,4 млрд. куб. м у 2005 р. до 49,5 млрд. у 2030 р.). Передбачається зростання споживання нафти з 18 млн. т у 2005 р. до 23,8 млн. т у 2030 р.

Вагомим чинником зміцнення енергетичної безпеки країни має стати створення 90-добового стратегічного запасу нафти і нафтопродуктів протягом наступних 8—10 років на основі відповідного закону, який необхідно розробити вже цього року з урахуванням положень відповідної директиви ЄС.

Зрозуміло, що будь-яка стратегія є наміром (і Стратегія — не виняток), однак наявність певних пріоритетів суттєво допомагає в розвитку ПЕК. Сьогодні серед таких пріоритетів бачимо: зменшення споживання газу, збільшення частки нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії у структурі енергозабезпечення, впровадження заходів з енергозбереження. Ефективне вирішення згаданих питань дасть змогу значно підвищити рівень енергетичної безпеки України.

Зменшення споживання природного газу

Зростання цін на природний газ стало об'єктивним чинником поступового входження України у глобальний ринковий простір. Це, з одного боку, створює труднощі для економіки, але з другого — стимулює споживачів впроваджувати енергозбереження, що дасть змогу зменшити енергоємність ВВП. Впровадження ринкових механізмів змусить споживачів застосовувати ефективніше обладнання.

Шляхи зменшення енергозалежності України від імпортованого газу очевидні. **По-перше**, тотальне газозбереження за рахунок зменшення технологічних втрат на всіх стадіях — видобутку, транспортування, зберeження, розподілу та споживання газу. Впровадження новітнього та реконструкція і модернізація існуючого обладнання, встановлення лічильників газу, перегляд норм втрат на всьому ланцюжку проходження — все це допоможе істотно зменшити споживання газу загалом по країні.

По-друге, збільшення видобутку газу в Україні, залучення іноземних і приватних вітчизняних інвесторів до розробки родовищ на базі нового Кодексу про надра, угод про розподіл продукції та за рахунок зменшення податкового навантаження на галузь. **По-третє**, масштабніше залучення до газового балансу країни шахтного метану, скидних технологічних газів, природного газу з малих і дрібних родовищ шляхом економічного стимулювання. **По-четверте**, зменшення споживання газу найбільшими його споживачами — тепловими електростанціями, газотранспортною системою (ГТС), металургійними підприємствами та ін.

Сьогодні в Україні «дегазації» енергетики вже не заважають низькі ціни на природний газ. Поступове переведення електрогенерації на вугілля — це загальнонаціональний пріоритет, який потребує цілого комплексу заходів для успішної реалізації. Зокрема, оптимізація тарифів на залізничні перевезення, недопущення необгрунтованого зростання цін на вугільну продукцію, підвищення її якості тощо.

До перспективних технологій ефективного використання газу ГТС можна віднести турбодетандерні та когенераційні установки, які використовують відповідно скидний потенціал при дроселюванні газу і продукти спалювання газу турбінами. Оновлення компресорних станцій з використанням газоперекачувальних агрегатів з підвищеним коефіцієнтом корисної дії дозволить економити щорічно понад 1 млрд. куб. м газу.

Заміна мартенівського способу виплавки сталі в обсязі 16,4 млн. т на рік конверторним способом дозволить скоротити понад 1,4 млрд. куб. м природного газу.

Таким чином, як проблеми в цій сфері, так і шляхи їх вирішення відомі, залишається лише наполегливо працювати.

Нетрадиційні та відновлювані джерела енергії, енергозбереження

Стратегією визначені напрями розвитку нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії (НВДЕ) в Україні: біоенергетика, видобуток та утилізація шахтного метану, позабалансових покладів вуглеводнів, використання вторинних енергетичних ресурсів, вітрової і сонячної енергії, теплової енергії довкілля, освоєння гідропотенціалу малих річок України тощо.

Технічно досяжний річний енергетичний потенціал НВДЕ України в перерахунку на умовне паливо становить близько 79 млн. т у. п. Економічно досяжний потенціал цих джерел, за базовим сценарієм, становить 57,7 млн. т у. п., в т. ч. відновлюваних природних джерел енергії — 35,5 , позабалансових (нетрадиційних) — 22,2. Сьогодні цей потенціал використовується недостатньо: частка НВДЕ в енергетичному балансі країни становить лише 7,2% (6,4% — позабалансові джерела енергії; 0,8% — відновлювані джерела).

Прогнозний аналіз конкурентоспроможних альтернативних видів енергії засвідчує, що біопаливо в Україні має хороші перспективи завоювати вагомі позиції (до 8%) на ринку моторного палива. Незаперечна перевага біопалива — в його екологічній чистоті й можливості отримання з відновлюваної сировини. Директиви ЄС щодо розвитку біопалива ставлять завдання для країн-членів уже до 2010 р. довести його використання до 5,75%. Для цього пропонується звільнити від податку всі види біопалива щонайменше на 6 років. Не гірших показників, ніж визначені Директивами ЄС, може досягнути з часом і Україна. За цим напрямом Верховна Рада України вже проводить системну роботу, але для більшої її результативності слід об'єднати зусилля всіх політичних сил.

Передбачається, що потенціал енергозбереження України становитиме у 2030 р. 318,4 млн. т у. п., що майже у півтора разу перевищує нинішній рівень споживання первинної енергії. Впровадження заходів технологічного і структурного енергозабезпечення дасть змогу на 51,3 % зменшити рівень енергоспоживання у 2030 р. — від 621 млн. т у. п. за існуючим до 302,7 — за прогнозованим рівнем енергоефективності. Тобто майже трикратне зростання ВВП у період до 2030 р. обійдеться зростанням споживання енергії лише в півтора разу.

***

Уже давно час зрозуміти, що Україна може стати конкурентоспроможною, лише зробивши протягом наступних 10 років потужний технологічний ривок та досягнувши прийнятного рівня енергетичної безпеки. Це потребує, насамперед, розробки законодавчого поля, на якому грунтувалося б розв'язання цього концептуального завдання. Головним принципом законодавчої роботи має стати стратегічне довгострокове бачення місця України як технологічно передової держави у глобальному світовому просторі.

Для цього необхідно, насамперед, ухвалити вже підготовлені законопроекти, а саме: «Про енергоефективність»; «Про енергетичний аудит»; «Про газ (метан) вугільних родовищ»; «Про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання реконструкції і модернізації діючих та будівництва нових об'єктів нафтопереробної і нафтохімічної галузей»; «Про альтернативні джерела енергії» (внесення змін до чинного закону стосовно зменшення податкового тиску); «Про розвиток виробництва біопалива» та деякі інші, а також розробити низку нових законопроектів («Про газовий ринок», «Про стратегічний резерв нафти та нафтопродуктів», Кодекс про надра тощо).

Микола МАРТИНЕНКО,
голова Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, фракція «Наша Україна».

■ ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань вивчення причин вибіркового відшкодування податку на додану вартість, порушення посадовими особами Державної податкової адміністрації України та Державного казначейства України законодавства в сфері оподаткування

З метою з'ясування кризового стану з відшкодуванням податку на додану вартість, який склався на сьогодні, дослідження причин дискримінації і вибірковості відшкодування податку на додану вартість по окремих областях України відповідно до статті 89 Конституції України, статті 82 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань вивчення причин вибіркового відшкодування податку на додану вартість, порушення посадовими особами Державної податкової адміністрації України та Державного казначейства України законодавства в сфері оподаткування (далі — Тимчасова слідча комісія).

2. Визначити, що кількісний склад Тимчасової слідчої комісії становить тринадцять народних депутатів України.

3. Обрати головою Тимчасової слідчої комісії народного депутата України Зозулю Руслана Петровича, заступником голови Тимчасової слідчої комісії — народного депутата України Бичкова Сергія Анатолійовича.

4. Обрати до складу Тимчасової слідчої комісії таких народних депутатів України:

БІРЮКА Льва Васильовича — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ВАСИЛЬЄВА Олександра Андрійовича — фракція Партії регіонів;

ВЕРЕВСЬКОГО Андрія Михайловича — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ДЖЕМІЛЄВА Мустафу — фракція Блоку «Наша Україна»;

ЗАЦА Олександра Вікторовича — фракція Партії регіонів;

КРАВЦОВА Олександра Олеговича — фракція Партії регіонів;

КРУГЛОВА Миколу Петровича — фракція Партії регіонів;

КУНЧЕНКА Олексія Петровича — фракція Соціалістичної партії України;

МЕЛЬНИКА Петра Володимировича — фракція Партії регіонів;

ПІСКУНА Святослава Михайловича — фракція Партії регіонів;

СКУДАРА Георгія Марковича — фракція Партії регіонів;

ТРИНДЮКА Юрія Григоровича — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ХОМУТИННІКА Віталія Юрійовича — фракція Партії регіонів.

5. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення діяльності Тимчасової слідчої комісії покласти на апарат Верховної Ради України.

6. Державній податковій адміністрації України, Міністерству фінансів України, Державному казначейству України, Міністерству внутрішніх справ України, Службі безпеки України забезпечити додержання законів України «Про статус народного депутата України», «Про комітети Верховної Ради України», «Про державну таємницю» щодо доступу народних депутатів України — членів Тимчасової слідчої комісії до інформації, матеріалів та документів, що стосуються предмета діяльності Тимчасової слідчої комісії та можливих ознак порушення законодавства в діяннях посадових і службових осіб.

7. Визначити термін діяльності Тимчасової слідчої комісії — вісім місяців з дня прийняття цієї Постанови.

8. Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати не пізніше шестимісячного терміну з дня прийняття цієї Постанови.

9. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
22 лютого 2007 року.
№ 683-V.

Постанова Верховної Ради України

Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки ситуації із забезпеченням природним газом українських споживачів, розрахунками за поставлений природний газ та можливими порушеннями діючого законодавства на енергетичному ринку України»

У зв'язку з різким підвищенням ціни на газ, з метою сприяння в боротьбі з корупцією та попередження зловживань посередниками на ринку газу Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Постанови Верховної Ради України від 3 серпня 2006 року «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки ситуації із забезпеченням природним газом українських споживачів, розрахунками за поставлений природний газ та можливими порушеннями діючого законодавства на енергетичному ринку України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 41, ст. 364, ст. 373) такі зміни:

1) обрати головою Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки ситуації із забезпеченням природним газом українських споживачів, розрахунками за поставлений природний газ та можливими порушеннями діючого законодавства на енергетичному ринку України народного депутата України Александровську Аллу Олександрівну, увільнивши від обов'язків голови цієї Комісії Деркача Андрія Леонідовича; заступником голови цієї Комісії — народного депутата України Кисельова Василя Олексійовича, увільнивши від обов'язків заступника голови цієї Комісії Сівковича Володимира Леонідовича;

2) обрати народного депутата України Кунченка Олексія Петровича від депутатської фракції Соціалістичної партії України членом Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки ситуації із забезпеченням природним газом українських споживачів, розрахунками за поставлений природний газ та можливими порушеннями діючого законодавства на енергетичному ринку України, увільнивши від обов'язків члена цієї Комісії Рудьковського Миколу Миколайовича;

3) після пункту 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

«2. Тимчасовій слідчій комісії провести перевірку обгрунтування списання боргів ЗАТ «Єдині енергетичні системи. Україна» та господарської діяльності «Українського газотранспортного консорціуму», які були посередниками на ринку газу».

У зв'язку з цим пункти 2 — 9 вважати відповідно пунктами 3 — 10;

4) пункти 8 і 9 викласти у такій редакції:

«8. Визначити термін діяльності Тимчасової слідчої комісії — один рік з дня прийняття цієї Постанови.

9. Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати не пізніше місячного терміну з дня прийняття цієї Постанови».

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
20 лютого 2007 року.
№ 674-V.

Постанова Верховної Ради України

Про зміни у складі Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки ситуації із забезпеченням природним газом українських споживачів, розрахунками за поставлений природний газ та можливими порушеннями діючого законодавства на енергетичному ринку України

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до складу Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки ситуації із забезпеченням природним газом українських споживачів, розрахунками за поставлений природний газ та можливими порушеннями діючого законодавства на енергетичному ринку України, утвореної Постановою Верховної Ради України від 3 серпня 2006 року (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 41, ст. 364, ст. 373) такі зміни:

1) обрати до складу Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки ситуації із забезпеченням природним газом українських споживачів, розрахунками за поставлений природний газ та можливими порушеннями діючого законодавства на енергетичному ринку України таких народних депутатів України:

Катеринчука Миколу Дмитровича — фракція Блоку «Наша Україна»;

Лопушанського Андрія Ярославовича — фракція Блоку «Наша Україна»;

2) увільнити від обов'язків членів зазначеної Комісії таких народних депутатів України:

Зейналова Едуарда Джангіровича;

Круця Миколу Федоровича.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
20 лютого 2007 року.
№ 675-V.

Закон України

Про внесення зміни до статті 11 Закону України «Про фізичний захист ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Статтю 11 Закону України «Про фізичний захист ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 1, ст. 1) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, в установленому порядку одержали допуск до виконання особливих робіт та дозвіл на пересування до місць, де діють обмеження, мають право доступу до таких місць без супроводження посадової особи — громадянина України на підставі відповідного розпорядження центрального органу виконавчої влади, до сфери управління якого належать підприємства, де ведуться особливі роботи».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
8 лютого 2007 року.
№ 623-V.

Постанова Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з опрацювання проектів законів України про внесення змін до Конституції України

Відповідно до частини другої статті 89 Конституції України та статті 80 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України з опрацювання проектів законів України про внесення змін до Конституції України (далі — Тимчасова спеціальна комісія).

2. Основними завданнями Тимчасової спеціальної комісії визначити:

1) доопрацювання проекту Закону України про внесення змін до Конституції України (реєстр. № 0900);

2) доопрацювання проектів законів України, спрямованих на реалізацію положень Конституції України: про засади внутрішньої і зовнішньої політики, про Раду національної безпеки і оборони України, про тимчасові спеціальні та тимчасові слідчі комісії Верховної Ради України.

3. Обрати головою Тимчасової спеціальної комісії Першого заступника Голови Верховної Ради України Мартинюка Адама Івановича, заступником голови Тимчасової спеціальної комісії — першого заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя Оніщука Миколу Васильовича.

4. Обрати до складу Тимчасової спеціальної комісії народних депутатів України згідно з додатком.

5. Визначити термін діяльності Тимчасової спеціальної комісії — один рік з дня прийняття цієї Постанови.

6. Звіт Тимчасової спеціальної комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше шестимісячного терміну з дня прийняття цієї Постанови.

7. Матеріально-технічне, кадрове, організаційне та інформаційне забезпечення діяльності Тимчасової спеціальної комісії покласти на апарат Верховної Ради України.

8. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
22 лютого 2007 року.
№ 682-V.

Додаток
до Постанови Верховної Ради України
від 22 лютого 2007 року
№ 682-V

СКЛАД
Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з опрацювання законів України про внесення змін до Конституції України

БЕСПАЛИЙ Борис Якович — фракція Блоку «Наша Україна»;

БОГАТИРЬОВА Раїса Василівна — фракція Партії регіонів;

БОГАЧУК Василь Степанович — фракція Соціалістичної партії України;

БОДНАР Ольга Борисівна — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ГОЛОВАТИЙ Сергій Петрович — фракція Блоку «Наша Україна»

ДАНІЛОВ Олексій Мячеславович — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ДЕЙЧ Борис Давидович — фракція Партії регіонів;

ІЛЛЯШОВ Григорій Олексійович — фракція Партії регіонів;

КИСЕЛЬОВ Василь Олексійович — фракція Партії регіонів;

КІВАЛОВ Сергій Васильович — фракція Партії регіонів;

КЛЮЧКОВСЬКИЙ Юрій Богданович — фракція Блоку «Наша Україна»;

КОЛЕСНІКОВ Борис Вікторович — фракція Партії регіонів;

КОРНІЙЧУК Євген Володимирович — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

КРУГЛОВ Микола Петрович — фракція Партії регіонів;

ЛАБУНСЬКА Анжеліка Вікторівна — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

МАТВЄЄВ Валентин Григорович — фракція Комуністичної партії України;

МАТВІЄНКО Анатолій Сергійович — фракція Блоку «Наша Україна»;

МЕНДУСЬ Ярослав Петрович — фракція Соціалістичної партії України;

МІРОШНИЧЕНКО Юрій Романович — фракція Партії регіонів;

ОСИКА Сергій Григорович — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ПОРТНОВ Андрій Володимирович — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ПОТАПОВ Василь Іванович — фракція Партії регіонів;

ПРИГОДСЬКИЙ Антон Вікентійович — фракція Партії регіонів;

СЕНЧЕНКО Андрій Віленович — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

СИМОНЕНКО Петро Миколайович — фракція Комуністичної партії України;

СУСЛОВ Євгеній Іванович — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ТИМОШЕНКО Юлія Володимирівна — фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ТИХОНОВ Віктор Миколайович — фракція Партії регіонів;

ЧОРНОВІЛ Тарас Вячеславович — фракція Партії регіонів.

«НА ЛЮБОВЬ СВОЕ СЕРДЦЕ НАСТРОЮ...»

■ ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА

У службовому кабінеті Ніни Карпачової завжди багато її улюблених тюльпанів — білих, червоних, жовтогарячих, блакитних... Квіти добра неповторні, як саме життя.

...Напередодні новорічних свят, у розпал битви за посаду омбудсмана народний депутат України, чинний Уповноважений Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова відступила від бар'єра політичної дуелі зі своїм конкурентом Євгеном Захаровим, щоб подарувати свято тим, у кого так багато безрадісних буднів. На «Ялинку омбудсмана» у Будинок прав людини, що по вулиці Інститутській в Києві, з'їхалися з різних куточків України малолітні сироти і діти-інваліди. Здавалося, світлиця Уповноваженого стала ще світлішою не тільки від білосніжних карнавальних костюмів, а й від сяючих посмішок. Крім традиційних іграшок і солодощів, кожному вручили видану за меценатської підтримки Ніни Карпачової книгу віршів «Вопреки всему — идти!» 16-літньої Юлії Манжелей, ураженої церебральним паралічем. На жаль, поетеси не було: хвороба тримала її вдома. Маленька героїня України Настя Овчар, яка винесла з вогню свою дворічну сестричку, але майже вся обгоріла сама, впевнено зайшла до прикрашеного залу з «мамою Ніною». Сіли по-рідному поруч, про щось тихенько розмовляючи. Можливо, згадували, як після того рятувального авіарейсу в Америку і кількаразових операцій відвідали півтора року тому в мальовничій Феофанії храм святого Пантелеймона-Цілителя. Настя бережно запалила свічку: «Дякую тобі, Боже».

«Права людини розпочинаються з прав дитини», — не стомлюється повторювати Ніна Карпачова. А головне —день у день чимало робить, щоб зігріти турботою тих, кого колись вважали «привілейованим класом». Пам'ятається, з безкомпромісною рішучістю виступала проти бюрократів, які серед зими під зручним приводом ощадливої енергетики відключили від газопостачання будинки дитини в Сімферополі і Сваляві. А як послідовно відстоювала — відстояла! — державну програму лікування на Кубі дітей, котрі постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи. Вже не кажу про те, що, маючи статус народного депутата, Ніна Карпачова — професійний правознавець і кандидат юридичних наук, яка захистила дисертацію на тему «Політичні права жінок: проблеми теорії і сучасна практика», — розробила Закон «Про внесення змін і доповнень до Кодексу про шлюб і сім'ю» для того, щоб захистити права дітей-сиріт від злочинних зазіхань різних усиновителів, зокрема, работорговців і порноділків.

...А під завісу радісно-багатоголосої «Ялинки омбудсмана» Ніна Карпачова, легко торкнувшись клавіш фортепіано, що стоїть у світлиці, заспівала:

«Виноградную косточку
в теплую землю зарою
И лозу поцелую,
и спелые гроздья сорву,
И друзей созову, на любовь
свое сердце настрою,
А иначе зачем на земле
этой вечной живу...»

Подумалося: у цій пісні Булата Окуджави — і філософія, і камертон, і кредо життя Ніни Карпачової, серце якої налаштовано на любов із самих джерел її долі. Спочатку на освітній ниві юрфаку Київського держуніверситету (сімейна традиція), який закінчила з відзнакою і повернулася в рідну Керч. Утверджувала себе, не шкодуючи сил і не помічаючи часу: юрисконсульт на виробничому об'єднанні «Керчрибпром»; постійний учасник судових процесів, на вістрі яких — інтереси трудового колективу; консультант Кримського будинку політосвіти... 1988-го Ніна Карпачова вступила до аспірантури Академії суспільних наук. Закінчивши її, брала участь у створенні Міжнародного центру Реріхів, а пізніше — юридичного факультету Кримського держуніверситету ім. В. І. Вернадського.

...14 квітня 1998-го її, вже заступника голови парламентського Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, заслуженого юриста України, було обрано першим Уповноваженим з прав людини. А 19 липня 2003 року Ніні Карпачовій вдруге довірили цю посаду. Пам'ятну подію вона зустріла більш ніж гідно, збагативши історію вітчизняного правознавства півсотнею наукових праць. Одне з фундаментальних досліджень — «Жінки України на ринку праці (генезис проблеми, перспективи розвитку)» — опублікували в Берліні. Багато хто з чоловіків міг би позаздрити її кар'єрі.

Наука наукою, та й у долі багатьох жінок України, їхніх рідних і близьких Ніна Карпачова зіграла особливу роль, коли здавалося, що ситуація зайшла у глухий кут і навіть обернулася трагедією. Надії Юртаєвій з дітьми (Крим) допомогла повернути житло, що його після смерті чоловіка відібрали місцеві князьки. Піклується про неповнолітнього сина Наталії Кобелевої, що у нерівній боротьбі з «новими українцями» за свої чотири сотки землі була доведена до самогубства: викинулась з вікна Алуштинської міської адміністрації. Леся Гонгадзе, котра за сприяння Уповноваженого все-таки визнана потерпілою стороною в резонансній справі про зникнення сина — журналіста Георгія Гонгадзе, у листі до спікера парламенту Олександра Мороза написала: «Ніна Карпачова стала для багатьох мамою, сестрою і надією».

Перефразуючи Григорія Сковороду, можна сказати: світ ловив її і піймав у зеніті визнання з боку суспільства. До лютневих виборів Уповноваженого з прав людини на третій термін Ніна Карпачова підійшла, діючи не тільки в складі правління Європейського, а й Міжнародного інститутів омбудсмана. І цю висоту вона узяла на переможній ноті: «А иначе зачем на земле этой вечной живу...»

Недоброзичливці звинувачували її в прихильності до однієї з політичних сил, не помічаючи власної залежності від іноземного лобі. А Карпачова, не розділяючи народ на «своїх» і «чужих», не фарбуючи єдину Україну у непримиренні кольори, повторювала: «Я захищаю права конкретної людини, а не політичних партій». І коли 8 лютого цього року в парламенті настав час вирішального голосування за українського омбудсмана, то вона прямо заявила: «Коли реальною стала загроза втрати суверенітету нашої країни, коли пів-України зазнало приниження людської гідності і масових переслідувань, я просто не мала права залишатися осторонь і тому прийняла рішення йти на вибори до Верховної Ради України з опозиційною на той час політичною силою. І не шкодую про це... Наведення мостів між Сходом і Заходом було і залишається для мене найголовнішим».

І навіть опоненти знайшли для неї добре слово. Зокрема, Володимир Яворівський: «Блок Юлії Тимошенко ставиться до Ніни Карпачової як до особистості рішучої, іноді крутої, котра завжди вміє тримати позицію». А Ганна Герман додала: «Те, що Карпачова, маючи абсолютно комфортну ситуацію, пішла на вибори у списках Партії регіонів, — мужній вчинок, бо завжди була з українським народом і в опозиції до порушень прав людини...».

Геннадій КИРИНДЯСОВ,
журналіст.

На знімку: Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКО
(З архіву «Голоса України»)

Борги із зарплати зростають

■ ЩО ТУРБУЄ ВЛАДУ

Як уже повідомлялося, Президент України Віктор Ющенко провів робочу нараду з міністром праці та соціальної політики Михайлом Папієвим, міністром охорони здоров'я Юрієм Поляченком, міністром науки та освіти Станіславом Ніколаєнком. У центрі уваги — питання соціальної політики. Насамперед йшлося про погашення заборгованості із заробітної плати та забезпечення своєчасних розрахунків із працівниками.

Глава держави висловив занепокоєння виникненням у січні нових боргів із зарплати — їх загальний обсяг збільшився на 11% (майже на 90 млн. грн.), а на діючих підприємствах — майже на 17%. Особливо тривожать Президента високі (на третину) темпи збільшення боргів державних підприємств, які перебувають у підпорядкуванні міністерств та відомств центральних органів виконавчої влади.

А що робить влада на місцях, щоб подолати цю проблему? Ось що передають із Донецької та Кіровоградської областей наші власкори Ліна КУЩ та Олег БОНДАР.

Приватні шахти Сніжного накопичують борги перед своїми працівниками. Зокрема, колективу шахти «Воскресенська» роботодавці заборгували 1,5 мільйона гривень. Про це «Голосу України» повідомила заступник міського голови Олена Петрухіна. За її словами, останнім часом на вугільному підприємстві змінилися власники, через проблеми із геологією припинено видобуток. А немає вугілля — немає і грошей. Невчасно виплачують гроші й на приватних шахтах ТОВ «Вітрен» та «Вугілляінвест». Утім, є інвестори, які виконують зобов'язання перед робітниками, — наприклад, ТОВ «Юніон».

— Єдиний важіль впливу, який є у місцевої влади, — писати клопотання про позбавлення ліцензії на розробку надр, — зазначає О. Петрухіна. — Ще можемо ініціювати банкрутство. До речі, нині Пенсійний фонд подав позов на «Воскресенську» за борги.

На державних шахтах, розташованих у місті, затримки із виплатою зарплати не виникає. Зате головним болем для влади є підприємства, безпосередньо підпорядковані Міністерству вугільної промисловості.

— У шахтобудівельному підприємстві борги погасили, але існує проблема із забезпечення побутовим паливом, — пояснює заступник міського голови. — За управлінням житлово-комунального господарства міністерства налічується майже 1,5 мільйона гривень заборгованості із зарплати. За управлінням матеріально-технічного постачання — мільйон гривень. Скільки ми не б'ємося, скільки не просимо... Їздили до всіх міністрів. Відповідь така: мовляв, вирішуйте на місцевому рівні.

Керівництво міста вважає, що оголошувати банкрутами названі підприємства невигідно: в них немає майна, яке можна було б продати і розрахуватися із працівниками. Під час нещодавнього приїзду до Сніжного народний депутат України, голова Центрального комітету профспілки працівників вугільної промисловості Віктор Турманов обговорив цю проблему та пообіцяв клопотатися про погашення боргів за рахунок вугільного відомства. Загалом, за даними профспілки, заборгованість із заробітної плати на підприємствах Мінвуглепрому становить 49 мільйонів гривень. Йдеться про структури, які вже не ведуть господарської діяльності, але формально не ліквідовані.

За інформацією Донецького обласного управління статистики, заборгованість із заробітної плати, включно з підприємствами-банкрутами та тими, які призупинили діяльність, на 1 лютого становила 196,8 мільйона гривень, що на 10,4 відсотка більше, ніж місяць тому. Порівняно із лютим минулого року борги із зарплати скоротилися на 22,7 відсотка.

— Вжитими заходами реагування прокурорам торік вдалося домогтися зниження рівня заборгованості із зарплати на 17 мільйонів гривень, — повідомив прокурор області Віталій Мурза. — За фактами порушення законодавства про виплату заробітної плати порушено 122 кримінальні справи, із яких 11 уже направлено до суду. Під час наглядових перевірок ми встановлюємо численні факти приховування трудових відносин, за якими заробітна плата виплачується в «конвертах». За цими фактами органами прокуратури порушено 50 кримінальних справ. Організовані перевірки дотримання законодавства про оплату праці на підприємствах, стосовно яких розпочато процедуру банкрутства. Це суттєва проблема для області.

***

Лише протягом січня загальна сума невиплаченої заробітної плати на Кіровоградщині зросла на вісім відсотків і сягнула критичної межі в 40 мільйонів гривень, із них більш як 60 відсотків своїм працівникам заборгували економічно активні підприємства. Загалом, за даними обласного управління статистики, незважаючи на те, що, порівняно із минулим роком, середньомісячний заробіток кіровоградців зріс на 30 відсотків і в півтора рази перевищив прожитковий мінімум для працездатних осіб (525 грн.), реальний дохід населення через зростання цін на основні споживчі товари зменшився на 15 відсотків.

Статистика свідчить, що найбільш оплачуваними в області, як і раніше, лишаються працівники підприємств трубопровідного та авіаційного транспорту, управління у сферах фінансування та податкової діяльності, працівники органів юстиції та правосуддя; серед промислових видів діяльності — зайняті на підприємствах з видобування уранової руди. Рівень оплати в цих галузях подеколи вчетверо перевищує середньообласний показник. Удвічі менше за середньостатистичний показник, який минулого місяця було зафіксовано на позначці 864,71 грн., одержують працівники сільськогосподарських підприємств, машинобудівної галузі, текстильних та деревообробних підприємств. Через особливості регіональної структури економіки найблагополучнішим районом в області є Знам'янський, де заробітна плата перевищує середньообласну в півтора рази. Полярно протилежна ситуація спостерігається в Устинівському районі — мінус 36,5 відсотка.

До речі, як повідомив прокурор області Олександр Гардецький, протягом минулого року органами прокуратури було порушено більш як шістдесят кримінальних справ за фактами невиплати заробітної плати. Працівникам підприємств повернуто понад 18 мільйонів зароблених ними гривень. Судами області розглянуто близько тисячі позовів, із яких задоволено більш як сімсот на загальну суму — 893 тисячі гривень.

■ ТЕМА

Нам дали право мати надію

Єврочиновники попередили українських переговорників: угода готується винятково в рамках єдиної політики сусідства (ЄПС) і не передбачає членства в ЄС.

Закінчився перший раунд переговорів щодо нової посиленої угоди між Україною та ЄС замість договору про партнерство та співробітництво, дія якого закінчується на початку 2008 року. Ми дізналися, що про членство — навіть асоційоване не йдеться. А єврокомісар Беніта Ферреро-Вальднер уточнила, передбачаючи можливі фантазії українців щодо вступу до ЄС: «Я хочу, щоб це було дуже зрозуміло, оскільки знаю, що Україна має інші надії. Це ваше право — мати надію». Як у нас кажуть, спасибі й на цьому...

Утім, якщо відкинути образи, то чого ми очікували від ЄС такого, що мало збутися і не збулося? Сумнівно, щоб українці покладали надії на реалізацію обіцянок політиків, котрі йшли з ними на президентські вибори: «У ЄС коли не сьогодні, то завтра, у першому кварталі, за півроку або наприкінці його — неодмінно!» Звісно, така перспектива надзвичайно спокуслива: інвестиції, котрі ми могли б одержати у зв'язку зі вступом, були б саме тим рушієм розвитку, якого ми потребуємо.

Але будьмо реалістами: що ми зробили, щоб наблизитися до євростандартів: від розхлябаного громадського транспорту і розбитих доріг до демократичних засад у таких сферах, як права людини, подоланні корупції, забезпеченні достойного життя тим, хто сам неспроможний це зробити, — пенсіонерам, дітям-сиротам, інвалідам? Політики своїм популізмом щодо вступу до ЄС народили примарні надії у деяких громадян, мовляв, у спільноті люди живуть заможніше. Начебто блага там падають з неба, а не здобуваються важкою працею. То чому дивуємося, коли єврочиновники вважають за можливе пояснювати нам, що «Україна має право — мати надію»?

Тож нинішні домовленості — непоганий результат: ЄПС не передбачає вступу до ЄС, але дає шанс розвивати відносини в усіх галузях. Щоправда, чомусь спільнота дуже по-різному розвиває їх з країнами-сусідами, в тому числі й з Україною. Але чи можемо ображатися за це на Європу? Адже наші політики не лише вдома, а й за кордоном не забувають поливати один одного помиями, розповідаючи, що його опонент або й досі належить до клану бандитів, або становить загрозу українській незалежності. Водночас вони критикують брюссельську політику сусідства і вимагають реальної інтеграції в європейську спільноту. Хто спроможний збагнути таке?

Тож підготовка нової угоди — все-таки крок уперед. Адже вона передбачає ширше, ніж досі, співробітництво в галузях енергетики та боротьби з корупцією, а також створення зони вільної торгівлі, щоправда, після вступу України до СОТ. Переговори про створення зони вільної торгівлі поглиблять економічну інтеграцію, а політичне співробітництво, запевняють єврочиновники, прискорить розвиток демократії, дотримання прав людини і законів в Україні. Але про суто споживацьке сприйняття нами ЄС треба забути раз і назавжди...

У деяких українських ЗМІ з'явилися коментарі, що ЄС на цих переговорах більше зробив для себе, ніж для нас. Ідеться про надійність транспортування вуглецевого палива, дотримання екологічних стандартів, можливість інтеграції ринків нафти, газу та електроенергії, спільної інтеграції газового та електроенергетичного ринків. Європейці захищають власні економічні інтереси? Але ж Україна саме в цій царині має більше можливостей, ніж вони, то давайте робити те саме...

Тим часом фахівці підкреслюють ще одну можливість, яка випливає з нових домовленостей. Ідеться не лише про зону вільної торгівлі, а й про так звану зону плюс. Якщо Україна та ЄС співпрацюватимуть тільки в межах зобов'язань СОТ, твердять вони, то великого економічного прориву в наших торгово-економічних відносинах очікувати не варто. Але є ще варіант «зони плюс», котрий передбачає глибшу інтеграцію, зокрема, двостороннє визнання технічних стандартів, вагомішу технічну допомогу ЄС, інвестиції в українську інфраструктуру та освіту. Можна сподіватися також на вільне просування товарів і послуг, капіталів і робочої сили — звісно, не миттєво, а після не одного року наполегливої праці в цьому напрямі. Ідея не утопічна: достатньо буде, щоб європейські партнери переконалися в тому, що український бізнес та адміністрація спроможні реалізувати ці новації.

Хіба ми на це не здатні? За умови, звісно, великого прагнення виповзти з ями, в якій ми опинилися...

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СПОРТ

Зустрічалися президенти

Футбол. Учора президент ФФУ, член виконкому УЄФА Григорій Суркіс в українському Домі футболу спілкувався з представниками ЗМІ. Він розповів про недавні відвідини Варшави і зустріч з президентом Польщі Лехом Качинським. Торкнулися, зокрема, ситуації, що виникла в польському футболі. До речі, пан Суркіс представляв інтереси президента УЄФА Мішеля Платіні. А ще багато говорили про можливе спільне проведення Україною і Польщею фінальної частини Євро—2012.

На прес-конференції в Києві з президентом ФФУ йшла розмова про найзлободенніші проблеми українського футболу.

Київ прийматиме чемпіонат Європи

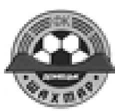
На адресу Всеукраїнської футбольної асоціації студентів (ВФАС) надійшов лист із Європейської асоціації студентського спорту, в якому йдеться про рішення виконкому цієї організації про проведення в Києві VI чемпіонату Європи з футболу серед студентів. Українську заявку визнано кращою серед таких документів з інших держав Європейського союзу. Отож влітку наступного року ми прийматимемо 32 студентські команди — 16 чоловічих і стільки само жіночих.

Згідно з регламентом змагань дві вітчизняні чоловічі та одна жіноча команда потрапляють до фінальної частини автоматично, як господарі турніру. Нагадаємо, що цього року на таких змаганнях участь братимуть два українські колективи, котрі за підсумками чемпіонату України (фінал відбудеться 28—31 травня в Івано-Франківську) посядуть два перші місця.

— Наш студентський футбол отримав історичний шанс гучно заявити про себе на європейській арені, — каже перший віце-президент ВФАС, заслужений тренер України Олег Первушкін. — Сподіваємося, що наша перемога в тендері позитивно вплине на імідж України у світлі її боротьби разом із Польщею за право проведення Євро—2012. Ми зможемо вкотре довести, що здатні організовувати турніри найвищого гатунку на території нашої країни. Змагання проходитимуть у Києві, бо тут є чудові стадіони — НТК ФФУ імені Віктора Банникова, «Динамо» та «Оболонь».

Матимемо змогу запропонувати учасникам не лише гідні умови для підготовки до змагань, а й надати можливість ознайомитися з історичною спадщиною. Але найголовніше те, що проведення чемпіонату Європи з футболу серед студентів у Києві сприятиме подальшому розвиткові студентського футболу в нашій державі. Факти свідчать, що майже в усіх країнах світу саме студентський футбол є резервом для професіональних футбольних клубів.

«Шахтар» придбав перспективного форварда

Чемпіон України підписав контракт з 19-річним бразильським нападником Луїсом Адріано, який минулий сезон провів у клубі «Інтернасьональ». Адріано став шостим бразильцем у складі «Шахтаря». Контракт з «гірниками» Адріано підписав на п'ять років, а сума його трансферу становить 3 мільйони євро. Адріано називають одним з найталановитіших бразильських футболістів його покоління. Весь світ довідався про нього під час торішнього клубного чемпіонату світу в Японії, на якому колишня команда форварда «Інтернасьональ» стала переможцем, а сам він, вступивши у гру з лави запасних, провів вирішальний м'яч у півфінальному матчі проти «Аль-Ахлі».

Адріано також є гравцем збірної Бразилії (U-20). У складі цієї команди він брав участь у розіграші Кубка Південної Америки (нинішнього року), зіграв шість матчів, забив два м'ячі.

З м'ячем цілу добу

Учора у спортивному комплексі Національного педагогічного університету імені М. Драгоманова стартував марафон з футзалу серед жіночих команд. Ці змагання триватимуть упродовж доби. Серед учасниць жіночі та дівочі команди з різних областей України. Це колективи шкіл, гімназій, коледжів, вищих навчальних закладів, викладачів та співробітників університету та інші.

На знімку: отак стартував футбольний марафон, присвячений Дню 8-го березня.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Фонд держмайна не отримував жодних доручень про продаж акцій «Укрнафти», заявила голова фонду Валентина СЕМЕНЮК *(Укрінформ)*

Командир має розраховувати на контрактницю

800 жінок-військовослужбовців Повітряних Сил України 8 Березня зустрінуть на бойовому чергуванні. Вони мають оберігати безпеку повітряного простору держави на командних пунктах, бойових розрахунках зенітних, ракетних і радіотехнічних військ. Дати вихідний такій «армії» немає можливості, передає з Вінницької області Віктор Скрипник.

Напевно, армія — це ідеальне місце, де сучасниця може задовольнити власні феміністичні амбіції. Проте й у суто чоловічих умовах вона намагається залишитися жінкою. Коли військова крокує у строю на високих підборах із яскравим войовничим макіяжем — це здається трохи кумедним, але й вносить певний шарм у службу. До речі, і чоловіків присутність жінок у погонах добре дисциплінує: як у плані зовнішнього вигляду, так і мови — вони намагаються уникати ненормативної лексики.

Навіщо представниці слабкої статі надягають камуфляж? Для одних армія — це робота, певна стабільність і можливість прогодувати родину, для інших — спроба влаштувати особисте життя. Наша жінка у формі, безперечно, — професіонал. Але не завжди командири можуть розраховувати на її «активний штик на випадок особливого періоду або бойових дій». Жінки-військовослужбовці, і це абсолютно природно, кажe міністр оборони Анатолій Гриценко, народжують і сидять у декретній відпустці. За такою військовою матусею, поки вона доглядає вдома маленьку дитину, зберігається посада. А це означає, що на певний час створюється прорив в армійських лавах. Що негативно позначається на боєздатності нашого війська. Гриценко пропонує вирішити жіноче питання в українській армії на кшталт армій західних країн. А саме: заборонити військовослужбовкам виходити заміж та вагітніти, поки діє контракт. Щоб на них міг таки розраховувати командир.

Її колега з американської армії має право полюбити товариша по службі. Але повинна про це повідомити свого командира. Тоді навіть закоханим можуть дати окрему кімнату. А можуть і контракт розірвати...

Ольга ВАУЛІНА.

На знімку: військовослужбовці 72-ї Гвардійської окремої механізованої бригади.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

Цього року 120 тисяч випускників шкіл пройдуть зовнішнє незалежне тестування

Результати загальнодержавного зовнішнього незалежного тестування замінять випускні шкільні та вступні іспити до вищих навчальних закладів. Про це повідомив директор Українського центру оцінювання якості освіти доктор педагогічних наук, професор Ігор Лікарчук.

За його словами, тестування буде проходити у місті Києві та Київській області, містах Львові та Харкові, у Львівській та Харківській областях. В інших областях зовнішнє незалежне оцінювання відбудеться відповідно до квоти, встановленої Міністерством освіти і науки, і відбуватиметься у такі терміни: 21 квітня — з української мови, 28 квітня — з математики або історії (на вибір учня). Крім того, 25 квітня у Харківській області запроваджено тестування з фізики, хімії та біології.

За даними центру, запровадження зовнішнього оцінювання пояснюється двома причинами. По-перше, суспільство потребує об'єктивної та максимально повної інформації про результати функціонування освітньої системи. По-друге, тестування має на меті боротися з корупцією як під час державної підсумкової атестації у школах, так і на етапі іспитів до вищих навчальних закладів.

Олександр ПЕКНИЙ.

Закарпатські сільські медичні заклади отримали комплекти медтехніки

Комплекти сучасного медичного обладнання отримали днями 69 сільських фельдшерсько-акушерських пунктів та 88 амбулаторій загальної практики сімейної медицини Закарпаття. Техніку вручили сільським медикам голова обласної держадміністрації Олег Гаваші та начальник управління охорони здоров'я облдержадміністрації Михайло Турянчик. У цих комплектах — 26 найменувань обладнання: від кардіографів до мікроскопів та ультразвукових інгаляторів.

— На черзі — придбання для сільських медичних закладів транспорту, — каже Олег Гаваші. — А це майже 130 автомобілів. На найближчій сесії обласної ради буде виділено для цього 700 тисяч гривень.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

У Донецьку подорожчав житній хліб

Буханець «Бородинського» в магазинах та кіосках міста тепер коштує 1,9 — 2 гривні, що на 10—20 копійок дорожче, ніж раніше. Такий весняний «сюрприз» виробники пояснюють дефіцитом житнього борошна і зростанням цін на нього. Вартість білого хліба залишилася незмінною. Нагадаємо, що у лютому голова Донецької обласної держадміністрації Володимир Логвиненко прогнозував, що в перший місяць весни ціни на хліб залишаться незмінними, а якщо і почнуть зростати, то лише наприкінці березня.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) по справі № Б 24/15/148/02 згідно постанови від 15.02.2007 р. визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Павлоградський верстатозавод», 51400, м. Павлоград, вул. Промислова, 1, код ЗКПО 14308807, р/р 26009311062041 в КБ «Приватбанк» м. Павлоград, МФО 305727.

Ліквідатором призначено Чикильдіна Олександра Миколайовича, ліцензія АБ № 116199 (49000, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, б. 55, тел. 056 770-88-91).

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) в порядку ст. 52 Закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом:

- по справі №5/38-07 сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Старостинецьке», код ЄДРПОУ 03729977 (22212, Вінницька область, Погребищенський район, с. Старостинці).

Ліквідатором призначено Липовецьку МДПІ (22500, Вінницька область, м. Липовець, вул. Леніна, 94).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування.

Чекаємо в гості Лукашенка

Президент Віктор Ющенко підписав указ, в якому доручив Кабінету Міністрів підготувати робочий візит президента Білорусі Олександра Лукашенка. Про це повідомляє прес-служба Президента.

Також Ющенко затвердив план заходів, підписаний главою Секретаріату Президента Віктором Балогою, з підготовки робочого візиту Лукашенка, забезпечення виконання якого поклав на Кабмін. Відповідно до плану, МЗС має підготувати проект програми робочого візиту Лукашенка.

Також МЗС повинно підготувати і внести до 12 березня на затвердження Президенту погоджений проект директив на офіційні переговори під час робочого візиту. Кабмін також має підготувати до підписання міжурядову угоду про спрощений порядок переміщення ділянкою автомобільної дороги Славутич—Чорнобильська АЕС, договір про передачу засуджених для подальшого відбування покарання. А ще уряд повинен підготувати меморандум про співробітництво між Кабінетом Міністрів і урядом Білорусі в енергетичній сфері і консульську конвенцію.

■ ФОТОФАКТ

Учора відкрився міжрегіональний тренінговий Центр з формування мотивації до здорового способу життя та профілактики ВІЛ\СНІДу при Національному педагогічному університеті імені Драгоманова. ***На знімку:*** **методист Оксана Кулешова (Миколаїв) проходить навчання у Центрі.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ІНДОНЕЗІЯ

Землетрус забрав життя десятків людей

Щонайменше 70 людей загинули внаслідок потужного землетрусу, зафіксованого в районі індонезійського острова Суматра. Місцева влада каже, що число жертв стихії може зрости. Серед загиблих було й декілька дітей. За даними американського геологічного товариства, сила землетрусу досягала 6,3 бала за шкалою Ріхтера. За повідомленнями місцевих рятувальників, у зоні нещастя зруйновано сотні будинків.

ІРАН

Проходять навчання із захисту ядерного об'єкта

Іранські війська проводять навчання з відбиття повітряного удару по ядерному об'єкту в місті Ісфахан, йдеться в комюніке місцевої адміністрації. Маневри проходять на тлі повідомлень у світовій пресі, яких стає дедалі більше, про те, що адміністрація Буша планує військову акцію проти Тегерана. А в самій адміністрації стверджують, що США мають намір врегулювати ядерну проблему Ірану мирними засобами. Раніше Тегеран не раз попереджав, що відповідь «нищівним ударом на напад ворогів».

ІРАК

Солдати підірвалися на міні

В Іраку шестеро солдатів армії США загинули від поранень, отриманих унаслідок вибуху, ще троє — поранені. Інцидент стався на північ від Багдада у провінції Салах-ед-Дін: вибухнула міна, встановлена на шляху проходження військового конвою.

АФГАНІСТАН

ООН попереджає про «наркотичний бум» в Афганістані

Фахівці Управління ООН з наркотиків і злочинності оприлюднили доповідь, в якій попередили про різке зростання виробництва наркотиків в Афганістані. На їхню думку, у 2007 році країна може поставити на світовий ринок навіть більше опійного маку, ніж у «рекордному» 2006 році, коли, за даними держдепартаменту США, обсяги виробництва цього продукту в країні зросли на 25 відсотків.

БІЛОРУСЬ — МОЛДОВА

Молдавське вино — поза законом

Білорусь зупинила імпорт бутильованих вин із Молдови, повідомив голова Спілки виробників та експортерів молдавських вин Георгій Козуб. Після втрати основного — російського — ринку збуту місцеві винороби мають колосальні збитки, а втрата й білоруського буде для Молдови ще одним серйозним ударом. Козуб зазначив, що Білорусь посідає друге-третє місця за обсягом його імпорту після Росії й України.

Податківці виявили фіктивні підприємства, які мали отримати відшкодування з бюджету

Податківці Херсонської області виявили 40 фіктивних підприємств, перевіряючи постачальні ланцюги лише трьох зернотрейдерних компаній. Збережено понад 45 мільйонів гривень, що призначалися для відшкодування з бюджету. Це більше третини всіх заявлених сум відшкодування. Перевірка ланцюгів виявляє суб'єкти, що не перебувають за зазначеною юридичною адресою, надають занижені показники або взагалі не звітують про діяльність чи перебувають у розшуку.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

На турецькому судні стався витік нафтопродуктів

В акваторії Миколаївського річкового порту судно «Ізабель», що ходить під турецьким прапором, дало течу, внаслідок чого у воду потрапили нафтопродукти. Унаслідок події на поверхні води утворилися дві плями — одна розміром 5 на 200 метрів біля судна, друга — біля причалу №4 площею приблизно 50 квадратних метрів. Забруднені ділянки відгородили й обробили реагентами.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Бідним — допомогу, тарифам — мораторій

350 тисяч гривень буде виділено в першому кварталі малозабезпеченим сім'ям Тернополя, до кінця року цю суму планують подвоїти. Сесія міської ради вирішила не знижувати тарифи на житлово-комунальні послуги на 10 відсотків, як того вимагали депутати від БЮТ, натомість надавати адресну допомогу тим, хто її найбільше потребує.

Водночас депутати наклали мораторій на підвищення тарифів до кінця року, а на комунальних підприємствах вирішено провести аудиторську перевірку. Якщо будуть підстави, вартість послуг ЖКГ відкоректують у бік зниження.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора на Дарницькому вагоноремонтному заводі (Київ) відбулася презентація вантажних вагонів, обладнаних модернізованими візками.
На знімку: **в. о. майстра заводу Богдан Дворянець демонструє вагони.**

Вручать подарунки від ДІБДР

У Санкт-Петербурзі та Ленінградській області перед Міжнародним жіночим днем 8 Березня працівники ДІБДР (Державної інспекції безпеки дорожнього руху) зупинятимуть автомобілі з водіями-жінками і даруватимуть їм подарунки. Як повідомили в прес-службі Управління ДІБДР Санкт-Петербурга та Ленінградської області, міліціонери вручатимуть водійкам м'яку іграшку у вигляді жезла регулювальника. Його розміри будуть ідентичні розмірам справжнього жезла — 30—40 сантиметрів. Жезл регулювальника було прийнято «на озброєння» у 1922 році. Він був червоного кольору з жовтою колодочкою, завдовжки 11 вершків (близько 50 см). Чорно-білий жезл з'явився в інспекторів дорожнього руху в квітні 1939 року.

Подарунки вручатимуть протягом трьох передсвяткових днів на центральних вулицях міста.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

Викрито «конверт» місткістю 160 мільйонів гривень

Правоохоронці Донецької області припинили діяльність організованої злочинної групи, яка протягом року «відмивала» гроші через створений конвертаційний центр. Оборот коштів становив близько 160 мільйонів гривень. Організатором групи був 36-річний мешканець обласного центру. Створивши низку підприємств на підставних осіб, фігуранти кримінальної справи проводили фіктивні безтоварні операції для отримання незаконного прибутку.

Під час проведених 35 обшуків у зловмисників вилучено фінансово-господарську документацію, підробні печатки, гроші. Накладено арешт на майно на загальну суму понад 500 тисяч гривень. Прокуратура області порушила кримінальну справу, організатора групи затримано, інші правопорушники дали підписку про невиїзд.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Дами освіченіші за кавалерів

Більше половини жінок (54 відсотки) Миколаївської області мають вищу освіту. Серед студентів вищих навчальних закладів на початок 2006—2007 навчального року дівчата становили 51 відсоток. Наукові працівники області — теж переважно жінки. Однак серед науковців вищої кваліфікації їх частка нижча: 35 відсотків від загальної кількості кандидатів наук і лише дев'ять відсотків — докторів наук.

Вл. інф.

Найкрасивішого чоловіка оберуть жінки

В Івано-Франківську напередодні 8 Березня вперше пройде конкурс чоловічої краси «Містер-2007». За це звання змагатимуться вісім юнаків — представників вузів міста. Студентська рада і молодіжна адміністрація при облдержадміністрації, які організовують цей захід, до складу журі ввели тільки жінок. До речі, усім представницям прекрасної половини людства з нагоди свята при вході даруватимуть квіти.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Євро виповнилося п'ять років

У Німеччині відзначають перший ювілей нових грошей. А саме: рівно п'ять років минуло з того часу, коли у ФРН та в деяких інших країнах ЄС увійшла в обіг нова єдина європейська валюта — євро.

Чи звикли, скажімо, німці до нових грошей? Відверто кажучи — не всі. Бо дехто ще й нині, роздивляючись вже не нові цінники на товарах та харчових продуктах, подумки переводить їх у марки. Спочатку з приводу нової валюти панувала деяка ейфорія: ну як це ціни мають бути удвічі менші, бо і зарплата відповідно зменшилась. Але поступово приходило почуття отверезіння, а потім відвертого здивування: на багатьох цінниках цифри залишались незмінні, тільки замість дойчмарок були євро.

Звикали поступово і до цін, і до монет, і до купюр. Справді, є не тільки розчарування, а й досить позитивні аспекти єдиної євровалюти: це зручність користування нею під час подорожей в інші країни єврозони.

Але ціни продовжують зростати. Подорожчали нафтопродукти, електроенергія, мінеральні добрива, страхові поліси, сигарети... Однак експерти з питань економічного розвитку вважають, що це сталося не через євровалюту. Цей процес відбувається переважно внаслідок систематичного проведення податкових реформ.

Ось і цього року з 1 січня податок на додану вартість збільшився на 3 відсотки. Він підвищився із 16 до 19 відсотків.

А німці все ще залишаються прибічниками своєї улюбленої старої валюти — марки. Про це свідчить той факт, що тільки за 2006 рік у філії Федерального банку Німеччини надійшло на обмін більш як 7 мільярдів марок у монетах і стільки само в купюрах. Тобто заощадливі німці відкрили, нарешті, свої скарбнички. Але, за прогнозами фінансових експертів, у них, цих скарбничках, є ще не менш як 15 мільярдів дойчмарок.

Ще й досі у ФРН є деякі магазини та супермаркети, де приймають дойчмарки. А велет телекомунікації «Дойчетелеком», готовий приймати плату за телефонні розмови за власним обмінним тарифом, прирівнюючи 1 марку до 1 євро. У такий спосіб розмова стає удвічі дешевша...

Неля ГЛУЗОВА.

Мюнхен.

8. «Дитяча хвороба» незалежності: Ющенка геть! Папу «не пущать!»

■ **АРХІТЕКТОРИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ. 2001**

Зауважмо одразу — ідеться про справжнього Папу Римського, а не про того одного «разводящего», якого так величали поміж себе холуї-олігархи. І 10 років незалежності держави (дитячий вік!) ще не було підстав називати незалежними сповна, бо не про таку волю мріяли мільйони українців.

У новорічному зверненні до українського народу Леонід Кучма зосереджується на планетарних речах — вступі світу в XXI сторіччя і третє тисячоліття. Натомість ЗМІ «насолоджуються» приземленішою темою — обговорюють оприлюднені екс-охоронцем Президента майором Миколою Мельниченком у прямому радіоефірі закордонної станції уривки сенсаційних записів зі словами, схожими на Кучмині, про те, що він знищить Ющенка. 2000-й глава держави називає «роком економічного перелому», а сам розбовтує чорнило, між підпише указ про відставку уряду В. Ющенка. Ющенко з Єхануровим, міністром культури Ступкою та іншими «світиться» на новорічному майдані Незалежності. Вони ще не знають, що не лише Богдан Сильвестрович незабаром змушений буде повернутися на театральну сцену, а й вони невдовзі мерзнутимуть на помаранчевій сцені (можете назвати її трибуною) цієї площі, куди на політичне постійне місце проживання переберуться сотні тисяч українців...

Реальніше мусить оцінювати ситуацію віце-прем'єр з питань ПЕК Юлія Тимошенко — проти неї **5 січня** Генпрокуратура України порушила кримінальну справу, а заступник Генпрокурора М. Обіход повідомив, що всі кримінальні справи щодо неї та її чоловіка об'єднано в одне провадження зі справою П. Лазаренка. І вже **15 січня** прокурорське відомство пред'явило віце-прем'єр-міністру офіційне звинувачення та взяло з неї підписку про невиїзд. Унікальний випадок в конституційно задекларованій рівності усіх перед законом!

Не дивно, що саме у такий час «у прорив на Київ» кинуто боєздатні шахтарські колони Донбасу, вони під стінами головних будівель на Грушевського вимагають повернення боргів з зарплат і підвищення пенсій. Л. Кучма їх не так вже й побоюється, тим паче що він учащає за кордон. Але навіть там не випускає з рук пульсу держави — **19 січня**, перебуваючи у Німеччині, гарант підписує указ про звільнення Ю. Тимошенко у зв'язку з притягненням її до кримінальної відповідальності. Парламентська фракція «Батьківщина» у заяві назвала це «безсоромним цинічним викликом кримінальної диктатури і оскаженілого тоталітаризму». Прем'єр В. Ющенко устами прес-секретаря сказав, що він нічого (про відставку) не підписував. А звільнена Тимошенко миттєво відповідає заявою, що виявиться актуальною на багато наступних років: «Моє звільнення — яскравий доказ того, що комерційне оточення Президента сильніше від уряду і тих його членів, котрі прагнуть навести в країні лад». Вона заявляє про «остаточний перехід в опозицію до діючого режиму».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

6 лютого 2001-го — акція «Україна без Кучми».

Ця кадрова оперативність Президента стосовно однієї особи з уряду «ріже слух» на тлі демонстративного невиконання рішення парламенту про відставку трьох силовиків. Навіть після офіційного подання В. Ющенку голови парламентського Комітету з питань боротьби з корупцією й оргзлочинністю Ю. Кармазіна про ознаки перевищення влади, інші зловживання, з вимогою притягнення до відповідальності головного міліціонера країни Ю. Кравченка.

За півроку до десятилітнього ювілею української незалежної держави «десятку» святкує офіційний флагман парламентської журналістики «Голос України». Окрім вітальних телеграм, численні політики готують нам іспит «на свободу слова» — висвітлення діяльності не лише парламентської більшості, а й передреволюційних процесів за участю депутатів з опозиції до «режиму Кучми».

Виконавча влада зорганізовує мітинги на підтримку Президента і Конституції України. Попри зливу з неба (а тієї зими дощило також), у центрі Харкова зібрали 80 тисяч громадян з портретами Кучми (як колись членів Політбюро). Співголова харківської правозахисної організації Євген Захаров навів факти тиску на людей, а точніше кажучи, примусу влади йти на захист «дорогого глибокоуважаємого» Леоніда Даниловича. Відбуваються акції протесту лівих і правих. У Черкасах під лозунги з вимогою до Л. Кучми скласти повноваження Президента вийшов навіть міський голова В. Олійник. УНП «Собор» у заяві спростовує партійний характер акції «Україна без Кучми», звинувачує КПУ у тісному зв'язку з «режимом Кучми» і повідомляє про розбиття «соборівцями» протестних наметових містечок у 15 регіонах країни.

11 січня на ранковому засіданні народні депутати винесли на розгляд аж 11 проектів постанов Верховної Ради за наслідками звіту Генпрокурора М. Потебенька. **12 січня** соціаліст Йосип Вінський подав на розгляд сесії проект змін до закону про вибори депутатів місцевих рад, міських, сільських голів з новацією обирати місцевих депутатів за партійними списками.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

16 січня — парламентські слухання «Проблеми інформаційної діяльності, свободи слова, дотримання законності та стану інформаційної безпеки України». Серед відомих працівників мас-медіа у їхній роботі бере участь тележурналіст з Донеччини Ігор Александров, чиї прізвище і трагічна доля незабаром стануть сумновідомі в країні і за її межами поряд з прізвищем Гонгадзе. Генпрокурор Потебенько, від якого чекають зрушень у розслідуванні справи убивства журналіста, п'є водичку у курортному Трускавці, а люди, які з'їхалися на протестну акцію до Києва, вимагають від нього «зливати воду». На початку лютого Печерський райсуд столиці визнає неправомірними дії заступника Генпрокурора Олексія Баганця і зобов'язує його визнати потерпілою у цій справі матір Гонгадзе Лесю Гонгадзе. Генрокуратура в особі цього самого заступника нарешті визнає факт записування розмов Кучми у його кабінеті, хоча досі це заперечувала.

Рік розпочинається з поріділля депутатських рядів. **22 січня** у Харкові з вогнепальним пораненням грудної клітки мертвим знайдено народного депутата Юрія Кононенка. Версія правоохоронців — самогубство (карабін «Сайга» на столі). У цю версію, як писав наш тамтешній власний кореспондент, не вірить ніхто, окрім самих правоохоронців. Тим паче на тлі розстрілу у власному будинку через кілька днів депутата Харківської облради Зозулі та його родини. **28 січня** в автокатастрофі на Дніпропетровщині гине відомий політик народний депутат Олександр Ємець (член партії «Реформи і порядок»).

Наприкінці січня Ющенко проводить консультації з питань широкого співробітництва з парламентськими фракціями і навіть ідеться про створення коаліційного уряду.

За ініціативи Степана Хмари радикальне звернення на річних зборах наприкінці січня приймає Асоціація народних депутатів України: «Сьогодні над Україною нависла загроза остаточного встановлення авторитарної диктатури кримінальних олігархів-космополітів, інтереси яких відстоює Президент Кучма».

На початку лютого з більш як 20 політичних партій і організацій утворено Форум національного порятунку. Майже 10 тисяч учасників акції «Україна без Кучми» від пам'ятника Тарасові Шевченку пройшли до Верховної Ради, скандуючи: «Правди!», «Убивць до суду!».

6 лютого на Хрещатику (на центральній вулиці країни) цілий натовп, а точніше організований загін молодиків, з підворіть напав на учасників акції «Україна без Кучми». Розгромили кілька наметів, побили учасників акції протесту, закидали їх їдкими пакетами з хлором. Олександр Мороз від імені фракції заявив, що це, найпевніше, були переодягнені курсанти МВС (багато хто з них досі уже, мабуть, дослужився до високих правоохоронних чинів).

10 лютого на засіданні РНБО Л. Кучма фактично визнає ганьбу, спричинену в його царині на Банковій майором держохорони М. Мельниченком, — приймає рішення звільнити Голову СБУ Л. Деркача і начальника держохорони В. Шепеля, а на їхні місця призначає В. Радченка і В. Строгова. У цей час Перший заступник глави парламенту В. Медведчук на догоду Леонідові Даниловичу запевняє політикум і електорат, що вибори Президента України відбудуться у конституційні терміни 2004 року, а також у підтримці Кучми СДПУ(о), яка на останніх виборах першою висунула його кандидатом у Президенти.

Серійного удару по активістах, які хочуть бачити «Україну без Кучми», влада завдала **у середині лютого**. Судові виконавці прибули на Хрещатик виконати рішення Старокиївського райсуду столиці про негайний демонтаж наметів коменданта наметового містечка Є. Філіндаша та лідера столичних соціалістів В. Семенюк. Генпрокуратура арештовує лідера «Батьківщини» учорашнього віце-прем'єр-міністра Юлію Тимошенко. Рухівці Г. Удовенка, «пеерпісти» і КУНівці провели у Києві паралельну протестну акцію «Україна за правду», заявивши, що вона не має нічого спільного з акцією за участю лівих сил «Україна без Кучми», яку багато хто розцінив як спробу розпорошити антикучмівський фронт. Та чи не найбільше дошкулило антикучмістам **13 лютого** офіційне «звернення трьох» до українського народу, у якому протестні й викривальні акції опозиції вони розцінили так: «Проти нашої держави розпочато безпрецедентну політичну кампанію з усіма ознаками психологічної війни». Автори звернення кинули камінь і безпосередньо у город (цитую) «створеного невідомо на яких засадах і гучно анонсованого «Форуму національного порятунку». «Лідери цього стро-

катого конгломерату, ображені за власні політичні поразки і провали, справді шукають порятунку. Тільки не для держави, не для нації, а для самих себе — від політичного банкрутства і забуття». Так пояснювали українському народові суть опозиційного Кучмі руху підписанти листа — Л. Кучма, І. Плющ і В. Ющенко. У цьому розрізі вони закликали народ не забувати уроків історії і пригадати, «з чого і як починався фашизм». Це звернення двом останнім підписантам народ згадає не раз.

У другій половині лютого своє плече «дорогому глибокошановному Леоніду Даниловичу» підставила і вчена рада Київського національного університету ім. Т. Шевченка — вона удостоїла Л. Кучму звання почесного доктора (з мантією і шапочкою).

Перший заступник Івана Плюща Віктор Медведчук вочевидь перевершує адвокатські функції головного президентського канцеляриста В. Литвина. **В середині лютого** В. Медведчук заявляє, що сьогодні «нереально і недоцільно змінити систему державної влади в Україні, перетворивши її на парламентсько-президентську республіку». Водночас наголошує, що немає і реальних механізмів розпуску Президентом парламенту. Ще через кілька днів головний «есдек» на прес-конференції заявить: головною умовою для збереження уряду Віктора Ющенка є створення в результаті домовленостей між Президентом, урядом і парламентом коаліційного уряду.

У протистоянні парламенту, де «засіли ініціатори антикучмівських акцій», і прихильних до Кучми можновладців з інших гілок влади дійде до абсурдно смішного. На обурення депутатів відсутністю на сесії під час розгляду питання про діяльність Генпрокурора М. Потебенька, І. Плющ повідомить, що під час офіційної зустрічі з Потебеньком той заявив: він Верховній Раді не підзвітний. На що голова підкомітету Комітету Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності М. Ратушний оприлюднить висновки студентки — третьокурсниці юридичного вузу, які переконливо доводять протилежне. Мало того, за постанову про відставку Генпрокурора належної кількості голосів набрати не вдалося. Після чого сам Потебенько пообіцяв на прес-конференції внести подання про притягнення до кримінальної відповідальності окремих народних депутатів, які «передавали гроші Лазаренку».

ЗМІ, у тому числі і парламентський «Голос України», цитують лютневе інтерв'ю Мельниченка газеті «Нью-Йорк таймс», де опальний майор звинувачує Кучму у привласненні щонайменше 1 млрд доларів і каже, що «в Україні немає більшого злочинця, аніж Кучма».

«Вічні опозиціонери» комуністи неначе втратили нюх на революційні ситуації і знову опинилися на узбіччі ходи революційних колон. Понад те, вони на пленумі згадали ленінські слова і сказали, що «ми, товаріщі, пойдьом другім путьом» — «За Україну без Кучми і Ющенка». Ситуацію несподівано пояснив на шпальтах парламентського видання один з найактивніших депутатів-комуністів, 11 номер виборчого списку КПУ Володимир Моісеєнко: «І Симоненко, і політичне керівництво КПУ розуміють, що Симоненко слабкий, що навіть у таких вигідних для них умовах він не в змозі повести за собою маси і перемогти. А інших кандидатур у КПУ, «монополізований» командою Симоненка, просто немає. Їх або повиганяли, або гальмували їхнє політичне зростання».

«Броня наша міцна»... Та ось пенсії куці

Попри намагання однієї частини парламенту розігріти «передреволюційні настрої» електорату, а другої, прокучмівської, ці настрої погасити, народні депутати не забувають про законотворчість. Одразу після різдвяних свят парламентарії **11 січня** приймають закони «Про визнання бронетанкової галузі однією з пріоритетних у промисловості України та заходи щодо надання їй державної підтримки», «Про захист економічної конкуренції», низку ратифікаційних документів. А **18 січня**, окрім схвалення чотирьох законопроектів на підтримку сільгоспвиробників, законодавці 254 голосами «за» прийняли у цілому закон про наступні вибори до Верховної Ради на пропорційній основі (за партійними списками). Цього дня голова тимчасової спецкомісії Верховної Ради Степан Гавриш вніс на розгляд три документи про імплементацію результатів минулорічного всеукраїнського референдуму. Головуючий на засіданні Іван Плющ поставив на постатейне голосування ще не відредагований комісією президентський законопроект, за який не вдалося набрати не лише конституційної, а й мінімальної результативної більшості голосів. Парламент виконав свій обов'язок — розглянув документ, а те, що не набрали голосів, — то інша справа, — так хитро прокоментував ситуацію голова Комітету з питань правової політики О. Задорожній. **18 січня** також внесено зміни до законодавчих актів про боротьбу з нелегальною міграцією та оперативно-розшукову діяльність. А ухвалені зміни до Виправно-трудового кодексу спрямовані на полегшення становища засуджених у листуванні, прогулянках та навчанні.

У середині січня глава держави поповнив законодавчий портфель Верховної Ради давноочікуваними проектами законів про великий Державний Герб та про Державний Гімн України. **8 лютого** законодавці ухвалили нову редакцію Закону «Про тимчасові слідчі та спеціальні комісії Верховної Ради України», врахувавши пропозиції глави держави до закону про статус депутатів місцевих рад. Зокрема, вилучили норму про недоторканність. У цілому схвалено закони «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про автомобільний транспорт» та низку інших.

15 березня прийнято Закон «Про інститути спільного інвестування (пайові і корпоративні інвестиційні фонди)». **22 березня** 391 голосом «за» ухвалено остаточно Бюджетний кодекс України. Цього дня затверджено і прожитковий мінімум — 311 грн. на людину на місяць (був 287 грн). Однак у своїх розрахунках чиновники використовують іншу величину — мінімальну зарплату 118 грн. То як не будуть куцими пенсії, соцвиплати!...

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН) (з архіву «Голосу України»).

9 березня 2001-го — сутички опозиції з міліцією («березневі події»).

«Революціонується» навіть природа — у середині березня вона нагадує про свій настрій повінню на Закарпатті, де підтоплено 12 населених пунктів, зруйновано 1669 будинків, 9 жертв серед населення. Але усе це «блідне» на тлі соціально-політичних заворушень. У важкий понеділок **12 березня** — після переговорів з Кучмою і Ющенком, пропрезидентські фракції і групи (СДПУ(о), «Відродження регіонів», «Трудова Україна») вимагають перереєстрації членів більшості. Інші, зокрема Петро Порошенко, носяться з ідеєю підписання угоди про співпрацю між урядом і парламентом, «яку депутати вирішили розробляти у неділю під час зустрічі з В. Ющенком». Знайшли час! Після «кривавого» **9 березня**, коли не лише опозиційні депутати, а й з числа союзників по більшості обурювалися побиттям і арештами учасників акції «Україна без Кучми». Давня традиція українців нести цього дня квіти до пам'ятника Кобзареві спіткнулась об непереборне бажання влади зробити це саме у той самий час. Коли там покладали квіти Кучма і Ющенко з почтом, спецназ кийками не підпускав до парку Шевченка навіть народних депутатів «з непочту». Соціалістці Валентині Семенюк дісталося «дубинкою» по голові і вона опинилася у лікарні зі струсом мозку. Потім була сутичка унсовців з міліцією біля Міністерства внутрішніх справ, куди прийшли від пам'ятника Кобзареві багатотисячні колони антикучмістів. Апогей протистояння стався на Банковій. Спочатку резиденцію Президента закидали яйцями, потім полетіло каміння, а вже далі — мордобій між молодими унсовцями і міліцейськими «загрodотрядами». До вечора силовики затримали більш як двісті учасників акції. Особливо вразили привселюдні арешти львівських студентів на столичному вокзалі. Про ознаки злочину в діях опозиції з осудом казав на прес-конференції Перший заступник Голови Верховної Ради В. Медведчук (керівник парламенту Іван Плющ у ці політично спекотні дні зліг до лікарні). У спеціальній заяві фракція трудовиків І. Шарова у гніві проти опонентів Кучми (чи в прислужницькій любові до гаранта?) пішла ще далі: «Називаючи себе законною опозицією, організатори цих заворушень свої методи політичної боротьби перебрали з практики терористичних організацій». Погоджувальна рада керівників парламентських комітетів і фракцій погодилася з пропозицією Г. Удовенка заслухати у середу в сесійній залі інформацію силовиків. А послухавши, дійшли висновку: порушували закон усі, з міліцією включно.

Серед найпалкіших захисників Кучми — депутат з групи «Відродження регіонів» голова Комітету з питань правової політики О. Задорожній, який, осуджуючи Мороза і Тимошенко, вважає логічною чи не ним висунуту «лазаренківську» версію розвитку цих драматичних подій.

25 квітня розпочав роботу центральний штаб з організації референдуму про недовіру Кучмі.

Незабаром після весняної акції однопартійців «Квіти для Юлі», Печерський райсуд столиці під керівництвом М. Замковенка таки прийме рішення про звільнення Тимошенко з-під варти. Одначе після зустрічі з представницею ПАРЄ Анне Северинсен і чергової порції критики на адресу Кучми Генпрокуратура за допомогою колегії Київського міського суду знову визнає за необхідне позбавити волі Тимошенко прямо в лікарняній палаті. Що було б далі з майбутнім лідером «помаранчевої революції» а потім і прем'єр-міністром України — невідомо, якби Верховний Суд України не скасував «нічного» вердикту міськсуду і залишив Тимошенко на волі.

Здавалося, рука справедливості дістане у перші червневі дні і деяких інших можновладців, зокрема одіозного керівника Київської області А. Засуху — за результатами звіту тимчасової комісії, що вивчала конфлікт у Василькові, парламент рекомендував прем'єр-міністру подати подання про його звільнення. Та хто збирався це рішення виконувати?

Судитимуть не «по-товариськи». І прописуватися не треба

4 квітня народні депутати обговорили зміну до Закону «Про зв'язок» про недоцільність плати за вхідні дзвінки (тоді мобілкою користувалося лише півмільйона громадян). Після дня сміхуна (і брехуна — прямому і переносному сенсі) більшість членів профільного парламентського Комітету з питань свободи слова рекомендували Кучмі звільнити з посади керівника НТКУ В. Долганова (одіозного ведучого «7 днів»). **5 квітня** законодавці внесли зміни до Кодексу про адмінпорушення, які поставили хрест на «товариських судах» інституту прописки, що в печінках сидить, — за цим законом, що набрав чинності з 15 травня, уже не передбачено юридичної відповідальності за проживання без прописки. **5 квітня** ухвалено і Закон «Про платіжні системи переказу грошей в Україні», **26 квітня** — закон про охорону дитинства і новий Кримінальний кодекс, який набере чинності 1 вересня ц. р., і який неоднозначно сприйме юридична громадськість. **17 травня** прийнято Закон «Про стандартизацію».

У травні Інформуправління Верховної Ради повідомить: упродовж третьої сесії парламент розглянув 177 законопроектів, з них 69 прийняв у цілому, 72 відхилив. Серед них прийнятий **5 квітня** Закон «Про політичні партії», зміни до Кодексу про адмінпорушення, що звузив права ДАІ у покаранні водіїв і передав цю функцію судам.

Анатолій БЕНЬ.

(Далі буде.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Березень 2001-го — повінь на Закарпатті (Виноградівський район).

На перехресті

Сергій ВЛАД.

Розминулися.
Ніби зрадили.
Не ускладнюй нехитрий зміст.
На життєвому ескалаторі
хтось — угору,
а хтось — униз.
Тільки згадка,
хистка, парфумна,
на узбіччі думок усіх.
І стає до смішного сумно,
як почую
жіночий сміх.

Чи вірите,
я заздрив манекену.
Він хизувався тілом
в центрі міста,
породжуючи захват у людей.
Він, проклятущий, тис на ерогени,
а я всього лиш
тис на Ваш імейл.
Сліпому заздрив.
Він знайшов за мене
цієї миті те, що я шукав.
Не я, а він
зробив німою сцену.
І він за мене
роль мою зіграв.

Повний тиждень танула сніжинка
всупереч законам про тепло.
В клітці пледу зачинилась жінка —
не достукавсь. І не відлягло.

Колаж Вікторії КРИВДИ.

Вільний мікрофон

Молодь — за 8 Березня!

Не вважаю це свято заполітизованим, принаймні зараз. Сучасна молодь вже не пам'ятає, хто був його ініціатором — хіба що ім'я Клари Цеткін десь крутиться, і рідко пов'язує 8 Березня з Радянським Союзом, якого вже не зазнала. Ми сприймаємо його простіше, лише як привід гарно відпочити, повеселитися, зустрітися з друзями. Хто ж не зрадіє ще одному вихідному? А щодо подарунків, то представницям прекрасної статі їх приємно отримувати завжди, тим паче навесні, в пору кохання та найсвітліших почуттів. Ну й нехай, що для ринків та магазинів переддень свята — справжня золота лихоманка? Це саме один із тих тижнів, які рік годують: треба ловити момент, коли народ без сліз розлучається з кревними грошенятами. Проте чоловіки, не скупіться — цю рису більшість жінок вважає чи не найбільшим вашим недоліком. Зробіть приємне своїм дружинам, подругам, мамам. Отримаєш звичайнісінький букет — і післязимової депресії як не було!

Євгенія КОВАЛЬ.

Подарунковий настрій

Вам цікаво, які подарунки готують ваші кохані? Наше невелике опитування показало: на першому місці — квіти, далі йдуть: сувеніри, листівки, портмоне, парфумерія, косметика, біжутерія, улюблені іграшки. Дехто наважиться «зробити що-небудь по господарству». Правда, знайшлися і такі, котрі нікому нічого в цей день дарувати не збираються.

А чого ви не хотіли б одержати на 8 Березня? — запитали ми в жінок. В їхньому «чорному списку» виявилися коробки з цукерками, «банно-пральні» набори, сковорідки, соковижималки та інше кухонне начиння, а також диски з фільмами.

Час гримас

Гілочка мімози

Цю історію мені розповіла подруга. Їй — ще хтось... Одне слово, історія переходила з вуст у вуста, але ніхто не знає її першоджерела. Ситуація, на жаль, життєва. І сумно стає від того, що герої цієї історії — ми з вами. Хтось — у ролі продавщиці, хтось — у ролі чоловіка, котрий зглянувся, і півкраїни — у ролі дідуся.

...Ранній ранок 8 Березня. Я майже в темряві одягся і, тихо причинивши вхідні двері, попрямував на базар. Дружині й дочці вирішив купити мімози — найвесняніші квіти!

Перед входом на ринок стояв величезний кошик з квітами.

— А де продавець? — запитав я, ховаючи руки в кишені.

— Ти, синку, почекай, вона відійшла ненадовго, — відповіла тітка, що торгувала по сусідству солоними огірками.

Я відійшов убік, закурив. Навпроти мене стояв старий дідусь у поношеному плащі фасону, мабуть, року 65-го. На верхньому одязі не було незаштопаного місця. Але цей заштопаний і перештопаний плащ був чистий. Штани, такі ж старі, але дуже добре відпрасовані. Черевики начищені до дзеркального блиску. Один з них, щоправда, був перев'язаний дротом. Напевно, підошва на ньому геть відвалилася. З-під плаща визирала стара сорочка. На обличчі дідуся — з десяток порізів, і деякі з них були заклеєні шматочками газети.

Він не був п'яницею. Просто стара, змучена життям і бідністю людина. А ще я відчув, що дід соромиться свого нинішнього становища.

До кошика підійшла продавщиця.

Дід боязко наблизився до неї, а я залишився трохи позаду.

— Хазяєчко, дорогенька, скільки коштує одна гілочка мімози? — тремтячими від холоду губами запитав дід.

— Так, ану геть звідси, алкаше. Жебракувати надумав, — прогарчала продавщиця на діда.

— Хазяєчко, я не алкаш, та й не п'ю взагалі. Мені б одну гілочку. Скільки вона коштує? — тихо повторив дідусь.

— Гаразд, для тебе, алкаше, — п'ять гривень гілка, — з усмішкою сказала продавщиця.

Дід витяг тремтячу руку з кишені — на його долоні лежали три папірці по гривні.

— Хазяєчко, в мене є тільки три гривні. Може, знайдеш для мене гілочку на цю суму? — якось дуже тихо запитав дід.

Я досі ніколи не бачив стільки туги і болю в очах чоловіка. Діда трясло від холоду, як аркуш паперу на вітрі.

— Щас я тобі знайду на три, алкаше, — голосно і грубо засміявшись, відповіла продавщиця.

Вона нахилилася до кошика і витягла зламану гілочку мімози.

— Тримай, біжи до своєї алкашки і даруй їй.

Дідусь спробував надати цій гілці божеського вигляду, але вона не слухалася його, ламалася навпіл і квіти дивилися в землю...

На руку діда впала сльоза... Він стояв і плакав.

— Скільки коштує ваше відро з квітами? — голосно і грубо запитав я в продавщиці.

— Е? Ну, я не знаю, може, гривень 50, — відповіла тітка.

Я кинув гроші до її ніг, узяв оберемок мімоз і простягнув їх старому.

Сльози, одна за одною, покотилися по його зморшкуватих щоках. Він мотав головою і продовжував плакати.

— Ходімо, батьку, зі мною, — взяв я діда під руку.

Я ніс квіти, а дідусь — свою поламану гілку. Дорогою я купив торт і пляшку червоного вина. І тут згадав, що не купив квітів своїм жінкам.

— Батьку, послухай мене уважно. В мене є гроші, і для мене 50 гривень ніякої ролі не грають. А тобі з поламаною гілкою йти до дружини не годиться. Сьогодні ж Восьме березня. Бери квіти, вино і торт, іди до неї і вітай.

Я більше не міг дивитись, як він плаче. Буквально силоміць упихнув йому в руки квіти, торт і вино, розвернувся і швидко покрокував геть.

— Ми... ми 45 років разом... Вона занедужала, і я не міг її залишити сьогодні без подарунка, — тихо сказав дідусь. — Спасибі тобі... — Почув услід.

Ірина ВОЛОШКА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Їх не балували шоколадом

Воєнне покоління

Завтра ми вітатимемо наших мам, бабусь, яким довелося свого часу винести на собі увесь тягар війни і наступних за нею років. А чи багато в їхньому житті було свят?

...Лорі Тимошенко, випускниці 74-ї київської школи, у 41-му не виповнилося й вісімнадцяти, а про підбори, манікюри та інші жіночі штучки навіть не мріялось. Бо разом із сестрами Катею і Нонною вона пішла добровольцем на фронт. Короткі курси — і дівчата-санінструкторки вже надавали бійцям першу допомогу. У батальйоні було їх семеро — молоденьких медсестер.

— Ларисо Демидівно, а в люстерко хоча б іноді заглядали?

— Яке люстерко? Без зубних щіток обходилися, замість зубної пасти — мило... Гімнастерки нам видали на два розміри більші, шинелі до п'ят, черевики 40-го розміру. На початку війни наші втрати були величезні. Треба було встигнути винести всіх поранених з поля бою і швидко обробити рани, зупинити кровотечу. Після кожного бою — переформування.

— А жіноче свято на фронті відзначали?

— Ну яке на війні свято. (Зітхає). Навкруги стільки горя... Просто в короткі хвилини перепочинку командир зібрав нас у землянці і поздоровив з 8 Березня.

— І що він побажав?

— Побажання тоді було одне — повернутися живими.

— А подарунки...

— Подарунки — нехитрі: кому — блокнотик, кому — олівець. Але найкращий — лист від рідних... Ще в Жіночий день шоколад нам бійці дарували. Смачніше, пригадую, тоді нічого не було. Щоправда, не всім дівчатам... Тим, хто курив, спочатку не перепадало. Так їх виховували, щоб вони не курили. Але, звичайно, то з ними жартували... (Посміхається). Бійці нас оберігали як могли і дуже шанобливо до нас ставилися, в багатьох з них такі дочки були, як ми.

— Концерт відбувся?

— Саме на 8 Березня концерту не пригадую. А в інші дні, коли повідомляли про короткий перепочинок, ми влаштовували на полуторці імпровізовану сцену: застеляли кузов червоним полотнищем там і виступали. Під гармошку співали, танцювали. Були в нас дві Надійки-сибірячки, частівок, пам'ятаю, веселих співали, чечітку вправно вибивали. Одній з них потім довелося ногу ампутувати... (Зітхає).

— Ви брали участь у виступі?

— Авжеж! На гітарі грала, співала (я самоук). (Лариса Демидівна довго шукала в старому альбомі фотокартку і, нарешті, показала її мені).

— Яка ви тут молоденька! Ті пісні, що ви тоді співали, пам'ятаєте?

— Так. (В її очах блиснули молоді вогники). «Синий платочек», «Їхали козаки...», «Ой ти, Галю», «Розпрягайте, хлопці, коні», «Степь да степь кругом», багато різних. Тоді романси Ізабелли Юр'євої були в моді. І дуетом із сестрою Нонною співали. Шкода, після війни співати разом не довелось, обидві мої сестри загинули... Їм не було й двадцяти п'яти.

— Напевно, пісні хоч трохи допомагали вам...

— Звичайно, в такі хвилини легше ставало. Згадували про рідний дім, і це додавало сили.

...Можливо, саме ті короткі миті допомогли їй вижити. У переддень 8 Березня хочеться побажати Ларисі Демидівні міцного здоров'я і бадьорості на довгі мирні роки.

P. S. У Лариси Тимошенко — 12 урядових нагород, серед яких ордени «За мужність», Вітчизняної війни II ступеня, медалі «За бойові заслуги», «За Перемогу над Німеччиною». Вона виростила трьох синів, пишається онуками і правнуками.

Любов СТАНАЧИЧ.
Фото з домашнього архіву Л. Тимошенко.

Дівчина у візку повірила в казку про принца

Неймовірні історії кохання

Він випадково побачив її на вулиці. Дівчина сиділа в інвалідному візку і когось чекала. Він квапився, бо у відрядженні мав залагодити багато справ. Чому зупинився і заговорив до неї, не знає. До того ж запитання: «Ти давно у візку?» — прозвучало хоч і співчутливо, але не надто делікатно. Вона могла відповісти різко або взагалі промовчати. Натомість чомусь зніяковіла і призналася як на духу: «Десять років».

Десять років тому Наталя полізла на яблуню за пахучими паперівками. Коли під ногою тріснула гілка, вона ще не знала, що заразом дало тріщину і її життя. Післяопераційний діагноз лікарів прозвучав як вирок: ходити не зможеш.

Життя втратило сенс. Її хлопець, який клявся у коханні, віддав перевагу здоровій і дужій. Подруги повиходили заміж. Самотність нависала, як гробова дошка. Коли вже геть було зле, Бог кинув рятівну соломинку. Запізналася у санаторії з такими, як сама, інвалідами і побачила, що її доля — не найгірша. Люди й у складніших ситуаціях не падають духом. Спробувала жити далі. Поїхала на Всеукраїнський конкурс «Міс Україна-2000 у візку» і отримала титул «Міс Усмішка». Вступила до Львівського університету, згуртувала інвалідів в організацію, яку назвала «Паросток надії». Але «Паросток»... швидко зів'янув.

Отже, Михайло зустрів її в момент чергового розчарування в людях. Йому обійти б цю правду та піти своєю дорогою. Як тисячі людей, що розминулися у житейській суєті. Та якась невідома сила змусила його призначити Наталі побачення. Отак раптом. Через день, бо завтра мав бути в іншому місті. Вона не знала, що відповісти, — відтоді, як спіткала біда, ніхто їй побачень не призначав. І поки розгублено мовчала, Михайло спитав, звідки вона родом та номер телефону, в якому Наталя примудрилась переплутати цифри. А він танув у людському натовпі.

Наталя вдихнула повітря і стала себе вмовляти: щастя з неба не падає і не варто вірити в казки про принца. Однак через кілька днів їй вручили в селі телеграму з Харкова від Михайла з єдиним словом: «Зателефонуй». А вже на першому побаченні він запропонував дівчині руку і серце. Їй учепитися б обома руками за цю пропозицію та не випускати журавля в небо. А вона лише через рік дала свою згоду. Хотіла впевнитися, що одружується не з жалю, а з любові.

Жінка, яка кохає, здатна на неймовірні речі. Наталя навчилася куховарити, прибирати, прати, сидячи в інвалідному візку, щоб Михайло відчував, що має у хаті справжню господиню. А лагідність і тепло, з якими щодня дивиться на чоловіка, додали до її вроди неповторної милої чарівності. Наталя розквітла і наважилася обдарувати Михайла тим, чим може тільки жінка. Вона народила чарівну донечку. Від щастя чоловік увесь вечір співав серенади під пологовим будинком.

Не тільки біда біду за руку веде, а й радість хоче радістю множитися. Тепер у Михайла є заповітна мета — поставити Наталю на ноги. Адже медицина рухається вперед! Київський професор, нещодавно обстеживши жінку, порадив звернутися до певних закордонних спеціалістів. З'явилася надія. «Ми обов'язково туди поїдемо, — впевнений Михайло. — Вірю, що Наталя ходитиме».

Кажуть, що любов і віра, як чудотворні ікони, здатні робити дива. Можливо, це і є той випадок?

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

На знімку: Михайло і Наталя Крощенки та їхня донечка.

Фото з сімейного альбому.

Свята можуть спричинити сварки

Психологічний лікнеп

Очікування приємних несподіванок, теплих слів, подарунків, можливість відпочити в сімейному колі або на вечірці з давніми друзями для багатьох стають джерелом оптимізму й наснаги. Проте інколи святкові сподівання не справджуються, і тоді замість доброго настрою отримуємо заряд негативних емоцій, а подекуди навіть серйозні конфлікти.

Про те, чому свята не завжди і не всім сім'ям приносять радість, розповідає психолог Тетяна КОНОНЮК.

— Парадокс свят полягає в тому, що, будучи водночас усеохопними і загальновизнаними, вони залишаються, передусім, індивідуальним досвідом.

Наприклад, молоді люди створили сім'ю. В ЇЇ родині традиційно відзначали 8 Березня: цього дня було заведено дарувати подарунки, й саме чоловіки накривали для жіноцтва святковий стіл. Це своєрідний ритуал — заздалегідь продумане меню, потайки куплені подарунки, обов'язкові квіти, навіть удаване подивування жіноцтва, яке нібито не здогадувалося про те, що вітатимуть, — усі ці своєрідні правила святкової гри в житті закріпилися. Тим часом в ЙОГО родині це свято всерйоз ніколи не сприймалося, робити подарунки вважалося зайвою тратою грошей. І ось — перший паросток конфлікту: ВОНА за вкладеною у НЕЇ з дитинства «програмою святкування» чекатиме на вшанування, а ВІН, звісно, не вітатиме. Кожен вважатиме, що чинить правильно, бо діятиме відповідно до набутого досвіду. На жаль, саме невміння або поєднати досвід батьківських родин, або почати писати свій «сімейний кодекс святкування» стає для багатьох родин серйозним каменем спотикання. І головне, що треба пам'ятати — будь-яке свято потребує підготовки, що починається не з написання меню чи походу за подарунками, а з обговорення — яким ти хотів (хотіла) б бачити НАШЕ свято. Бо справжнє родинне святкування — лише те, до якого дружно готуються усією родиною, враховуючи смаки і побажання кожного.

Записала Аліна АКУЛЕНКО.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Фотопривід для цитати

«Нумо по порядку: спершу ти подаси мені руку, потім я підставлю тобі ногу».

Влодзімеж СЧИСЛОВСЬКИЙ, польський сатирик.

Фото з архіву «Голосу України».

Мріяла виспатись

Лист про маму

Чудово, коли людина має куточок у світі, де можна відпочити від підлості. Де завжди приймуть такою, яка ти є. Для мене це сім'я! Безмежно вдячна мамі за атмосферу любові та поваги у нашій родині. Спостерігаючи за взаєминами в сім'ях знайомих, я дійшла висновку, що це — велика рідкість!

Наша мама ще з дитинства мріяла бути лікарем і народити двох доньок. Так і сталося! Зі своїм невгамовним бажанням вчитися вона опанувала кілька медичних спеціальностей (терапевта, кардіолога, анестезіолога-реаніматолога, гомеопата, нутриціолога, лікаря комп'ютерної діагностики). Ледь не все життя в мами було розплановане до дрібниць, але одного вона не врахувала — непроханої біди.

Батько помер, коли нам з сестричкою було три та п'ять років. Ми постійно хворіли, бо жили в непристосованих умовах — у так званій врем'янці, а поруч стояв розпочатий, та недобудований батьком дім. Аби витягти нас із хвороб, мама вишукувала й вивчала методи народної медицини (трави, воду, глину, гомеопатію та ін.), адже фармпрепарати ми не переносимо. Працюючи за мізерну лікарську платню на кількох роботах, майже без сну і відпочинку, мама роками трималася на резервних силах. Не раз доля ставила її перед дилемою: кар'єра чи діти? Не маючи практично ніякої допомоги від рідних та знайомих, вона не вагаючись обирала нас!

Коли пацієнти питали маму, чим їй віддячити за відновлене здоров'я, у відповідь чули: «Поділіться своїм життєвим досвідом та вміннями з моїми донечками». Навіть коли було обмаль грошей, мама, нехтуючи матеріальним, віддавала перевагу нашому всебічному розвитку. Ми з сестрою Анною навчалися плетіння бісером, макраме, флористики, в'язання, вишивання, випалювання по дереву та шкірі, петриківського розпису, виготовлення м'якої іграшки, опанували гру в шахи і шашки (посідали призові місця на змаганнях), аеробіку, карате, закінчили музичну школу.

Промінчиком світла в маминому житті стало запрошення на роботу в оздоровчий центр, де змогла застосувати накопичені знання. До неї, провідного консультанта, запис на прийом був на місяць наперед.

Проте, намагаючись забезпечити нас усім необхідним, мама не дбала про себе. І мамине здоров'я не витримало багаторічного тотального навантаження: у неї виявили серйозний букет захворювань. Стан був настільки важким, що інші лікарі розводили руками. Тому, як завжди, довелося розраховувати лише на власні сили та знання.

Нині її самопочуття поліпшується. Колись вона мріяла про те, щоб виспатись, відпочити від виснажливого темпу життя — тепер мріє про роботу. Матуся не зламалася, а з оптимізмом дивиться у майбутнє, допомагає всім, кому може. І дуже пишається нашими успіхами. Адже за період маминої хвороби ми добре закінчили школу і без сторонньої допомоги вступили до університетів (Анна — до медичного, я — технічного). Спасибі, мамо, за те, що ти є!

Марія КОЛЕСНИК.
Ворзель Київської області.

Від «Сім'ї»

Насправді жінки серйозно ставляться до Восьмого березня. Чого чекають? Освідчень у коханні, компліментів. А ще є сподівання на маленькі сюрпризи, квіти, листівки з імпровізованими віршами. У кожного з чоловіків свої подарунки: у когось ледь вистачає грошей на скромний букетик, а хтось вручає величезний кошик квітів — як доважок до коштовностей. Для жінок-фронтовичок у спогадах найкращим дарунком до свята, про який вони тоді майже і не згадували, була звісточка з дому. А нині, гадаю, найліпшим визнанням стане вдячний лист мамі від її вже дорослої дитини. Впевнена, що адресат читатиме його в нашій «Сім'ї» зі сльозами щастя. Адже такі подарунки — найзворушливіші.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Служба розшуку

Максим МАСІК

Максим зник у Запорізькій області. На вигляд хлопцеві 14—15 років, зріст приблизно 164 см, середньої статури. Має темне пряме коротке волосся, овальне обличчя, дугоподібні брови, прямий ніс, тонкі губи, великі карі очі. Був одягнений у чорну в'язану шапку з написом «Puma», чорну куртку, темно-сині джинси, чорні кросівки.

Телефонуйте: 8 (0612) 39-86-85.

Іван ПАЦЮК

Іван зник у Дніпропетровській області. На вигляд хлопцеві 11—12 років, зріст приблизно 130 см, худорлявий. Має русяве пряме коротке волосся, дугоподібні брови, овальне обличчя, прямий ніс, тонкі губи, блакитні очі. На підборідді — ямочка, на правій щоці помітний шрам від укусу собаки. Був одягнений у в'язану шапку з кольоровим орнаментом, зелену куртку, чорні джинси, чорні чобітки.

Телефонуйте: 8 (05662) 5-04-29.

Телефон «Магнолії-ТБ» (044) 251-48-51.
Кримінальна міліція у справах неповнолітніх (044) 254-73-85. E-mail: tsr@magnolia-tv.com.
Сторінка в Інтернеті: www.detipoisk.com.

Аплодували за сміливість

Учасники обласного відкритого фестивалю із зимового плавання «В здоровому тілі — здоровий дух» і цього разу облюбували веслувальну базу Басівкутського озера у Рівному.

Переможцем почувався кожен, хто насмілився вийти на крижану 20-метрівку. «Моржі не здаються!» — весело крикнула, занурюючись у крижану воду, десятирічна рівнянка Настя Рабинюк **(на знімку)**. Маючи трирічний досвід «моржування», завдяки якому позбулася недуг, дівчинка уже вдруге бере участь і перемагає у змаганнях із зимового плавання. Проте поки що серед її ровесників не знаходиться таких, як вона, екстремалів.

Прихильникам цього екстремального виду загартування вболівальники аплодували не так за спортивні результати (рекорд фестивалю продемонстрував Вадим Греков, який подолав дистанцію за 8,22 секунди), як за сміливість. Адже в той час як глядачі на 10-градусному морозі куталися у теплий зимовий одяг і шукали хто де міг прихистку від сильного колючого вітру, «моржі» почувалися бадьоро і впевнено.

А поки рівненські «моржі», зокрема Людмила Золотова, Раїса Матієвська, Ірина Гавронська, Настя Рабинюк, Микола Нагорнюк, Володимир Мамчур, Андрій Бернацький, Юрій Савчин (вони й стали переможцями у своїх вікових групах), власним прикладом популяризували життя без хвороб, фахівці обласного центру здоров'я пропонували присутнім буклети з теоретичними азами здорового способу життя, тим самим запрошуючи інших городян до оздоровчих занять.

— «Моржі» не хворіють, — авторитетно заявляє 81-річний лікар Рівненської станції швидкої допомоги — патріарх закладу Олександр Григорович Семигайло, якому другий рік поспіль доручають обслуговувати цей екстремальний фестиваль. — Я теж активний прихильник здорового способу життя, а підтримувати життєвий тонус у такому поважному віці мені допомагає те, що я щодня обливаюсь холодною водою та приймаю контрастний душ.

Найбільш організованим і масовим — 12 чоловік — виявився колектив «моржів» із офіцерів і прапорщиків колишньої військової частини А2647. Вони ж привезли із собою матеріальну підтримку для учасників фестивалю у вигляді дуже доречних того морозного дня гарячих гречаної каші й чаю.

Марія КОРНІЙЧУК, Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото Марії КОРНІЙЧУК.

Коли час дарувати квіти

Свято весни у Львові відзначали першого березня. Його ініціатори вважають: на часі започатковувати власні українські свята.

Ранок був похмурим, дощовим. А хлопці з «Пори» спробували розвіяти хмари — на порозі Ратуші, а також обласної ради і облдержадміністрації вони вручали кожній жінці квіти **(на знімку)** і листівку з вітанням:

«Вам щиро бажаєм здоров'я міцного
Щастя, любові, підтримки від Бога.
Хай успіхи Вас у житті не минають
І усмішки в Ваших очах розквітають!»

Свято-сюрприз від «Пори» не стало масовим, та все ж створило добрий настрій і спонукало замислитися. Заступник голови Львівської обласної ради Лев Захарчишин уранці першого березня пішов до квіткової крамниці, купив тюльпани і вручив їх тридцятьом своїм колежанкам. І ніякої політики. Просто усім нам — жінкам і чоловікам — час цінувати щирість, тепло і маленькі радості буття. Щодня!

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Фото Олександра МАЗУРЕНКА.

Бережіть віру, щоб жила надія

(Роздуми на користь однієї жінки)

Замість передмови

Психологи пропонують такий тест, схожий на гру. Кілька людей сідають у коло один проти одного. Головний з учасників тримає в руках клубок ниток. Зафіксувавши кінець нитки на своєму пальці, він кидає клубок іншому гравцю і про що-небудь запитує. Піймавши клубок, другий гравець відповідає на запитання, а потім, закріпивши нитку в руці, кидає клубочок іншому члену компанії зі своїм коментарем. Якщо не порушувати правила гри, то через певний час люди сплетуть якусь павутину, що триматиме всіх присутніх. Якщо хоч один учасник піде, кинувши нитку, — комбінація павутини одразу порушиться. Можна грати і далі, але одне вічко вже буде не заповнене. Малюнок вийде інший.

Логіка гри побудована на тому, що будь-який колектив буде тоді міцний і дієспроможний, коли головний гравець правильно подав клубок і зміг не просто об'єднати людей, а дав їм зрозуміти: кожен з них — головна і важлива деталь складного механізму.

Ось таку несподівану асоціацію спричинило знайомство з заступником директора Луганської дирекції ДППЗ «Укрпошта» Вірою Василівною Якуненко і її колективом.

Про любов, без якої людина немислима

Так уже склалося в житті Віри Василівни, що її виховували здебільшого жінки — мама і її сестра-близнюк. У тітки теж була дочка, отож турботи про підростаючих дівчаток сестри ділили порівну. То був складний час. Країна заліковувала рани, завдані війною, і виживати вдавалося лише завдяки надії на краще. А ще завдяки любові двох мам. Життєві труднощі не зробили цих жінок злими і жорстокими. Віра Василівна зростала в атмосфері любові і турботи. Упавши на благодатний грунт, посіяне мамою зерно щиросердечного добра зміцнилося, проросло і не загинуло, незважаючи на різні сюрпризи долі, не розтратилося впродовж десятків років.

Є думка, що добрі, щиросердечні люди завжди стають рабами своєї вдачі. Така філософія спірна, оскільки заснована на прагматизмі. Прагматизмі почуттів, що припускає певне дозування у виявленні порядності, людяності, прагненні прийти на допомогу іншим. Віра Василівна, найімовірніше, ніколи не сперечатиметься про це. Предмет обговорення її, мабуть, здивує. Адже добре ставлення до людей — це для неї така само очевидна потреба, як вода, сонце, повітря, без яких ми не уявляємо свого життя. У цієї жінки своя філософія, що вирізняє її із сірої буденності і створює навколо неї світлу ауру. Хоч як дивно це звучить, але свій колектив, крім іншого, Віра Василівна тримає своєю порядністю і чесним служінням професії.

А професію Віра Якуненко вибрала одразу. Закінчивши школу із золотою медаллю, вона вступила до Київського політехнікуму зв'язку і, почавши трудову біографію з посади техніка, з поштовою галуззю вже не розставалася. У Луганській області пройшла всі щаблі зростання і сьогодні цілком заслужено має статус одного з кращих фахівців «Укрпошти». Одне з головних достоїнств Віри Василівни як керівника полягає в умінні створювати навколо творчу ауру, тому справа іде на лад не лише на її ділянці роботи, а й загалом у колективі Луганської дирекції. Любов до своєї професії, до людей роблять її життя наповненим великим смислом, тому вона завжди енергійна і збою у виявленні працьовитості не допускає. Такі особистості, на жаль, сьогодні винятково рідкість!..

Про взаємодопомогу, що не є «ярмом на шиї»

Заступник директора з технічних питань і будівництва Луганської дирекції Ніна Тельман зізнається:

— Коли свого часу я запропонувала Вірі Василівні нову посаду, розуміла, що вішаю їй, вибачте, на шию ярмо. Так сталося, що майже водночас з групи схоронності виробничої лабораторії пішли керівник і головні фахівці. Ділянка складна, найвідповідальніша. Кому її доручити? Власне, я особливо і не розмірковувала на цю тему. Знала, що роботу може налагодити лише одна людина — Віра Василівна Якуненко. У неї в той час була гарна посада, заробітна плата, спокійний робочий день. А я пропонувала роботу, що відрізняється високою відповідальністю, напруженим режимом і до того ж — не дуже гідною зарплатою. Іншу людину я, напевно, не умовила б, але стосовно Віри Василівни, зізнаюся чесно, дуже розраховувала на її характер. Вона завжди приходила на допомогу, коли до неї зверталися. Скільки її знаю, не пригадую такого випадку, щоб вона когось не вислухала, комусь не допомогла. Коли Віра Василівна у відпустці і її місяць немає на роботі, колектив дуже нудьгує, не може дочекатися того дня, коли відчиняться двері її кабінету. Отож тоді у відповідь на мою пропозицію Віра Василівна зітхнула і сказала: «Я згодна. Треба ж комусь працювати». Уже наступного дня вона прийшла з новими ідеями, планами. Завдяки своїй старанності, умінню працювати з людьми, за порівняно короткий час налагодила роботу, до того ж на високому рівні.

— Узагалі з нею легко працювати і як з колегою з технологій, і як з людиною, — розповідає далі Ніна Юріївна. — Пропоновані ідеї розуміє з півслова й одразу каже: «Так, ми будемо цим займатися, це перспективно». Особливе чуття допомагає їй завжди правильно оцінювати перспективу і не боятися взятися за розв'язання найскладніших завдань, вона завжди йде в ногу з часом. Мене часто запитують колеги з інших областей, мовляв, як вам удається бігти попереду паровоза? Адже Луганська дирекція чи не найпершою в «Укрпошті» почала освоювати нові технології, займатися технічним переозброєнням. Ми першими, наприклад, упровадили автоматичну систему реєстрації поштових відправлень — штрихкод. Сьогодні прагнемо максимально відійти від паперової технології. Ці досягнення здебільшого стали можливі завдяки Вірі Василівні. Її умінню працювати з людьми і високому професіоналізмові, зокрема і професійній інтуїції.

Про поняття «Треба!», що завжди випереджає категоричне «Ні!»

Бути керівником важко. Бути жінкою і керівником — ще важче. Деякі жінки ламають свою природу, змінюючи жіночність на твердість, чутливість — на надмірну, іноді нічим не виправдану уїдливість до своїх підлеглих, і вважають, що чинять правильно. Віра Василівна заперечує штучно створені стереотипи. Вона завжди залишається сама собою — спокійною, уважною, доброю. Вона ніколи не принижує своїх підлеглих криком, образами і не дозволяє це робити іншим. Створити товариську атмосферу, атмосферу взаємовиручки в жіночому колективі важко. Але Вірі Василівні це вдається. Як? Навчитися цього, напевно, неможливо. Треба мати характер, як у Віри Василівни. І авторитет. Підвести її вважається надзвичайною непорядністю.

Від цієї жінки часто можна почути фразу: «Мені так шкода людей, їм доводиться багато працювати, але треба...». Насамперед «треба» вона говорить собі. Не заради власних амбіцій, а заради загальної справи. Таке ставлення до своїх обов'язків, на щастя, виявилося заразливим.

У Вірі Василівні все природно. Вона приваблива без будь-якого макіяжу, дорогої одежі і всіляких жіночих штучок у вигляді сучасних аксесуарів. Приваблює простота, посмішка, тихий голос і щира доброзичливість. Така вона на роботі. Такою її бачать члени родини вдома.

До речі, коронне блюдо Якуненко — пиріжки з калиною і буряком. У Донбасі таких не печуть, цей рецепт Віра Василівна привезла з Полтави, де жила в дитинстві. Вона взагалі смачно готує. А співробітники, що побували в неї на дачі, розповідають, які чудові квіти вирощує Віра Василівна на своїй дачній ділянці. Втім, що любить квіти, можна визначити одразу, зайшовши до робочого кабінету. Горщики з екзотичними рослинами розставлені на підвіконні, шафах і тумбочках, створюючи затишну атмосферу. Все правильно. Адже робота для Якуненко — другий дім.

А незабаром у неї ювілей, виповниться... Проте неважливо скільки, роки над нею не владні. Вона так само сповнена бажання трудитися, діяти, створювати, радувати і радуватися, дивувати і дивуватися. Одне слово, жити.

Алла АНТІПОВА.
Фото автора.

Принижена куркульська дочка,
або Чому нащадки репресованих хліборобів і досі зазнають кривди

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Ганна Яківна Левченко — куркульська дочка. Так називали дітей репресованих хліборобів. Були часи, коли це звучало зневажливо, ніби йшлося про ворогів селянства. Хоча насправді заможніші хлібороби найчастіше досягали достатку пекельною працею. Батько її — працелюбний селянин із села Локнистого — не любив сидіти без діла, і синам, і дочкам спокою не давав. Тому й мала велика родина що їсти, що одягти. Ганна Яківна зі сльозами пригадує той осінній день 1931 року, коли о дванадцятій годині дня до них у хату увірвалися сільські активісти-комуністи.

— Вони вигнали нас, дев'ять душ, перед зимою на вулицю, — розповідає 85-річна жінка. — На дверях повісили замок, сусідів залякали, щоб нас не впускали. Ми з бабусею ледь влаштувалися: попросилася жити до одного 80-річного діда. Сестри, брати розбрелися хто куди. Батько, щоб не забрали в Сибір, утік з Локнистого до Чернігова. Забрали в нас дві корови, два коня, чотири вівці, свиноматку, кабана, двох поросят, п'ять кожушків, сани, воза, плуга, борону, увесь посуд, ліжка. Хату і величезний сарай на другий день розібрали і вивезли на 12 підводах до іншого села. Нашу хліборобську родину прирекли на нещасні злидні. Ми згодом викопали велику землянку й жили в ній і до війни, і при фашистах.

Батько Г. Левченко, Яків Гаврилович Семироз, потайки у 1937 році навідався додому, але його видали. За «проведення ворожої агітації, розповсюдження провокаційних чуток, поразницькі настрої» рішенням «трійки» 3 січня 1938 року чоловіка розстріляли. Мати померла від туберкульозу. Загинули на війні три брати. Померли дві сестри.

Лише Ганна Яківна, завербувавшись на шахти, отримала в 1949 році паспорт і змогла покинути землянку, позбутися колгоспно-кріпосної залежності, краще влаштувати свою долю. Відпрацювавши на шахті в Середній Азії, повернулася вже з чоловіком до Чернігова. Тут і заробили квартиру.

Рішенням №6 засідання комісії Менської районної ради з питань поновлення прав реабілітованих від 7 травня 1993 року «Про встановлення факту розкуркулення Я. Г. Семироз та відшкодування вартості конфіскованого майна спадкоємцям» встановлено вартість вилученого в сумі 70000 крб. Цю суму мали виплатити нащадкам. Однак єдина вціліла спадкоємниця — Ганна Яківна — не змогла того року отримати компенсацію. Її чоловік хворів, потребував догляду, зрештою він помер 16 жовтня 1993 року.

Нині цю справу хоче довести до кінця її син Олексій, військовий пенсіонер. За його підрахунками, держава має компенсувати його родині вартість втраченого у нинішніх цінах — 360570 гривень.

— Чому я назвав таку суму? — каже автор листа до редакції. — Бо компенсацію визначено не в купонах, а в карбованцях. Згідно з постановою Кабінету Міністрів УРСР від 24 червня 1991 року «загальна сума компенсації не повинна перевищувати 70 тисяч карбованців». Тоді це були великі гроші. За курсом один долар відповідав 98 копійкам.

Комісія з питань поновлення прав реабілітованих обласної ради 31 жовтня 2006 року у своєму листі роз'яснила, що «відповідно до чинного законодавства сума компенсації за конфісковані будівлі і майно, що не збереглися на цей час, становить 112 гривень 50 копійок».

— Це просто насмішка над людьми, що зазнали кривди, поневірялися, не могли отримати відповідної освіти, — обурюється Олексій Іванович. — У липні 2005 року вийшов Указ Президента України «Про заходи щодо посилення державної підтримки колишніх політичних в'язнів, репресованих та їх громадських організацій». У ньому знову йдеться про «вирішення питання виплати реабілітованим громадянам або їхнім спадкоємцям грошової компенсації та відшкодування вартості конфіскованого майна». Виходить, нічого не зроблено після цього указу! Ну хіба віз нині коштує 112 гривень? А за 100 гривень можна купити корову, коня?

Справді, чинна нормативна законодавча база лише додає сердечного болю потерпілим від розкуркулення. Мізерні розміри компенсації не витримують жодної критики. Старий будинок у віддаленому селі нині можна придбати за 4000—5000 гривень. Але не за 112 гривень! У чинному «Положенні про порядок виплати грошової компенсації, повернення майна або відшкодування його вартості реабілітованим громадянам або їхнім спадкоємцям» ніби й є справедливі положення. Скажімо, вартість худоби, птиці визначається «за закупівельними цінами, що діють на момент розгляду заяви». Та разом з тим є низка положень, які дають змогу не виплачувати компенсації, якщо заявник не підтвердить поважної причини, чому він не отримав вчасно гроші тощо. Крім того, заплутана і методика визначення розміру відшкодувань. Адже положення «дописували» за часів шаленої інфляції, купонних стрибків. Отже, уся ця справа потребує чіткого сучасного законодавчого оновлення.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: Ганна Яківна Левченко

Фото автора.

Сотий рік Пелагеї Колотило

Століття Пелагеї Колотило — свято для всього селища Світлогірське на Полтавщині.

Життя Пелагеї Семенівни — своєрідна історія України. Не було події, яка не позначилася б на її долі: перша світова війна, революція, громадянська, колективізація, голод, Велика Вітчизняна... З війни не повернулися двоє братів Пелагеї Семенівни. Мирне життя не принесло благополуччя. Голодного 1947 року жінка працювала в колгоспі «Третій Вирішальний» Кобеляцького району. Замість зарплати — «палички» трудоднів, їсти нічого... Доведена до відчаю, зважилася з подругами піти на колгоспне поле, щоб наламати качанів та зварити якусь мамалигу дитині... Та ті 25 качанів жінки так і не донесли додому: схопили їх місцеві активісти, а суд «відміряв» кожній по п'ять років — по одному рокові за кожен качан! Лише після трьох з гаком років Пелагею Семенівну звільнили за амністією — як матір неповнолітньої дитини.

Повернення в рідну оселю — до сина й чоловіка — обернулося новим випробуванням. Через спорудження Кременчуцької ГЕС село Лівобережні Кишеньки потрапило в зону затоплення, тож «добровільно-примусово» довелося переїздити до селища Світлогірського. 20 років тому помер чоловік Пелагеї Семенівни, зате діждалася трьох правнучок — Олену, Віку та Яну.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

На знімку: Пелагея Семенівна з правнучками.

Фото Тетяни СЕПІТОЇ.

Кримчанка осоромила вітчизняні суди за тяганину

■ СУДИ

Сімферопольчанка Людмила Литвинюк виграла справу в Європейському суді, вимагаючи покарати власну державу за багаторічні судові зволікання. Україна тепер зобов'язана виплатити їй 2,4 тисячі євро морального збитку. 12 років тому влітку вона потрапила в ДТП: тролейбус виїхав на два метри на тротуар і збив її, завдавши тяжких травм голови, позбавивши здоров'я. Тоді вона збиралася в лікарню до маленького сина, а замість цього сама у непритомному стані потрапила в хірургію, де їй пришили здірканий разом з волоссям шматок шкіри, лікували черепно-мозкову та інші травми.

До каліцтва вона була діяльною, енергійною і сильною жінкою, яка не розгубилася в роки масового безробіття, організувала разом з подругою свою прибуткову справу. А після травм втратила здоров'я, улюблену роботу екскурсовода і власну щойно відкриту туристичну фірму. Від неї віддалилося чимало друзів, пішов чоловік, ледь не втратила сина, якому не змогла дати належної освіти. Тому вимагала від тролейбусного управління бодай часткової компенсації за матеріальну й моральну шкоду, але розгляд справи... триває й досі. Кримінальну справу за фактом наїзду так і не порушили. Натомість до лікарні зачастила водій, яка її травмувала, прохала підписати заяву, що постраждала буцімто відмовляється від будь-яких претензій, пропонувала вирішити все «мирним шляхом».

Тоді Людмилі було 39, а нині 52. Понад десятилітнє виснажливе ходіння судами здоров'я не додало, вже й не може підрахувати, скільки змінилося суддів, які видали на загал більше десятка різних постанов, рішень і ухвал. А вона прохала судочинців лише відшкодувати їй витрати на лікування й компенсації втраченого за той час, коли вимушено не працювала, заробітку. Жінка називає відвідини судів «ходіннями колами пекла», адже ще кволій, так і не зміцнілій після лікування Людмилі Антонівні не можна було хвилюватися, а тривалі судові засідання вщент виснажували, часом вона непритомніла просто в залі. А судочинці виносили і пролонгували традиційні непевні рішення й ухвали, на що Литвинюк змушена була писати апеляційні скарги, тривали дедалі нові судово-бухгалтерські експертизи, які мали б оцінити розміри виплат за завданий їй збиток, але чомусь все не доходили до логічного кінця й остаточного вирішення справи.

Зневірившись у кримських судочинцях, почала їздити у Київ зі скаргами до Міністерства юстиції, де потерпілій порадили звернутися до Європейського суду з прав людини. Без допомоги адвокатів написала скаргу в Страсбург і майже півтора року листувалася з судом, бо «за весь час своїх митарств розчарувалася у всіх наших юристах». Замість них сама зуміла розібратися з юридичною невідповідністю. Річ у тім, що Україна підписала конвенцію про Євросуд лише через два роки після того, як Людмилу Антонівну травмували. Тож на цій підставі представники держави пояснювали Європейському суду, що... позов Литвинюк не має розглядатися.

Та жінка зуміла навести достатньо аргументів і підстав для того, щоб її заяву в Євросуд нарешті прийняли. Нинішній виграш справи називає «перемогою зі сльозами на очах», а наше судочинство «бездушною машиною, жорна якої перемелюють людські сподівання на справедливість». Вважає, що вибороти і знайти правду їй вдалося, бо живе за принципом невтомної жабки з відомої притчі, якій вдалося виборсатися із слоїка з молоком і не потонути, збивши масло завдяки невтомному борсанню.

Вже й не знає, чи вистачить сил і наснаги закінчити свою боротьбу за справедливість з кримськими судами, змагання з якими вважає ще незакінченим. Їй до болю прикро за свої втрачені роки, здоров'я, зір, атрофію нервів якого вважає прямим наслідком давнього травмування, що нагадує про себе щоденним головним болем і хронічною виснажливою втомою, від якої не рятує навіть постільний режим. Але «невтомна жабка» вже з останніх сил хоче нарешті перемогти кримських судочинців і таки відстояти справедливість і не лише свою правду.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

■ ВИДАННЯ

Навіщо городити

Ще років з п'ятнадцять тому останнім аргументом у суперечці було: «У газеті прочитав!». Довіра до друкованого слова була беззастережна. Тоді грамотність написання слова школярі перевіряли за текстами з районної газети! А яка літературна мова лунала з вуст телеведучих! Навіть тих, котрі працювали в обласних (як тепер кажуть — регіональних) ТРК...

Складно простежити зв'язок між збільшенням кількості ЗМІ, університетів, академій, магістрів і бакалаврів і якістю Слова — друкованого або сказаного в радіо- та телеефірі.

Утім, таку залежність ми спостерігаємо повсюди. Іноді на стовпах (див. заголовок). Ну поспівчуваєш бідному французові, а потім зрозумієш гумор рекламного ходу. Але от дорожній покажчик: «Національний заповідник «Херсонес Тавріческий». Отут не до гумору — адже такого заповідника немає! Є «Херсонес Таврический» або «Херсонес Таврійський». Різниця невелика? Але навіть діти знають, що, наприклад, для вдалого пошуку в Інтернеті потрібна точність. До буковки. А раптом завтра від користувача Інтернету зажадають не тільки знань орфографії, а й орфоепії?

...Вдосталь в ефірі доводилося чути про «средствА», що «витратили професорА» на розвиток «укрАїнської» мови — і це з вуст високопосадовців!

Після цього не здивуєшся, почувши повідомлення одного з українських телеканалів: «Паливо будуть добувати з навозу». А що з вітчизняним «гноєм» робитимемо? І чим «навоз» пахучіше за «гній»? І потім, за логікою, «гній» доведеться завозити звідти, де його виробляють. Тим самим погіршуючи життя вітчизняному виробникові. Хоча обіцяють це життя поліпшувати. Навіть у рекламі пишуть: «Кращіх умов годі шукати!». Мова, щоправда, йшла не про «навоз», а про те, що: «Купіть товар у нас і дістанете сорочку та крОватку в подарунок». Як поєднати в гардеробі сорочку і крОватку — в рекламі не пояснили.

Іноді здається, що нашу рекламу роблять «у Турції». Не в Туреччині, а в тій країні, про яку говорив коментатор Першого спортивного українського каналу: «Футболіст N став громадянином Турції».

В одному київському тижневику читаю заголовок «Христові невісти». Засумнівавшись у правильності написаного, дивлюся російськомовний варіант видання: «Невесты Христовы». У редакції напевно працюють заміжні жінки, які не недавно були «нареченими». Чи «наречена» — не по-церковному?

Впало у вічі, що на сусідній сторінці автор іронізував з приводу інструкції, в якій власників комп'ютерних баз даних хтось завзято величав «володільцями». Уявляєте, ви — «володільці золота в зливках»!?

...Одна фірма з поширення бухгалтерських знань запрошує: «Записуйтесь на безкоштовний семИнар». Виходить, без знань основ бухгалтерського обліку прожити так важко, що навіть готові безкоштовно навчити! А без знання мови (що відрізняє нас від мавпи) — легко!

Написати цей матеріал я вирішив після того, як випадково став свідком розмови чиновника й пана, котрий бажає зареєструвати щось. Що саме — вони з'ясовували півгодини. Шляхом навідних запитань («А у вас є поліграфічне обладнання? Чи ви збираєте журналістський колектив?») — чиновник намагався з'ясувати, що все-таки пан збирається реєструвати — видавництво чи видання? Нарешті відвідувач, здається, зупинився на виданні. Мабуть, вирішив, що журналістів купити дешевше, ніж поліграфічне обладнання. Адже обладнання ще шукати треба. А журналістів — чого їх шукати? Писати і говорити за нашої поголовної грамотності вміють усі!

Прощаючись, чиновник побажав відвідувачеві не помилитися. У виборі.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Мистецтво популяризують… металурги

Міні-металургійний завод «ІСТІЛ (Україна)» презентував календар на 2007 рік із картинами з зібрання Донецького обласного художнього музею. Це пейзажі XVII—XIX століть. Серед них — роботи таких майстрів, як Симон Дені, Йоганнес Глаубер, Карл Ротман, Іван Айвазовський, Олексій Боголюбов, Лев Лагоріо. Музей, яким керує Галина Чумак, широко відомий в Україні: його зібрання налічує понад 12 тисяч творів живопису, графіки, скульптури, декоративно-прикладного мистецтва вітчизняних та зарубіжних художників. До популяризації образотворчого мистецтва металургійне підприємство вдається не вперше: торік корпоративний календар прикрашали роботи донецької художниці-флористки Людмили Білецької.

Ліна КУЩ.

На фоторепродукції: Карл Генріх Екель (Німеччина). Вид Неаполітанської затоки. Середина XIX ст. Полотно, олія.

ДРУЖИНИ ГЕТЬМАНА

■ З ГЛИБИНИ СТОЛІТЬ

Про великого гетьмана Богдана Хмельницького може розповісти, більше чи менше, майже кожен свідомий українець. Про його перемоги в національно-визвольній війні 1648—1654 років, про блискучу дипломатію, котра за кілька років зробила Україну знаною в Європі. Однак про особисте життя творця козацької держави назагал відомо небагато. А жінки у долі Богдана відіграли чи не вирішальну роль...

Ганна Сомківна

Син козацького сотника Михайла Хмеля з юності вправно тримав у руках рало, шаблю і перо. Здобувши у Львівському єзуїтському колегіумі добру освіту, Богдан-Зиновій господарював на батьківському хуторі Суботів, а в часи лицарських походів сідав на коня. На початку польсько-турецької війни 1620 року 25-літній сотниченко разом з батьком брав участь у Цецорській битві, де Михайло Хмель наклав головою, а Богдан потрапив у турецький полон на два роки.

За одними відомостями, з полону Богдана викупила його мати. За іншими — запорожці обміняли його на турецьких бранців. Повернувся Богдан додому, коли батькове господарство занепало. Вступивши на службу до Чигиринського реєстрового полку, завзятий молодий сотник зі знанням справи взявся до роботи у Суботові. Невдовзі хутір став заможним. Млини, пасіки, сіножаті, а також корчма, де варилися мед й пиво, притягували сюди дедалі більше люду.

Зростанню добробуту власника Суботова сприяло й одруження. 1630 року 35-літній Богдан взяв за дружину гарну і розсудливу дівчину Ганну Сомківну, доньку багатого переяславського купця. Після смерті батька Ганна росла під опікою брата, Якима Сомка, котрий приятелював з суботівським сотником. Пізніше, після обрання Богдана гетьманом Війська Запорозького, Яким Сомко став прилуцьким полковником.

Так одягалися дружини полковників у XVII ст.

Лагідна, тиха, працьовита Ганна повністю присвятила себе родині. Одне за одним з'являлися діти і сотничиха, від природи слабка на здоров'я, почала нездужати. Щоб допомогти їй доглядати за п'ятьма дітьми (деякі джерела стверджують, що дітей було семеро), на хутір привезли з Чигирина дівчину-сироту. Надзвичайно вродлива, метка і весела Гелена швидко впорувалася з господарством, з малими синами та доньками Хмельницького. Ганні гірко було бачити, як до її помічниці тягнуться не лише діти, а й господар. На наймичку накинув оком і сусіда, чигиринський підстароста, шляхтич Чаплинський.

Через чоловіче суперництво почалося протистояння суботівського сотника і чигиринського підстарости.

Мабуть, не лише недуга, а й камінь на серці спричинив смерть ще молодої Ганни. Сталося це 1647 року, за рік до початку війни, що змінила все не лише у Суботові, а й в Україні.

Фатальна Гелена

Жінку, котра сама того не відаючи, відіграла історично-доленосну роль, дослідники називають кількома іменами —Геленою, Оленою, Мотроною. Очевидно, це пов'язано з тим, що «ляшку» Гелену, коли вона вінчалася з Хмельницьким за православним обрядом перехрестили в Мотрю.

Невідомо звідки і як з'явилася Гелена в козацькому краї. Її батьками могли бути вихідці з Польщі. Оселившись у родині Хмельницьких на правах помічниці Богданової дружини, дівчина подумувала про вигідний і «гоноровий» шлюб. Невдовзі випадок звів її з уже згадуваним немолодим, але заможним удівцем-шляхтичем Данилом Чаплинським. Призначений коронним гетьманом Конецпольським керувати управою Чигирина, Чаплинський, схильний до насильства, почав наводити порядки на свій лад.

Чаплинський звернув увагу на гордого і незалежного Хмельницького. Не сподобалися вони один одному. Особливо колов очі підстарості добробут козацького сотника. Тому він почав наводити довідки про походження Хмельницького, про його право на володіння землею і хутором. Як на лихо, щось у паперах господаря Суботова було не в належному порядку.

Якось, за відсутності Богдана, Чаплинський з'явився у Суботові, щоб оглянути господарство. Дружина Хмельницького Ганна, будучи нездорова, не змогла вийти до підстарости. Натомість вийшла Гелена... Гість був вражений сліпучою красою дівчини, її безтурботно-веселою вдачею. Вона показала Чаплинському хутір, пасіки і млини на річці Суба. Можна гадати, Гелена дала тоді якусь надію зачарованому її вродою вдівцю, бо скоро той знову з'явився у Суботові.

УСЕ, ЯК У КІНО

Вінничанка Лідія Оболенська стала студенткою Римської кіноакадемії

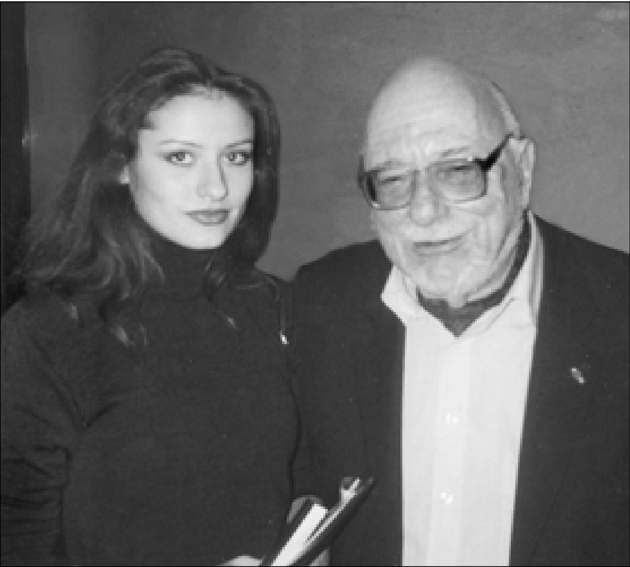
Дівчина могла не поїхати на навчання — не вистачало коштів. Першими землячку виручили депутати обласної і Вінницької міськради. Питання про встановлення стипендії для неї планують розглянути на черговому засіданні Вінницького міськвиконкому.

Перша роль — в одинадцятому класі

Нещодавно Лідії виповнилося двадцять. А в неї за плечима — вже п'ять фільмів: чотири серіали і один повнометражний. Дебютувала в кіно одинадцятикласницею. У 2003 році зіграла у серіалі «Завтра буде завтра» Лізу, одну з головних героїнь.

— Усе сталося справді, як у кіно, — розповідала дівчина перед від'їздом до Італії, куди подалася після Різдва. — Я змалку подумки уявляла себе на екрані. Але навіть мамі не зізнавалася в цьому. Сказала їй про це, здається, в дев'ятому класі. І то так, ніби між іншим. Але мати, вік їй буду вдячна, не пропустила моїх слів повз вуха...

Катерина Олександрівна бачила, що донька тягнеться до мистецтва.

Віддала її у балетну студію при облмуздрамтеатрі. Відвела до музичної школи. Долучала до малювання. Сама Катерина Олександрівна пише чудові картини, хоча за фахом — інженер. А тоді працювала викладачем у технічному вузі. Але все це було до того, як Ліда сказала про кіно.

А коли сказала, мати віддала її фотознімки до кількох київських фотомодельних агентств. Знімки потрапили до кінорежисера Альони Дем'яненко. Вона готувалася до зйомок серіалу «Завтра буде завтра». І запросила Лідію на проби.

Десь за місяць після цього вінничанку затвердили на роль Лізи, одну з головних у фільмі. Але на перший день зйомок Оболенська так і не приїхала.

Не могли стримати сліз

— Ліда мала вийти на знімальний майданчик у понеділок, — каже Катерина Олександрівна, — а в неділю їй видалили апендицит.

У телефонній розмові режисер заспокоїла схвильовану маму, побажала швидкого одужання доньці і... перенесла зйомки. «Нам дуже пощастило з режисером. Вона створила на майданчику такі умови, які в сучасному кіно — рідкість!»

— Ви бачили фільм? — питає Лідія. — Знаєте, чому я так природно грала роль вагітної? — Бо мені справді боліло: на п'ятий день після операції умовила лікаря, щоб виписав із лікарні!

Коли знімали сцену пологів, мати втекла з майданчика: не могла чути криків доньки. Гра одинадцятиклас-

Ми любимо лише тих жінок, яким приносимо щастя (М. Ашар)

БОГДАНА

Цього разу підстароста з жовнірами вчинив на хуторі справжній розбій. Під приводом виселення сотника з «незаконно» зайнятого Суботова він розгромив Богданове господарство, викрав Гелену і спішно повінчався з нею у Чигирині. Хмельницький, повернувшись додому і побачивши сплюндрований хутір, кинувся за правдою до Конецпольського. Потім до короля Владислава IV у Варшаву. Та не знайшов управи на самочинства польського чиновника.

Ображений і принижений, Хмельницький повертається додому. Суботів уже належить Чаплинському.

Богдан поселився з родиною в Чигирині у своїй садибі. Це сусідство зачіпає за живе підстаросту і він продовжує переслідувати переможеного, але не зломленого Хмельницького. Одного разу він наказує побити Богданового сина публічно на ринку, потім наслав на нього підкупленого жовніра, який під час походу вдарив Хмельницького шаблею. Затим звів наклеп на сотника перед Конецпольським і колишнього господаря Суботова заарештовують.

Тоді за Хмельницького поручився старий чигиринський полковник Кричевський. Цьому сприяла сама дружина Чаплинського, красуня-Гелена... Можна припускати, що Гелена, навіть одружена зі старим підстаростою, була не байдужою до сотника.

Після звільнення з-під арешту, у грудні 1647-го, Хмельницький з сином Тимошем їде на Запорозьку Січ.

Через рік він повернеться до Чигирина гетьманом, видатним полководцем, за плечима в якого розгром польських військ під Жовтими Водами, Корсунем, Зборовим, взяття Львова. У Суботові вже була впорядкована його садиба, яка й стала резиденцією гетьмана. У цей час козацька розвідка приводить до Хмельницького спійману Гелену. За літописом Величка, потрапив у пастку й негідник Чаплинський. За наказом Хмельницького його стратили. Деякі дослідники гадають, що йому вдалося втекти.

А що ж Гелена? Можна стверджувати, що загрубіле у битвах серце володаря України залишилося м'яким і лагідним до неї. На початку 1649 року 54-літній гетьман вирішив одружитися із жінкою, яка перевернула його життя. Шлюб вчинено було в оригінальний спосіб. Гетьман, перебуваючи у Києві, просить благословення на одруження у єрусалимського патріарха Паїсія. Той дає згоду, заочно відпускає гріхи полководцю та його нареченій, котра перебуває в Чигирині. За це Паїсій одержує від Хмельницького щедрий дарунок — упряжку з шести коней та тисячу злотих. Сам патріарх надсилає для Гелени три самозаймисті свічки, молоко пресвятої Діви і миску цитрин.

Всього три роки панувала у гетьманських покоях розкішна Гелена. Вбрана у найдорожчі оксамитові сукні, діаманти і перли, вона, як господиня, набивала тютюном люльки гостям, пригощала їх медом-горілкою. А найбільше, свідчили очевидці, пригощала самого гетьмана. Часто війна кликала Хмельницького до походу і тоді Гелена у колі прихильників, як хотіла, відводила душу. Старшинське оточення гетьмана часто нарікало на неї Богданові. Та він кохав цю жінку і не помічав того, що бачили всі — як Гелена тринькає гроші, знається з підозрілими людьми...

Розв'язка настала 1651 року. За відсутності у Суботові гетьмана, старший його син Тиміш виявив велику нестачу державної скарбниці. Те, у чім він давно підозрював мачуху, підтвердилося. Тиміш наказав козакам стратити Гелену. Її, за тодішнім звичаєм, повісили привселюдно — на в'їзній вежі гетьманського палацу. Чи діяв Тиміш сам чи з наказу батька —достовірно невідомо. Фактом залишається лише те, що звістка про смерть Гелени настигла гетьмана саме під Берестечком, місцем найболючішої поразки козацького війська в тій війні.

Ганна Золотаренко

Третьою дружиною Хмельницького стала знову Ганна, сестра відомих козацьких полковників Івана та Василя Золотаренків. Вона й сама була «полковничихою», її чоловік Пилип загинув. Висока, статна, красива, 34-річна Ганна вирізнялася стриманим, але владним характером. При ній у гетьманському дворі запанували злагода і спокій. Ганна брала участь у дипломатичних прийомах, підтримувала ділові розмови доречно і розсудливо. При ній у гетьманській резиденції з'явився оркестр, побіля палацу заклали сад, завели звіринець.

Хмельницький цілком довіряв дружині. Часом навіть доручав Ганні видавати універсали на зразок гетьманських. Збереглась архівна згадка про універсал на маєтності Густинського монастиря, підписаний «Ганною Гетьмановою-Богдановою». Навіть польська королева Марія-Людвіга користувалася її посередництвом в якійсь справі. Цей випадок наводять польські дослідники.

Сповнене битв та пристрастей життя Богдана Хмельницького увійшло у спокійне русло з появою Ганни Золотаренко. Якщо й був колись гетьман щасливим, то тільки з третьою і останньою дружиною. Доля відміряла йому на це всього шість років.

За цей час разом з Ганною він одружив своїх дітей, дочекався онуків, спорудив за свій кошт у Суботові перлину української архітектури — родинний храм, що зберігся донині.

Після смерті, в 1657 році, Богдана Хмельницького вірна його дружина ще довго житиме в маєтку, побіля родової усипальниці, Суботівської Іллінської церкви. На схилі літ, 1671 року, «Ганна Гетьманова-Богданова» постриглася у Печерському монастирі у черниці під ім'ям Анастасії. У святій пустині вона гаряче молилася перед Всевишнім і Божою Матір'ю за царство небесне свого чоловіка. Тут скінчився її життєвий шлях.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Віковий слід

У Запорізькій обласній універсальній науковій бібліотеці імені Горького презентовано збірку «Документи та матеріали до історії приазовських албанців». Її видано за підтримки управління культури і туризму ОДА та за допомоги науковців Запорізького національного університету, обласного краєзнавчого музею, Дер-жавного архіву Запорізької області. Книга подає документальні матеріали з історії албанського населення півдня України, перелік родин, що сюди переселилися, нариси історії від початку переселення. Вихід книги став непересічною подією для албанської діаспори, Приазовського районного культурно-просвітницького товариства албанців «Дарданія», яке діє з 2005 року. Товариство дбає про збереження культури, мови, літератури, історії, розвиває національні звичаї та традиції.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

ниці зворушила не лише її маму. Після того, як зняли цю сцену, на очах у присутніх блищали сльози.

Новеньку все вражало на зйомках. Та найбільше запам'ятає вона спілкування з майстрами кіно «Завтра буде завтра» — Богданом Ступкою, Марком Рудінштейном, Олександром Бєлявським, Адою Роговцевою...

У гримі і без

У своєму другому фільмі «Пісня завдовжки у життя» Ліда зіграла роль коханої співака Леоніда Утьосова. А в «Талантах і шанувальниках» — сліпу співачку. Перед тим кілька днів провела на Вінницькому підприємстві УТОС. Навіть подружилася з деякими незрячими людьми. Була в них удома. Приглядалася, як їм вдається жити наосліп. Так вживалася в роль. Усе це робила з власної ініціативи. Режисер не давав їй такого завдання.

На зйомках фільму «Дев'ять життів Нестора Махна» режисер наказав негайно «вмити» акторку. Оболенська там грає роль дружини Махна. Грим, який наклали їй на обличчя, змінив дівчину не на краще. А після того, як грим змили, її личко аж засяяло. У картині «Помаранчеве небо» грим не змивали. Ліда каже, що не впізнавала себе, коли переглядала фільм. «Я схожа на ляльку, а не на студентку. Не до лиця мені грим...»

Міс Салерно

Оболенська, без сумніву, могла піти в будь-який наш театральний вуз. А вона раптом подалася до Італії. Чому?

— Бо я там — своя! — усміхається, — я там перемагала у конкурсі «Міс Салерно». — Хоч та перемога не має стосунку до кіно.

З одинадцяти років Ліда щоліта проводила канікули в Італії. У 2000-му взяла участь у конкурсі «Міс Салерно» і перемогла. Після того ще більше полюбила цю країну. Досконало вивчила її мову. Отримала диплом перекладача. Конкурс до Римської національної кіноакадемії ще більший, ніж у наші кіновузи. Але там, каже Ліда, — трохи інша система відбору. На першому етапі від абітурієнта вимагається, щоб він представив себе у короткому кіноролику. Приймальна комісія на основі поданого матеріалу відбирає 32 найдостойніші претенденти. Упродовж місяця(!) вони проходять випробування. На навчання залишають лише 16 душ — по 8 дівчат і хлопців. Серед нинішніх першокурсників є й вінничанка Оболенська.

Ночами мила посуд у барі

Перед іспитами Катерина Олександрівна продала авто, позичила трохи грошей у знайомих. Але все одно не вистачало. В Римі все дорого. Під час випробування Ліда ночами мила посуд у барі, щоб заробити на прожиття. Доля не відвернулася від неї. «Ура! Сталося диво!» — повідомила вона мамі «есемескою» на мобільний, коли дізналася, що зарахована на навчання.

Італійська національна кіноакадемія — державний навчальний заклад. Утім, Ліді, студентці з іншої країни, доведеться сплачувати щорічно три тисячі євро. А треба ще наймати житло. Та й на харчі потрібні гроші.

Оболенські попервах впали в розпач. Добрі люди порадили звернутися по допомогу. Бажаючих відгукнутися у рідному місті виявилося небагато. Одним з них став народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики і праці Іван Бондарчук:

— Проплатити за перший рік навчання нашої талановитої і перспективної землячки Лідії Оболенської, — каже Іван Миколайович, — згодилися депутати-соціалісти місцевих рад Вінниччини: обласної — Олександр Дан, міської —Володимир Степаненко та Сергій Кармаліта. На наше прохання відгукнулися також окремі підприємці. Допомагатимемо нашій кінозіронці й надалі, бо переконані, що в недалекому майбутньому вона прославить у світі Україну.

Микола Гунько, заступник Вінницького міського голови:

— Талановитими земляками влада змушена опікуватися. Бо вони гордість нашого міста. На засіданні виконкому збираємося розглянути питання про іменну стипендію для Лідії Оболенської.

Михайло КАМЕНЮК, Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімках: з польським кінорежисером Єжи Гофманом вінничанка познайомилася на кінофестивалі «Молодість».

Фото із сімейного альбому Оболенських.

■ **ВИСТАВКИ**

Квантова ванна підходить не всім

Виставка картин, відкрита у Вінницькому обласному краєзнавчому музеї, багатьох дивує вже своєю назвою — «Квантова ванна».

Її автор, молодий вінницький художник Микола Сорока, показав 17 нових творів, написаних у стилі постмодерну. Для художника важлива власна інтерпретація міфологічних притч. Він каже: «Нехай уява кожного малює свій сюжет, розширюючи межі полотна». Молодий майстер здивував ще й тим, що на окремих полотнах зобразив техногенні катаклізми нашого часу. А що було переконливо, використав «живі» картини власних кінематографічних експериментів.

Це вже п'ята персональна виставка випускника Дніпропетровського художнього училища та Львівської академії мистецтв. Крім рідного міста, М. Сорока виставляв свої незвичайні полотна у Києві, Львові і навіть в Америці.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Витязь у білому халаті

Нещодавно я попросив дюжину колег завершити синонімічний ряд: боєць-витязь-воїн... Як один, немов з гармати, випалили: чоловік! «А жінка?» —запитував, дивлячись у вічі. «Ну-у-у», — загуділи мужики. Тоді доводилося бити козирем — жінка в армії хіба не боєць, воїн, витязь? Трапляється, погоджувалися.

...Таку я шукав у Внутрішніх військах (ВВ) МВС. Зрозуміло, не в підрозділах логістики (тилу). Щоб якщо не на білому генеральському коні, але і не в ар'єргарді.

Знайшов. Знайомтеся: Світлана Терешкова, офіцер відділу бойової і спеціальної підготовки однієї зі столичних частин ВВ (на знімку). Нагороджена медаллю «За бездоганну службу III ступеня». Буквально за тиждень до 8 Березня їй присвоєно чергове звання старшого лейтенанта.

Вітаємо, Світлано! Зі святом і підвищенням!

Візьміть медиком

Офіцер райвійськкомату підвів очі від заяви, подивився на симпатичну струнку дівчину.

— Хочете в Афганістан медиком?

Мовчки кивнула.

— Будемо оформлювати, чекайте виклику.

Світлані, яка щойно закінчила медучилище, начальник не здався сухарем, котрий байдуже прийняв документи. Улітку 1986-го у Союзі на всю сурмили про високу честь виконати інтернаціональний обов'язок у дружній країні. Добровольців було не густо, тому кожному в військкоматах раділи безмежно. Чи знала Світлана, що напросилася на війну? Знала, тому і зробила крок уперед.

Обмірковний давно крок.

— Після закінчення школи в Москві я пішла працювати на військову кафедру Вищої партійної школи, — згадує Терешкова. — Туди вступали «афганці». Отож наслухалася їхніх розповідей, надивилася...

А одного разу в аудиторії з'явився безногий інтернаціоналіст. Потоваришували. Саме тоді й занедужала юна співробітниця на хворобу співчуття і непідробне бажання допомагати скаліченим війною. Фізично і морально.

Світлана вступила до медучилища. Навчалася ввечері. У лікарні підробляла вночі, а на роботу бігла вранці.

Через три роки дівчина з дипломом медсестри прийшла до військкомату за військовим квитком. Тоді і заяву написала.

Протипоказань немає

Документи оформляли без властивої радянському бюрократу тягании, але довго. Мабуть, не одну генеалогічну гілку родини перевірили. Але «протипоказань» не знайшли. І знайти не могли. Батько — полковник ВВ, брат — військовий. Сама Світлана — майже як героїня фільму: активістка, комсомолка, спортсменка.

Одне слово, рівно 20 років тому москвичка Терешкова опинилася на війні. Рідних поставила перед фактом.

У Кабулі їй довірили роботу в штабі армії... Засмутилася Світлана, адже йшла у військо хворих і поранених лікувати, опікувати. А тут, як у ВПШ, знову документи.

Однак серед них були особливі — листи від солдатських матерів. Повні горя і болю.

Стикаючись з ними, службовець штабу дедалі наполегливіше просилася на передову, туди, де потребували її допомоги, привітного слова, яке часом замінює ліки.

Через місяці командувач армії Громов зважив на прохання впертої штабістки, відправивши її із афганської столиці в глибинку фельдшером. У медпункті тільки і відчула себе при ділі, затребуваною. Світлана була щаслива, що нарешті може безпосередньо допомагати бійцям виживати.

«Кто говорит, что на войне не страшно...»

— Запам'ятався перший мій пацієнт, — розповідає офіцер ВВ. — Сибіряка привезли із простреленою ступнею. Потерпи, кажу, дивлячись на маленький кульовий отвір. Зараз обробимо, перев'яжемо і... Дивлюся на п'ятку, а там... величезна «троянда»...

Небезпечними були не тільки поранення, а й їхні наслідки: клімат робив свою чорну справу. Тому доводилося щодня надавати допомогу близько 30 пораненим і хворим. Вдень і вночі.

Вражень було через край. І несподівано для себе прапорщик долучилася до епістолярного жанру (лист у день). А ще — до віршування і малювання. З-під олівця народжувалися пейзажі: гори, захід сонця, річка Кабул... Пустелю не малювала: панічно боялася павуків і гадів...

Потім робота поглинала увесь час, про відпочинок забула. Неспокійний сон, обід-вечеря з обридлих консервів, заняття з політичної підготовки, новини із Союзу по приймачу і листи рідних — це все, чим балувала доля в чужій пустелі. Що ще запам'яталося? Концерти зірок радянської естради. Аварія, в якій одержала травму, а через десять років вона спровокувала хворобу хребта. Довелося робити операцію...

— А страшно було жінці Терешковій?

— Бувало. Перед виведенням наших військ «духи» особливо активізувалися, почастішали артобстріли. Отож коли завивали снаряди, здавалося, летять вони у тебе і ні в кого більше. До цього не звикла...

У Москву прилетіла інкогніто в 1998-му, через 18 місяців служби. Хотіла зробити сюрприз рідним. Вийшла з таксі, а назустріч біжить... мама.

Вона відчувала, місця собі не знаходила, розповідала мені. З Києва, де жили батьки, тягло її в Москву. У квартирі щораз «прилипала» до шибки. Підійшла вчергове і побачила таксі. З нього виходила дівчина... Дочка!!!

Що сильніше за материнську любов і чуття?!

Природна функція

...Після Афганістану Терешкова служила на Далекому Сході. З 1992-го — у Внутрішніх військах МВС України. Мріяла про медінститут, але тоді треба було б прощатися з армією. Вирішила: працюватиму, ким призначать. Тільки б добро робити, допомагати.

— Моя мета залишається з юності: випробувати себе. В «афгані» це вийшло, вийде й тут, — упевнена героїня.

Сьогодні вона навчається в академії МВС, виховує першокурсника Кирила. «Він у мене справжній чоловік!» — каже з гордістю про сина.

Разом з іншими чоловіками, братом і батьком Світлани, він вітає маму... 23 лютого. З Днем захисника Вітчизни.

— Чого найбільше бажаю? Мирного неба, здоров'я близьким, щастя сину, якого хочу бачити самодостатньою людиною, успішним професіоналом.

Ще старший лейтенант Світлана Терешкова мріє більше часу проводити з родиною. Щоб попестити її увагою і любов'ю, готувати щось смачненьке, пекти пироги. І частіше виходити «у світ» — страшенно любить вона походи-екскурсії. А поки що продовжує виконувати властиву їй природну функцію: робити добро.

Світлана Терешкова — член правління Афгано-Чорнобильського братства «Побратими», яке об'єднує ветеранів ВВ. Концерти, конкурси, моральна і матеріальна допомога, випуски музичних дисків, книжок (їхніми авторами є члени братства) — аж ніяк не повний перелік добрих справ, до яких причетна і Світлана Валеріївна.

Жінка. Мати. Витязь.

Іван ІЛЛЯШ.

Київ.

На знімку: фельдшери на війні. Світлана — у центрі.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та із сімейного архіву Терешкових.

■ ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів
на закупівлю послуг пов'язаних з проведенням лотерей

1. Джерело фінансування закупівлі — кошти ВАТ «Ощадбанк».

2. Замовник торгів:
2.1. Повна назва: *відкрите акціонерне товариство «Державний ощадний банк України».*
2.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ — *00032129.*
2.3. Адреса: *01001, Україна, м. Київ, вул. Госпітальна, 12г.*
2.4. Відповідальний за проведення торгів: *начальник управління з питань супровождення розрахунків та супутніх фінансових продуктів Кушнір Олексій Орестович, тел. (044) 247-86-04, (044) 247-85-82, електронна пошта KushnirOO@oschadnybank. com.*

3. Інформація про предмет закупівлі:
3.1. Предмет закупівлі: *послуги пов'язані з проведенням лотерей в мережі ВАТ «Ощадбанк».*
3.2. Місце і строк надання послуг.
3.2.1. Місце надання послуг: *вул. Грушевського, 28/2, м. Київ, 00021.*
3.2.2. Строки надання послуг: *квітень — грудень 2007 року.*
4. Процедура закупівлі — відкриті торги.
5. Кваліфікаційні вимоги:
— відсутність у учасника тендеру заборгованості по сплаті податків, зборів та інших обов'язкових платежів;
— відсутність порушень договірних відносин з Банком по договорам, укладеним до проведення тендеру;
— провадження учасниками господарської діяльності відповідно до положень їх статутів;
— відсутність рішення про визнання учасника в установленому порядку банкрутом чи порушення проти нього справи про банкрутство;
6. Отримання тендерної документації.
6.1. Місце отримання: *00021, м. Київ, вул. Грушевського, 28/2.*
6.2. Спосіб отримання: тендерна документація надається (надсилається) учаснику тендеру у спосіб погоджений з таким учасником протягом п'яти робочих днів з моменту надходження відповідного запиту учасника до Банку.
6.3. Розмір плати за тендерну документацію — безоплатно.
7. Умови подання тендерних пропозицій.
7.1. Місце подання: *м. Київ, вул. Госпітальна 12 г. ВАТ «Ощадбанк».*
7.2. Спосіб подання: особисто, кур'єром або в інший спосіб, по годжений з учасником.
7.3. Кінцевий строк подання: 12 год. 00 хв. 30 березня 2007 року.
7. Розкриття тендерних пропозицій.
8.1. Місце розкриття: *м. Київ, вул. Госпітальна 12 г, ВАТ «Ощадбанк».*
8.2. Дата розкриття: *14 год. 00 хв. 30 березня 2007 року.*
Додаткова інформація: *Довідки за тел. (044) 247-86-04.*

Голова тендерного комітету
ВАТ «Ощадбанк» А. Г. Пишний

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі №3/39-Б від 16.02.2007 р. про визнання банкрутом Антонівське сільське споживче товариство (юридична адреса: 31022, Хмельницька область, Красилівський район, смт. Антоніни), р/р 26009302212094 в БВ №8 філії «Відділення Промінвестбанку м. Хмельницького» м. Красилів, МФО 315278, код ЄДРПОУ підприємства 01770993.

Розпорядником майна призначено Побереженого Володимира Трохимовича, ліцензія серії АВ №158285 від 16.10.2006 р., м. Хмельницький, вул. Старокостянтинівське шосе, буд. 22, кв. 64.

Заяви кредиторів та можливих санаторів направляти в місячний термін з дня опублікування оголошення. Фізичні та юридичні особи, які бажають брати участь в процедурі санації боржника (інвестори) можуть подавати свої заяви та пропозиції (плани санації) керуючому санацією.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 14.12.2007 р. у справі № 4/298 Товариство з обмеженою відповідальністю «Фідес плюс» (36014, м. Полтава, вул. Зигіна, 29, к. 401, код ЄДРПОУ 33190716) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Рибаченко М. П. (ліцензія серія АВ № 307212 від 16.01.2007 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 36029, м. Полтава, вул. Шведська, 2, оф. 411.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, Адміральська, 22-а) від 27 лютого 2007 року у справі №5/70/07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Грод-Н» (юридична адреса: м. Миколаїв, вул. Бузника, 5; ЄДРПОУ 34318896) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Ларису Борисівну (ліц. АВ №158278 від 16.10.2006 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел.: (0512) 47-89-69).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22а) від 28 лютого 2007 року у справі № 5\82\07 Товариство з обмеженою відповідальністю компанія «Постачпромресурс» (юридична адреса: м. Миколаїв, вул. Інженерна, 13; ЄДРПОУ 33573478) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Ларису Борисівну (ліц. АВ № 158278 від 16.10.2006 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел. (512) 47-89-69).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Хмельницької області (29000, майдан Незалежності, 1, м. Хмельницький) від 02.02.2007 року по справі №3/26-Б порушено провадження у справі про банкрутство і відкрито процедуру санації Чорноострівського торгово-закупівельного виробничого підприємства (вул. Будівельна, 1, смт. Чорний Острів Хмельницького району Хмельницької області, код ЄДРПОУ 01786847, р/р №26006306902; №260420306908, МФО 315568, Хмельницька регіональна філія акціонерного банку «Укоопспілка».

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Матущак Віктора Івановича (ліцензія АБ №271721 від 03.03.2006 р.), м. Хмельницький, вул. Сковороди, 14, кв. 151). Керуючим санацією призначено Бузецьку Віру Олексіївну (вул. Залізнична, буд. №22, с. Мар'янівка Хмельницького району Хмельницької області).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 22.02.2007 р. по справі № Б40/70-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «СА-МАЛ» (код ЄДРПОУ 34410527, м. Дніпропетровськ, вул. Чкалова, 11) визнано банкрутом. Згідно умов ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» стосовно «СА-МАЛ» відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора — ТОВ ВКФ «Софія-Д», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Плеханова, 34/1, код ЄДРПОУ 34512568.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 календарних днів із дати публікації оголошення.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) порушено справу № 8/40 про банкрутство ТзОВ «Торговий дім «Укрвест» (вул. Данила Галицького, 9, кв. 1, м. Рівне, 33000).

Постановою Господарського суду Рівненської області від 22 лютого 2007 року ТзОВ «Торговий дім «Укрвест» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія серії АБ № 176236, м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 14).

Довідки за тел. 8 (0362) 22-11-40.

Постановою господарського суду Чернівецької області від 28.11.2006 р. по справі №8/301/б визнано сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Буковина» (код ЄДРПОУ 03800936) банкрутом.

Ліквідатором призначено Унгуряну Доріна Віореловича (ліцензія АА №630024 від 06.11.2003 р., адреса: 58032, м. Чернівці, вул. Головна, 204д/5).

Кредиторам банкрута в місячний строк звернутися до ліквідатора з відповідними вимогами.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, проспект Шевченко, 18/1) від 26 лютого 2007 р. по справі №6/90-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Деркачівське» (юридична адреса: 42123, Сумська область, Недригайлівський район, с. Деркачівське, вул. Першотравнева, буд. 1; код за ЄДРПОУ 30864487) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Удовенко Роман Петрович (ліцензія АВ №307229 від 07.02.2007 року; адреса: 40012, м. Суми, вул. Харківська, буд. 122, 3-й поверх, тел./факс: (0542) 345-170).

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 21.02.2007 р. по справі № Б-39/149-06 приватно-орендне сільськогосподарське підприємство «Мрія» (ЄДРПОУ 00707194, Харківська обл., Нововодолазький р-н, с. Старовірівка, вул. Щорса) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шубу Володимира Івановича (ліц. АВ № 081017 від 15.05.06 р., 61145, м. Харків, вул. Космічна, 26, 3 пов., к. 313).

---

27 февраля 2007 года в районе Азотного рынка в городе Донецке были утрачены: бланки договоров на закупку КРС и свиней; доверенность строгой отчетности выданная на имя Быстрого Леонида Ивановича от 24.02.2007 г. № 620884 ЯНИ на получение свиней в ОАО «Племенной завод «Малиновка» с. Малиновка, Володарского района, Донецкой области; бланки приемных квитанций формы ПК-1 № 006470-006473, 006475, формы ПК-2 № 001635 001650, в связи с чем, указанные документы считать недействительными.

ІНФОРМАЦІЯ
про проведення конкурсу з продажу частини майна підприємства-боржника ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод" (код ЄДРПОУ 05393108), який знаходиться в процедурі санації

Лот 1 Будівля газозахисної станції (Літ. А, а) інв. №000095, заг.пл. 477,3 м², 1960 р., фундамент-бетон, стіни, перегородки цегла, перекриття залізобетонні, крівля сумісна рулонна, підлога бетонна, прорізи - дерев'яні в металевому каркасі, опорядження зовнішнє без опорядження, внутрішнє вапняна штукатурка стін з частковим фарбуванням, знос 89,6%. Поч. ціна 91595,00 грн., з ПДВ.

Лот 2 - Частина цокольного поверху будівлі заводоуправління (Літ. А, а) інв. №000546, заг. пл. 453,45 м², 1952 р.п., фундамент бутобетонні блоки, стіни та перегородки цегляні, дерев'яні оштукатурені, ракушняк, перекриття збірні залізобетонні, крівля стропила дерев'яні, крівля 2 шарове руберойд, підлога дерев'яна, лінолеум, бетонна, прорізи вікна подвійні глухі, двері дерев'яні простої роботи, опорядження зовнішнє без опорядження, внутрішнє вапняна штукатурка стін з послідуючим фарбуванням, знос 49%. Поч. ціна 261051,40 грн., з ПДВ.

Лоти 1-2 розташ. за адресою: Дн-ська обл., м. Нікополь, пр. Трубників, 56.

Умови продажу: У конкурсі мають право прийняти участь юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність на території промислового майданчику ВАТ «Нікопольський Південнотрубний завод». Майно повинно використовуватися за цільовим призначенням на території промислового майданчику ВАТ НПТЗ» протягом 3 (трьох) років. Договір купівлі-продажу укладається протягом 10-ти днів після проведення конкурсу. Оплата за майна здійснюється протягом 3-х банківських днів з моменту виставлення рахунку на оплату. Покупець відшкодовує Продавцю вартість експертної оцінки майна. Всі витрати, пов'язані з переоформленням права власності несе Покупець.

Ознайомлення: ПН-ПТ з 10-00 до 16-00 за місцем розташування.

Кінцевий термін прийому заявок та оплати (без ПДВ) внесків: реєстраційний 17 грн., гарантійний - 10% від початкової ціни на п/р ТБ «Катеринославська» №26001118108001 у КБ «Приватбанк», МФО 305299, код 23364874 **30.03.2007 р. включно**.

Заявки на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, 32, 2 поверх, к. 214, пр. Пушкіна, 49, 4 поверх, з 10.00 до 17.00 (крім суботи та неділі). З питань ознайомлення з технічним станом об'єктів продажу за тел.: (05662) 9-13-06, 9-13-30.

Конкурс відбудуться о 12-00 г. 06.04.2007 р. на ТБ «Катеринославська» за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. Пушкіна, 49, 4 поверх. Довідки за тел.: (0562) 366-555, (056) 374-45-60.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушено справу про банкрутство: ТОВ «Птахофабрика «Степанівська» ухвала про порушення провадження справи про банкрутство від 26.02.07 року № 10/27-07 Вінницька область, Вінницький район, с. Степанівка, вул. Обревського, 1, код ЄДРПОУ 32276781, п/р 2600812787 ОД «Райффайзен Банк Аваль» м. Вінниця, МФО 302247.

Арбітражний керуючий (ліквідатор) Болховітін Віталій Михайлович, Ліцензія серії АВ 158383, адреса: 21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2 А, кв. 602.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Місцевим судом Береславського району Херсонської області викликаються на засідання по цивільним справам за позовом Горлової Т. П. до ПП «Максі» в якості відповідачів Ротар Едуард Анатолійович та Лозован Іван Володимирович, мешканці м. Одеса, що призначене на 03 квітня 2007 року о 9:30 годині за адресою: м. Берислав, вул. Леніна, 249, каб. №3, а також за позовом Вовницької В. Л., Павлової Н. О., Лепської Р. Ф. та інших, що призначена на 03 квітня 2007 року об 11 годині, каб №8.

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «СПОРТЕК»

Повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які призначені на 25 квітня 2007 року об 11:00 за місцезнаходженням Товариства (65070, м. Одеса, вул. 25-ї Чапаївської дивізії, 9)

Порядок денний:
1. Затвердження регламенту зборів та обрання робочих органів зборів.
2. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2006 рік.
3. Звіт та висновки ревізійної комісії товариства за 2006 рік.
4. Звіт спостережної ради товариства за 2006 рік.
5. Затвердження річної фінансової звітності товариства за 2006 рік.
6. Затвердження порядку розподілу прибутку товариства за 2006 рік.
7. Внесення змін до Статуту товариства.

Реєстрація учасників зборів 25 квітня 2007 року з 9:00 до 10:45 за пред'явленням документа, який посвідчує особу (паспорт), сертифікату акцій (для представників акціонерів - довіреність, оформлена відповідно до законодавства).

У зв'язку зі здійсненням відновлення системи реєстру ВАТ «Спортек» право участі в зборах мають особи, які підтвердили право власності на акції товариства в порядку, викладеному в інформаційному повідомленні, направленому акціонерам.

Акціонери можуть ознайомитися з документами, пов'язаними з порядком денним за місцезнаходженням Товариства. Письмові пропозиції щодо порядку денного зборів надаються не пізніше 30 днів до дати проведення зборів.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.)

Найменування показника	Період	
	звітний 2006 р.	попередній 2005 р.
Усього активів	1298,7	1379,5
Основні засоби	175,3	174,6
Довгострокові фінансові інвестиції	760,0	760,0
Запаси	88,9	148,9
Сумарна дебіторська заборгованість	37,5	42,2
Грошові кошти та їх еквіваленти	235,2	248,6
Нерозподілений прибуток	490,4	530,9
Власний капітал	1240,7	1281,2
Статутний капітал	20,7	20,7
Довгострокові зобов'язання	–	–
Поточні зобов'язання	58,0	98,3
Чистий прибуток	12,3	31,9
Середньорічна кількість акцій (шт.)	3951	3951
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	–	–
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	–	–
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	29	63

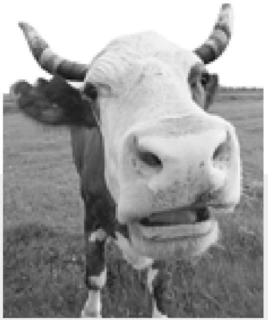
Тел.: (0482) 765-66-80.

Правління.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ «Завод залізобетонних конструкцій», повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ТОВ «Завод залізобетонних конструкцій», які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Репіна: 1. Обладнання (54 наймен.), початкова ціна продажу - 285249,07грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 14262,45грн. 2. Транспортний засіб - автомобіль PETERBILT 362 №965-91ЕВ, початкова ціна продажу - 59862,83грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2993,14грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою майна, можна ознайомитись у організатора аукціону та за місцем його знаходження. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховується на р/р 2600501010847 в ДФ ВАТ «КРЕДОБАНК» м. Донецька, МФО 335753, ЄГРПОУ 31907023, ТБ «Донбас». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації у газеті до 1300 год. 03 квітня 2007р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 10 квітня 2007р. об 1100 на ТБ «Донбас» за адресою: м. Донецьк, пр-т. Ілліча, 4а. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ «Завод залізобетонних конструкцій». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

СЕЛО

СЕРЕДА, 7 БЕРЕЗНЯ 2007 ■ № 42 (4042)

У суботу — День землевпорядника

21-ша стор.

Кабмін постановив: дотації за вирощений і реалізований молодняк великої рогатої худоби виплачуватимуть сільгоспвиробникам у розмірі 1,4 гривні, свиней — 1,05 гривні за кілограм живої ваги, що відповідає рівню минулого року

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Житейський віз

Цей знімок міг бути зроблений ще в кріпацькій Україні. Чи в роки світових воєн. Чи під час страшних голодоморів. Але він зроблений буквально кілька днів тому. Як добра погода, Докія Шевчук запрягається у свого воза і прямує до колгоспної скирти соломи. Набере, скільки зможе, і назад кілька кілометрів.

Своїм, тобто людям із Чагрівки, солому брати дозволено. Але часом налітають до скирти і з інших сіл, де не орали і не сіяли, та хто ж їх вчатує. Докія Андріївна розповідає, що ще з осені навозила соломи для своєї корівки: «Але як тепленько надворі, то йду ще, а те нехай полежить до весни». Тепленько — це 13 градусів морозу і їдкий вітер. Але якщо прочалапаєш навіть у гумових чоботях і завернутий у рядну кілька кілометрів, запряжений у візок, то не те що зігрієшся, а добре впрієш.

Жінка хвалиться, що вже восьмий десяток розміняла. Але як подумати — ось так все життя із зігнутою спиною. Їй ще й десяти не було, як вперше вийшла на колгоспне поле. Тоді навесні саме звільнили їх Чемеровецький район від німців, тож треба було сіяти. А з їхнього двору вже й послати не було кого. Ось так і запряглась в роботу, як у свого візка. Потім за сорок років де тільки не працювала: і на фермі, і в городній бригаді, і на буряках... Чагрівка тоді входила до великого і славного Летавського колгоспу. Були там і орденоносці, і Герої Праці, і передовики виробництва. А Докія Шевчук тільки скромно їм допомагала, тягнучи свого воза. Господарство тоді заробило таку славу і силу, що ще й дотепер на ній тримається. Тамтешній керівник Михайло Шаповал переконаний, що тільки в єдності селянська сила, отож намагається тримати вкупі і землю, і техніку, і людей. Ті, хто свого часу захотів від'єднатись, вже давно у банкрутах — не сіють і не орють, а тільки думають, кому землю в оренду здати. А Чагрівка ще тримається, бо Летава тримається, хоча з кожним роком їй стає дедалі важче. Дивно, навколо села і землі стільки шуму, а щоб хто міг похвалитись, що йому жити стало краще — того немає.

Докія Андріївна і не жаліється, і не радіє. Та й про життя своє багато не знає що розповісти. Батько і брат не повернулись з війни. А мамі в один день принесли похоронки на обох. Розказує, як прочитала, зразу заслабла і втемніла. Так до кінця життя Докія доглядала за нею і трудилась, трудилась, трудилась... Не було коли подумати ні про заміжжя, ні про свою сім'ю — сказано, біднота.

А сьогодні ж можна жити. Он і пенсію дали 400 гривень (це ж по десятці заробила за кожен рік своєї каторжної праці на землі), і за пай давали і зерном, і навіть медом, а можна було ще й кізочку взяти. Але яка то хазяйка з козою: «Я за корову свою тримаюсь. Звикла. Бо нема корови, то якось і їсти нема чого». І на землю Докія Андріївна вже дуже багата. Полишались городи від дідів — хто їх тепер годен обробити? Свої трохи людям дала, трохи травою засіває — скільки там тих соток, то вже й не рахує. Про те, чи буде там хто продавати-купувати, навіть нічого й не чула. А про такі дивні слова, як мораторій, земельні кадастри, вартість землі взагалі знати нічого не знає. Має для себе 20 соток, то таки ще сама й обробляє. Як же в селі без городу? А з городом жити можна. От тільки життя того скільки лишилось? Люди газ проводили, а вона вже й не тягнула до хати. Грошей треба стільки дати, що, напевно, й за рік тієї пенсії не складеш. А потім ще й платити скільки. А скільки вже в тім теплі залишилось жити? Тож «коли тепленько надворі», тягне своїм візком дрова. От і зараз прийде, скине рядину, до вечора ще й розпалить піч... Так з дня у день, і життя іншого не знає, як тільки впрягтись і тягнути.

А десь там далеко, як в іншому світі, живуть гарно вбрані красиві люди. І є у них шикарні будинки. І сидять вони в красивих кабінетах. І їздять на розкішних авто. І багато хто із них ледь не щодня згадують про Докію Андріївну і розказують, як тяжко їй безконечно тягти того воза. І б'ють себе у груди, що весь час думають, як зробити життя її багатим, хату теплою, старість спокійною. Одна біда: ходять вони різними дорогами і ніяк їм не зустрітись, і в одну упряжку не стати.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото автора.

Від соломи у школі літо

■ АЛЬТЕРНАТИВА

У селі Уїздці Млинівського району запрацювала котельня, яка обігріває місцеву школу соломою.

— До цього з опаленням були великі проблеми, — розповідає директор навчального закладу Богдан Радчук. — Стара котельня, хоч як її розкочегарювали, не могла забезпечити належну температуру на 2 тисячах квадратних метрів. А в морози температура не піднімалась вище десяти градусів тепла.

— Було два варіанти, — каже голова Млинівської районної ради Володимир Кислюк. — Або використати газові котли, або шукати альтернативний шлях теплопостачання. Однак після подорожчання природного газу вибір зробили на користь котельні, яка працює на соломі. Такого пального у сільській місцевості вдосталь. Знайшли і де купити обладнання — в місті Кузнецовськ. Хоча й коштує недешево, але швидко окуповується.

Принцип дії теплогенератора нової котельні такий, що завантажена в топку солома не згоряє миттєво, а за регульованої подачі повітря тліє. Додатково також згоряють гази, що виділяються. Відповідно нагрівається акумулятивний бак, в якому міститься 30 тонн води, і за допомогою насосів ця вода «проганяється» через опалювальну систему. За температури води 80 градусів «на виході» — в десятиградусний мороз у приміщенні школи літня теплінь. Для цього потрібно двічі на добу завантажити топку соломою (лише 700 кілограмів). До неї можна додавати брикет, дрова і навіть опале осіннє листя. Після згоряння в топці практично немає попелу: за тиждень роботи оператор теплогенераторної котельні «вигріб» із топки його лише два відра.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: працівники школи Петро Гузовський, Віктор Козак, Ростислав Літвінчук залюбки працюють у новій котельні.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Можемо «насолити»

■ ПЕРСПЕКТИВА

Чудова за якістю сіль знаменитих сиваських лиманів для багатьох із нас уже давно стала спогадом. Як і здавна знані у всіх усюдах українські чумаки, колеса мажар яких колись вгиналися не лише шляхами всього козацького краю, а й Європи, від мішків із бажаним усіма, знаменитим своїм природним запахом фіалки, витвореним сонцем сліпуче-білим продуктом щоденного вжитку, без якого будь-яка страва прісна й несмачна.

Була та сіль завжди нарозхват на вітчизняному й зовнішніх ринках, бо вважалася однією з найкращих у світі. Приміром, 1912 року її відзначили золотою медаллю на всесвітній виставці в Парижі, й після цього тріумфу морська сіль з Арабатської стрілки незмінно збільшувала колекцію найвищих нагород, успішно конкуруючи з найкращими зразками усіх континентів.

Рівно десять років тому масовий видобуток її припинився навіть в історичному місці родоначальника цього тисячолітнього промислу — знаменитому колись селі Соляне, де за Союзу існувало державне підприємство, а в перебудовні часи на його основі було створено виробничий колектив «Арабат», який збанкрутував після семи років роботи, коли шалений ураган здув у затоку всю підготовлену до продажу сіль, а зливи змили останні запаси. Відтоді й почався тут повний розвал. А шанси відродити колись високоприбуткову галузь усе не збуваються.

...Сіль на цих спекотних і безводних солончаках була тут усьому голова впродовж тисячоліть. Колись чумаки буквально окуповували цю місцину за п'ятнадцять кілометрів від початку Арабатської стрілки, за назвою Соляне Крим-Елі. Пізніше Присивашшя давало половину солі для потреб усієї колись велетенської Російської імперії. До початку XIX століття сюди на заробітки линули звідусіль охочі заробити «путній гріш», кайлами виламуючи сіль і продаючи її оптом. Доки тут не почав порядкувати і ще більше збагатився заможний поміщик Соломон Крим, який збудував ціле селище бараків для найманих солеломів, а всім заїжджим заборонив навіть підходити до промислу. Прибуткове діло так стрімко розросталося, що його обклали величезним податком, проте наступник Соломона вже вивозив сіль паровозами спеціально прокладеною сюди вузькоколійкою. Бізнес цей процвітав, попит саме на кримську сіль ширшав.

Річ у тім, що хоча на теренах Російської імперії було безліч покладів кам'яної солі, але органічно очищений і йодований продукт морського походження був значно кращої якості. «Щороку по кілька мільйонів пудів солі відправляють з Сиваша. Дно його розгороджують на ділянки невеликими плотинами й зміцнюють дошками. В кожній клітці влаштовують шлюзи для спуску води. Більше жодних робіт не проводиться — дно Сиваша таке рівне, що солепромисловцям не доводиться трудитися над його вирівнюванням», — писали тоді про село Соляне. Так тривало аж до революції, коли її вождь Ленін саме про цю сіль телеграфував Фрунзе: «Головне — сіль. Усе забрати, обставити потрійним кордоном війська всі місця видобутку, ні фунта не пропускати, не давати розкрасти. Це питання життя і смерті». У ті часи лихоліть фунт солі продавали за десять срібних рублів, вимінювали на одяг, борошно, мед, сало і золото. В голодомори й Другу світову війну сюди потяглися мішечники не лише з усієї України, сіль у всі часи була надійною валютою і давала шанс вижити тому, хто її мав.

...Сьогодні тут, на безкраїх солоних лиманах, вражаюча повним занепадом пустка. Навіть не віриться, що саме звідси сіль тоннами брали на продаж не лише для щоденного вжитку, великими партіями купували хлібозаводи, спеціально за цією сіллю приїздили оптовики зі столиць і околиць, вантажили оздоровниці й медичні заклади, для спеціальних лікувальних соляних ванн: гоїли серцеві хвороби, гіпертонію, безпліддя, невралгії, ревматизм, сухоти...

Не стало солі — не стало й життя в Соляному. Колись заможні обійстя спорожніли, місцеві жителі вмить стали всуціль безробітними, без жодних засобів до існування, можливості жити бодай з городів чи садів.

— Хоч звідки поглянь, води на косі — море, але вся вона солона навіть у криницях, — бідкаються вистраждані безводдям і нестатками літні з діда-прадіда солевари, яких лишилося на цьому забутому Богом і людьми березі моря ледь більше сотні.

Завдяки солі була робота і заробіток, капітальні склади, майстерні, художній клуб, магазин, шкільний автобус, снували вагони й машини, не вибували артисти... Минулося, як сон.

Битва за сировину

Після катастрофічного зменшення поголів'я корів заготівельники молока розпочали боротьбу за кожне село

■ СИТУАЦІЯ

На Чернігівщині міліє не лише Десна, а й... молочна річка. Далися взнаки минулорічні літні знижки, після яких багато селян розчарувалися в утриманні корів. Але вперше на зібранні молокопереробників Придесення йшлося про те, що не тільки ціна є головною причиною. Адже і взимку поголів'я корів продовжує скорочуватися, коли за літр молока люди отримують 1,3 —1,7 гривні. Як з'ясувалося, головним ворогом молочної галузі все-таки стала демографічна проблема. Щороку за кількістю в області помирають людей — цілий район. До того ж старим людям дедалі важче заготовляти корми. Крім цього, чоловіки біля автотрас, залізниць виїжджають масово на заробітки у Київ, Москву. Отож корівчина, хоч і є основним зарплатним «видавачем»-годувальником хліборобів, все-таки стає економічно не дуже вигідною. Агропромисловики підрахували: вона дає п'ять місяців молоко лише «на себе», тобто на корми, ветпрепарати, а вже потім — на хазяїна.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (Укрінформ).

Сільгосппідприємства теж не нарощують поголів'я такими темпами, як хотілося б. Сьогодні вони мають 65-тисячне дійне стадо, яке... скорочується. А у населення 115 тисяч корів. Тобто останні визначають й без того «невеселу погоду» на молочному ринку.

Хоч як крути, сировинна база для молокопереробних заводів катастрофічно зменшується. Хоча практично всі переробні підприємства після вкладених інвестицій готові до збільшення виробництва продукції. Адже їхні потужності завантажені лише на 41 відсоток. Між ними розгорнулася справжня конкурентна боротьба за кожне село, за кожен куток. І це не перебільшення: адже є населені пункти, де у половини сільчан забирає молоко один молокозавод, а на іншому боці села — конкурент. На Прилуччині є селища, де вулицями їздять молокозаготовачі аж п'яти переробних підприємств! Цікава і така статистика: 44 тисячі тонн молока «поцупили» на Чернігівщині переробники з Сумської, Полтавської, Київської областей. А чернігівці в їхніх селах відповідно «взяли» 36,5 тисячі тонн!

Голова Менської райради Михайло Кот обурений не цим, а ціною, за якою заводи скуповують молоко у людей:

— Вона у кілька разів менша, ніж бачимо її в магазинах. Переробники «забувають» ділитися прибутком з людьми.

Здається, і нинішнього року господарям молочних річок після відбудови, переоснащення виробництв буде знову не до цього. На порозі вступу до СОТ чернігівська влада, застосовуючи адміністративні методи, взялася за організацію обладнання у селах 388 сучасних молокоприймальних пунктів, які будуть оснащені холодильними установками. Це великі затрати.

— Кожен такий пункт стане мені в 70—80 тисяч гривень, — каже директор ВАТ «Чернігівський молокозавод» Антоніна Цвіткова. — Звичайно, це великі кошти. Але я розумію, що їх треба робити. Інакше у нас далі можуть виникнути проблеми під час реалізації продукції. Хоча боюсь, що ми обладнаємо ці молокоприймальні пункти, а потім трапиться ситуація, як у Прибалтиці, де власники корів отримали від Євросоюзу кошти, щоб господарі позбулися годувальниць.

Заступник голови облдержадміністрації Анатолій Іванько налаштований рішуче:

— Якщо в селі буде обладнано молокоприймальний пункт чийогось молокозаводу, то той, хто з конкурентів наважиться заготовляти у цьому населеному пункті молоко, матиме справу з ветслужбою. Цю продукцію утилізуємо як таку, що не відповідає санітарним нормам!

— А як же бути з великими селами? — розмірковує заступник директора із сировини ЗАТ «Маслозавод Прилуки» Віра Розуменко. — Адже холодильник біля кожної хвіртки не поставиш. А хіба старенька жінка буде йти з 10 літрами за 3—4 кілометри?

Одне слово, «російські перепони» 2006 року, наближення часу вступу в СОТ диктують на ринку молока жорстку політику, спрямовану на якісні зміни у системі молокозаготівель. Зрозуміло, через деякий час молочна галузь матиме солідніший, привабливіший вигляд. Однак вона дуже залежатиме від сировинних ресурсів. А їх одними молокопунктами не наростиш. Очевидно, господарям заводів незабаром доведеться брати «під своє крило» заготівлю кормів, їх виробництво, а також солідну підтримку передусім великих молочно-товарних господарств.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

всьому світу

...Надія на відновлення виробництва на цій занедбаній території зажевріла сім років тому, коли було затверджено інвестиційний проект, який передбачав організацію масового солевидобутку на Арабатській стрілці. Кримські та казахстанські підприємці розробили проект відновлення промислу й обіцяли вже в 2005 році «випікати» з Сиваша 20 тисяч тонн солі. Та все вперлося в традиційні численні й тривалі узгодження й затвердження. Бо як же видобувати сіль без виділення землі.

Останнім часом вдалося почати прибирати перешкоди в оформленні земельних ділянок в оренду Українсько-казахстанській комерційній структурі «Злагода», яка вирішила вкласти у проект відродження масового солевидобутку 1,25 мільйона доларів. Проте старт відродження соляного промислу в селі Соляному, схоже, знову відкладається. І, мабуть, знову на невповний час. Прокуратура Криму проводить перевірку законності винесення рішення уряду автономії про відведення 170-гектарної земельної ділянки рекреації ВАТ «Злагода» для соляних промислів.

На думку представництва президента в автономії, виділення 170 гектарів — це чергова афера з виведенням державної землі в приватну власність й захопленням частини узбережжя й Арабатської стрілки.

На останньому засіданні міжвідомчої комісії при уряді півострова з упорядкування підприємницької діяльності, пов'язаної з видобутком корисних копалин, ухвалено рішення поки що відмовити в узгодженні виділення земельних ділянок на території кримської частини Арабатської стрілки до вирішення питання про її статус.

...Тим часом за якісною, екологічно чистою кримською сіллю скучили не лише українці, а й зовнішні ринки. Можливості видобутку колосальні: запаси солі лише в Сиваші та його озерах оцінено у понад 80 мільйонів кубометрів — вистачить на тисячоліття. А є ще й солоні озера Сасик-Сиваш, Сакське, ціле намисто придатних для ефективних соляних промислів унікальних водойм Керченського півострова. Сировинна база практично невичерпна.

За всього цього багатства цілющу харчову сіль, яка зберігає необхідні для людини біологічно активні речовини й мікроелементи, що містяться в ропі, виробляють на півострові реально лише кілька невеличких фірм в Саках, Євпаторії й найбільша — «Кримська соляна компанія» в Красноперекопську. Вона має знаки «Вища проба» і «Європейська якість», перевершує кращих виробників Італії, Іспанії, Греції та ще цілої низки країн і має шалений попит у світі. Тонна такої солі на світовому ринку коштує 200 євро.

Парадокс у тім, що здавна знаменита чистотою й смаком кримська сіль з природним вмістом йоду — не частий гість навіть на прилавках півострова.

Нині, коли Україна стала великим постачальником солі в Європу, частка морської кримської в загальному видобутку — жалюгідна. Монополія тут за Донецьком: потужними «Артемсіллю» й «Мегаполіс ЛТД». Тож і на півострові купують переважно донецьку, а ще білоруську, німецьку й навіть датську сіль.

Це тоді, коли від нестачі важливого для підтримки здоров'я елементу — йоду потерпають понад 60 відсотків мешканців півострова, кажуть медики. І наголошують: цілющу сиваську сіль видобувати не просто потрібно — життєво необхідно в масштабах, які могли б задовольнити принаймні всю постраждалу від чорнобильської біди Україну. Адже морський природний продукт ропи Сиваша одвічно містить йод, а після обробки зберігає цю так необхідну організму речовину щонайменше два роки.

За вимогою Міністерства охорони здоров'я України йодують кам'яну сіль з копалень донецького кряжу, але, як стверджують фахівці, цей елемент затримується в ній лише на два місяці. Звісно, після лежання на складах виробників, затим оптовиків, нарешті — крамниць, покупцеві, гадаю, залишається втішитися лише написом «йодована». То, може, наміри видобувати кримську морську сіль не вписуються в плани донецьких монополістів соляної галузі?

Чи відродиться одвічний, але саме в наші часи загублений соляний промисел в селі Соляному, не може сказати ніхто дотепер. Чи ще є шанс дати роботу сучасним чумакам?

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Усі ділянки систематизують

Напередодні професійного свята землевпорядників у Держкомземі журналістам демонстрували, як працює автоматизована система земельного кадастру України. Нині, поінформували в комітеті, там зібрано найповнішу актуальну інформацію по Київщині. Сьогодні співробітники Державного підприємства «Центр державного земельного кадастру» доповнюють її даними з решти областей.

Офіційно єдина система запрацює після прийняття Верховною Радою закону про державний земельний кадастр. Така всеукраїнська електронна база даних необхідна, бо міститиме інформацію про всі земельні ділянки в країні, а також відомості про землевласників. За словами генерального директора ДП «Центр ДЗК» Андрія Кобринського **(на знімку)**, області, райони, міста ведуть свої кадастри. Але вони не схожі один на одного, вирізняються за системою координат, програмою, що обробляє дані, якістю інформації та за іншими параметрами. Сумістити всі ці локальні «кадастрики» практично неможливо.

Виникають проблеми із захистом цієї важливої для держави інформації. Зрозуміло, що вберегти 650 баз даних у 650 адміністративно-територіальних утвореннях України практично неможливо. Звідси факти зловживання, свідоме знищення, пошкодження і навіть викрадення інформації. Як повідомив Андрій Кобринський, у частині областей не проводиться взагалі або проводиться неякісно просторовий аналіз під час внесення земельної ділянки до бази даних. Унаслідок цього сьогодні ми маємо велику кількість наділів, які частково або повністю накладаються один на один. Через неякісну роботу землевпорядних організацій та відсутність контролю з боку кадастрово-реєстраційної системи багато ділянок зареєстровано не в тих місцях, де вони реально розташовані, зокрема, під водою, або мають кілька власників.

У Держкомземі запевняють: система працюватиме в режимі реального часу — on-line. Тобто в будь-який момент оператор зможе отримати актуальну інформацію про стан кожної земельної ділянки. Вона дасть можливість працювати із замовником у режимі єдиного вікна. Її буде захищено від зловживань та несанкціонованого зовнішнього впливу. Інформація, що зберігатиметься в системі, матиме статус «для службового користування». Відомості про будь-які зміни в базі даних, а також про оператора, який здійснив це коригування, вноситься до електронного журналу і залишаються там назавжди. Більшість паперових даних зберігатиметься в системі у вигляді електронних копій, що, вважають в комітеті, робить прозорим процес обліку бланків і документів та унеможливлює корумповані дії.

У комітеті впевнені, що автоматизована система поповнюватиме бюджет, адже зведе до мінімуму факти ухиляння від сплати земельного податку.

Але що робити з тими численними накладаннями ділянок одна на одну? Голова Держкомзему Микола Сидоренко на це зазначив: у разі якщо комітет не зможе зарадити, відповіді на ці питання шукатимуть судові органи.

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото автора.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ!
ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ІНФОРМАЦІЙНІ КОМП'ЮТЕРНІ СИСТЕМИ»

(ЄДРПОУ 21670779, місцезнаходження: 03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33) повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів товариства, які відбудуться 26 квітня 2007 року о 15:00 у приміщенні товариства за адресою:

03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33.

Порядок денний:

1. Про затвердження договорів, укладених Закритим акціонерним товариством «Інформаційні комп'ютерні системи» за період з 26.03.2007 р. по 25.04.2007 р. на суму, що перевищує 10 000 000 (десять мільйонів) гривень.

Реєстрація учасників буде проводитися 26 квітня 2007 року з 14:00 до 15:00 за адресою: 03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33.

Довідки за телефоном: 538-00-53.

Матеріали стосовно порядку денного загальних зборів надаються для ознайомлення в приміщенні товариства за адресою: 03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 20.02.2007 р. по справі № 21/36/07 **С(Ф)Г «Столяров»** (код ЄДРПОУ — 23791990), розташоване за адресою: Запорізька область, Вільнянський р-н, с. Михайло-Лукашеве, вул. Молодіжна, 29, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Архипова Ю. І. (ліцензія АБ № 176276 від 30.09.05 р.); адреса: 69013, м. Запоріжжя, вул. Радищева, 85; тел. 8 (061) 217-98-59, 8 (050) 341-98-59).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

1. Постановою №44/418-б від 06.09.2005 р. Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за позовом Державної податкової інспекції у Дніпровському районі м. Києва до ЗАТ «Гарант Інвест» було визнано останнього банкрутом:

ЗАТ «Гарант Інвест», код ЄДРПОУ 31033392, м. Київ-02090, вул. Алма-Атинська, 2/1, р/р №26008142331 в філії «Київська дирекція ВАТ «Інноваційно-промисловий банк», МФО 322863.

2. Постановою №44-310б від 11.07.2005 р. Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за позовом ДПІ у Дніпровському районі м. Києва до ПП «Драйв» було визнано останнього банкрутом:

ПП «Драйв», код 31630078, Київ-02090, вул. Бутлерова, 6, р/р 260053143 в АКБ «Гарант», МФО 300807.

3. Постановою №44/422-б від 06.09.2005 р. Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за позовом ДПІ у Дніпровському районі м. Києва до ПП «Іва-тек» було визнано останнього банкрутом:

ПП «Іва-тек», код 31864823, Київ-02218, вул. Радужна, 63, кв. 119, р/р 2600844012286 в ВАТ «Хрещатик», МФО 300670.

4. Постановою №44-423-б від 06.09.2005 р. Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за позовом ДПІ у Дніпровському районі м. Києва до ПП «Міс» було визнано останнього банкрутом:

ПП «Міс», код 30369376, м. Київ-02160, пр-т Возз'єднання, 15, р/р 2600000910031 в АКБ «Правекс Банк», МФО 321024.

5. Постановою №44-424-б від 06.09.2005 р. Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за позовом ДПІ у Дніпровському районі м. Києва до ПП «Укрунiверсалпостач» було визнано останнього банкрутом:

ПП «Укрунiверсалпостач», код 31924625, Київ-02125, пр-т Визволителів, 19-а, р/р 26006301719 в АКБ «Національний кредит», МФО 320702.

6. Постановою №44-425-б від 06.09.2005 р. Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за позовом ДПІ у Дніпровському районі м. Києва до ТОВ «Західпромінвест» було визнано останнього банкрутом:

ТОВ «Західпромінвест», код 31924625, м. Київ-02090, вул. Сосюри, 6, р/р 26072567 в АКБ «Легбанк», МФО 300056, р/р 26000337184001 в розрахунковому центрі Приватбанк, МФО 320649.

7. Постановою №44-426-б від 06.09.2005 р. Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за позовом ДПІ у Дніпровському районі м. Києва до ПП «Тамерлан» було визнано останнього банкрутом:

ПП «Тамерлан», код 32305623, Київ-02139, вул. Курнатовського, 20, р/р 260065400 в ВАТ АБ «Укргазбанк», МФО 320478.

Ліквідатором банкрутів призначено ДПІ у Дніпровському р-ні м. Києва: 02094, м. Києва, бул. Верховної Ради, 24-б.

ПЕРСОНАЛЬНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ
ПРО СКЛИКАННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ
ВАТ «УКРАЇНСЬКИЙ НАФТОГАЗОВИЙ ІНСТИТУТ»
ШАНОВНИЙ АКЦІОНЕР!

Відкрите акціонерне товариство «Український нафтогазовий інститут» повідомляє Вас про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться **«24» квітня 2007 року** за адресою:
04053, м. Київ, вул. Кудрявський узвіз, 7.
Початок зборів об **11-00** годині.
Реєстрація учасників зборів проводиться за місцем проведення зборів з 10-00 годин до 10 год. 45 хв. у день проведення зборів.
Для реєстрації та участі у загальних зборах необхідно мати:
— паспорт або документ, що посвідчує особу акціонера або представника;
— свідоцтво про народження дитини - батькам малолітньої дитини-акціонера, яка не досягла 14 років;
— довіреність акціонера - представникам акціонерів.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2006 рік та визначення основних напрямків діяльності на 2007 рік.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності Товариства за 2006 рік.
3. Затвердження звіту Правління, балансу, висновків та звіту Ревізійної комісії Товариства.
4. Звіт Наглядової Ради ВАТ про роботу за звітний період.
5. Затвердження порядку розподілу прибутку, розміру, строку та порядку виплати дивідендів за 2006 рік та нормативів планового розподілу прибутку на 2007 рік.
6. Затвердження Статуту Товариства з внесеними змінами та доповненнями.
7. Про створення філії ВАТ «УкрНГІ» в Росії.
8. Про затвердження Положення про філію ВАТ «УкрНГІ» в Росії.
9. Про продаж автотранспорту, який непридатний для використання.
10. Відкликання та обрання Голови та членів Правління Товариства.
11. Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової Ради Товариства.
12. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
13. Про внесення змін та доповнень до Положень, що регламентують внутрішню діяльність товариства.

З матеріалами, пов'язаними з порядком денним зборів, особи, які мають право на участь у загальних зборах можуть ознайомитись за адресою: Київ, Кудрявський узвіз, 7 у робочі дні з 9 до 17 години.
Зазначені матеріали надаються також учасникам загальних зборів акціонерів під час проведення зборів.

Посвідчення правлінням довіреностей на право участі та голосування на загальних зборах проводиться за адресою: Київ, Кудрявський узвіз, 7, кім. 401 у робочі дні з 9.00 до 17.00.

Пропозиції акціонерів щодо порядку денного загальних зборів приймаються за адресою: м. Київ, Кудрявський узвіз, 7, кім. 401 до 2 квітня 2007 р.

Додаткову інформацію можна отримати за телефоном:
(044) 272-12-29.

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ
Фінансово-господарської діяльності ВАТ «УкрНГІ» за 2006 рік

Найменування показника	Звітний період	Попередній період
Усього активів	23164,6	19883,4
Основні засоби	12600,3	8689,3
Довгострокові фінансові інвестиції	358,8	358,8
Запаси	5580,4	4419,7
Сумарна дебіторська заборгованість	2701,9	4356,9
Грошові кошти та їх еквіваленти	158,8	215,3
Нерозподілений прибуток	6767,6	6294,4
Власний капітал	14311,3	13829,7
Статутний капітал	46,5	46,5
Довгострокові зобов'язання	—	—
Поточні зобов'язання	8853,3	6053,7
Чистий прибуток	540,8	158,1
Середньорічна кількість акцій	4649860	4649860
Кількість власних акцій, викуплених протягом року, шт.	—	—
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду.	—	—
Чисельність працівників на кінець періоду, осіб	409	462

ПРАВЛІННЯ ВАТ «УкрНГІ».

Відкрите акціонерне товариство "Райффайзен Банк Аваль"

повідомляє про проведення Загальних Зборів акціонерів, які відбудуться 23 квітня 2007р. о 12:00 годин за адресою: Київська обл., м .Біла Церква, вул. Сквирське шосе, буд.194, в приміщенні Будинку Культури КП "Білоцерківськийдомобудівельний комбінат"

Порядок денний:

1. Звіт Правління "Райффайзен Банк Аваль" про результати діяльності у 2006 році і основні напрямки діяльності Банку на 2007 рік.
2. Затвердження звітів та висновків Ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність "Райффайзен Банк Аваль" у 2006 році.
3. Затвердження звітів та висновків зовнішнього аудитора АК "АПІК" про фінансово-господарську діяльність "Райффайзен Банк Аваль" у 2006 році.
4. Затвердження річного звіту та балансу "Райффайзен Банк Аваль" за 2006 рік.
5. Про затвердження та розподіл прибутку "Райффайзен Банк Аваль" за 2006 рік.
6. Про збільшення розміру статутного капіталу Банку шляхом проведення додаткової 23-ої емісії простих іменних акцій Банку.
7. Про затвердження умов проведення додаткової 23-ої емісії акцій Банку. Визначення уповноважених органів та осіб Банку, яким надаються повноваження щодо виконання дій та прийняття рішень під час проведення додаткової емісії акцій Банку.

Додаткова інформація:

Збільшення статутного капіталу буде здійснюватися шляхом додаткового випуску акцій існуючої номінальної вартості. Акції будуть розповсюджуватися в порядку, визначеному Загальними Зборами акціонерів Банку.

Збільшення статутного капіталу Банку дасть можливість підвищити фінансову стабільність і забезпечить подальший розвиток Банку.Мінімальний розмір збільшення статутного капіталу становить 100 000 000,00 (сто мільйонів грн. 00 коп.) гривень.

Кількість акцій в додатковому випуску - 1 000 000 000 (один мільярд) простих іменних акцій номінальною вартістю 10 (десять) копійок кожна, загальною номінальною вартістю 100 000 000,00 (сто мільйонів гривень 00 копійок)грн. Форма існування акцій - документарна.

Права акціонерів при додатковому випуску акцій є незмінними. Акціонери мають переважне право на придбання додатково випущених акцій. У зв'язку із зміною статутного капіталу банку акціонери збитків не несуть.

Розміщення акцій Банку 23-ої емісії планується здійснити в термін з 3 липня 2007 року по 31 серпня 2007 року.

***

Пропонуємі зміни до Статуту.

Попередня редакція	Нова редакція
Підпункт 3.1.2. пункту 3.1. "Статутний капітал Банку становить 2 099 934 975,40 (два мільярди дев'яносто дев'ять мільйонів дев'ятсот тридцять чотири тисячі дев'ятсот сімдесят п'ять гривень 40 копійок) гривень і сформований за рахунок випуску акцій".	Підпункт 3.1.2. пункту 3.1. "Статутний капітал Банку становить 2 199 934 975, 40 (два мільярди сто дев'яносто дев'ять мільйонів дев'ятсот тридцять чотири тисячі дев'ятсот сімдесят п'ять гривень 40 копійок) гривень і сформований за рахунок випуску акцій".
Підпункт 3.1.3. пункту 3.1. "Статутний капітал Банку поділений на 20 949 349 754 (двадцять мільярдів дев'ятсот сорок дев'ять мільйонів триста сорок дев'ять тисяч сімсот п'ятдесят чотири) простих іменних акцій номінальною вартістю 10 (десять) копійок кожна і 50 000 000 (п'ятдесят мільйонів) привілейованих акцій номінальною вартістю 10 (десять) копійок кожна ".	Підпункт 3.1.3. пункту 3.1. "Статутний капітал Банку поділений на 21 949 349 754 (двадцять один мільярд дев'ятсот сорок дев'ять мільйонів триста сорок дев'ять тисяч сімсот п'ятдесят чотири) простих іменних акцій номінальною вартістю 10 (десять) копійок кожна і 50 000 000 (п'ятдесят мільйонів) привілейованих акцій номінальною вартістю 10 (десять) копійок кожна ".

***

Реєстрацію учасників Загальних Зборів акціонерів Банку буде проводити незалежний реєстратор ТОВ "Аваль-реєстратор" **з 10.30 по 11.30 годин в** фойє Будинку Культури КП "Білоцерківський домобудівельний комбінат", що розташований за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Сквирське шосе, буд.194.

При здійсненні процедури реєстрації учасників Загальних Зборів кожний акціонер повинен при собі мати документи, що посвідчують особу - паспорт. Для довіреної особи (представника) акціонера, додатково до цього подається довіреність на право представляти інтереси акціонера (акціонерів) на Загальних Зборах акціонерів Банку.

У Загальних Зборах **мають право** брати участь усі акціонери. **Акціонер** також **має право**, за власним бажанням, **не брати участь** у Загальних Зборах акціонерів. Якщо акціонер, з будь-яких причин, не зможе взяти участь у Загальних Зборах акціонерів, він буде мати можливість ознайомитись з рішеннями, які будуть прийняті на Загальних Зборах, звернувшись після проведення Загальних Зборів в будь-який філіал Банку.

Правління "Райффайзен Банк Аваль".

Ліквідатор ТОВ "Агрофірма ім. Ілліча" проводить публічні торги (аукціон) з продажу майна підприємства-боржника, розташованого за адресою: АР Крим, Бахчисарайський район, с. Танкове.

Загальна характеристика об`єктів продажу:

1. Лот №1 - 2/3 будівлі цеху з виготовлення тютюну (складається з будівлі цеху, складу з прибудовами, тамбур, навіс, сторіжка), лот продається під розбірку, початкова ціна 10 000 грн. з ПДВ.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) перераховуються на рахунок ТОВ "Агрофірма ім. Ілліча" 26007013722300, ЗКПО 03759814, МФО 351005 в АКІБ "УкрСиббанк" м. Харків до 11.04.2007 р. включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 11.04.2007 р. включно за адресою: м. Сімферополь, вул. Набережна, 83-а, кв. 37. З питань ознайомлення з технічним станом об`єктів продажу, оформлення участі в аукціоні звертатися за тел.: 8-050-360-41-78.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 12.04.2007 р. о 10:00 за адресою: Бахчисарайський район, с. Куйбишеве, Палац культури.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об`єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом,який є підставою для укладення протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та банкрутом

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, просп. Т. Г. Шевченка, 18/1) за позовом Охтирської МДПІ, 11.12.2006 року порушив справу № 8/594-06 про банкрутство Ордена Трудового Червоного Прапора колективного сільськогосподарського підприємства імені Ф. С. Муратова (і/код 03776867), юридична адреса: 42700, Сумська область, м. Охтирка, вул. Чапаєва, 183, р/р № 26066964 в Сумській ОД «Райффайзен банк Аваль» м. Суми.

Розпорядником майна по вищезазначеному підприємству призначено Філенка Ігора Миколайовича (ліцензія серія АВ № 081009 від 21.04.2006 року, адреса 40030, м. Суми, вул. Малиновського, 12, тел/факс 62-54-73).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів ЗАТ "Трудовий колектив АСК "Укррічфлот"

Повідомляємо, що згідно з рішенням Правління Товариства сьомі загальні збори акціонерів ЗАТ "Трудовий колектив АСК "Укррічфлот" відбудуться 26 квітня 2007 року о 14-00 за адресою: м. Київ, вул. Нижній Вал, 51, Зал засідань (3-й поверх).

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

1. Звіт Правління ЗАТ "Трудовий колектив АСК "Укррічфлот" "Про результати роботи Товариства за 2006 рік" і основні напрямки його діяльності на 2007 рік.
2. Звіт Ревізійної Комісії Товариства за 2006 рік.
3. Затвердження бюджету ЗАТ "Трудовий колектив АСК "Укррічфлот" на 2007 рік.
4. Прийняття рішення про передачу реєстру власників іменних цінних паперів іншому Реєстратору.

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься 26 квітня 2007 року з 12-00 до 13-30 за місцем проведення загальних зборів.

Для участі у реєстрації акціонерам - фізичним особам при собі необхідно мати паспорт, а представникам акціонерів додатково - довіреність.

Довідки за телефонами: 428-85-98, 428-83-06, 417-00-30.

Правління Товариства.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) винесено постанову від 18.01.2007 року №10/216-06 про визнання банкрутом приватне підприємство «ЛІНАРД» (м. Вінниця, вул. Київська, 31, код 33587758).

Ліквідатором призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04).

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) ухвалою від 31.01.2007 р. порушено справу №10/328 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Новоградівська» (27251, Кіровоградська область, Бобринецький район, с. Новоградівка, код ЄДРПОУ 30799607, р/р №260047826 в АППБ «Аваль» м. Бобринець, МФО 323538).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Охінченка Сергія Михайловича, ліцензія серії АА №783043 від 29.03.2004 р., м. Кіровоград, вул. Космонавта Попова, буд. 7, корп. 1, кв. 94.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство "Спільне українсько-казахстансько-російське підприємство з виробництва ядерного палива"
повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 20-21 квітня 2007 року за адресою: 04071, Україна, м. Київ, вул. Костянтинівська, 31. Початок Загальних зборів акціонерів 20 квітня 2007 року о 15.00 за місцем їх проведення."

Порядок денний:

1) Затвердження звіту і висновків Ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності ЗАТ "СП УКРТВЗ" в 2006 році;
2) Затвердження звіту Генерального директора про результати діяльності ЗАТ "СП УКРТВЗ" у 2006 році;
3) Затвердження фінансового звіту і балансу ЗАТ "СП УКРТВЗ" за 2006 рік;
4) Про розподіл прибутку і збитків ЗАТ "СП УКРТВЗ";
5) Затвердження фінансового плану ЗАТ "СП УКРТВЗ" на 2007 рік;
6) Обрання членів Наглядової Ради ЗАТ "СП УКРТВЗ" на 2007 рік;
7) Обрання членів Ревізійної комісії ЗАТ "СП УКРТВЗ" на 2007 рік;
8) Про можливість і умови продовження після 2010 року діючих умов Угоди між Урядом Республіки Казахстан, Урядом Російської Федерації і Кабінетом Міністрів України про сприяння у розвитку та діяльності закритого акціонерного товариства "Спільне українсько-казахстансько-російське підприємство з виробництва ядерного палива".

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства у 2006 році

(тис. грн.)

Показники	Період	
	Звітний	Попередній
Статутний капітал	2422,4	2422,4
Власний капітал	1720,6	1805,6
Усього активів	1869,4	2103,5
Основні засоби	214,7	192,9
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	313,6	204,6
Сумарна дебіторська заборгованість	771,9	860,2
Грошові кошти та їх еквіваленти	458,7	809,5
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	(701,8)	(616,8)
Довгострокові забов'язання	-	-
Поточні забов'язання	148,8	297,9
Чистий прибуток	-	624,3
Чистий збиток	22,6	-

Довідки за телефонами:
(044) 568-59-88; 568-59-46.

З повагою
Генеральний директор *Г. М. Муляр.*

1. Замовник торгів ***ТОВ "Сервіс-Інвест", код ЄДРПОУ 31018149***
1.1. Поштова адреса: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151***
1.2. Юридична адреса: ***83055, м. Донецьк, бул. Шевченка, 11***
1.3. тел./факс: ***(062) 381-75-48, 381-75-49;*** e-mail: ***kucher@servisinvest.donetsk.ua***
2. Інформація про предмет закупівлі: ***Закупівля пристроїв електричніх комплектніх, а саме щитів власних потреб і постійного струму на ПС 110 кВ "Єнакієве"***
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит.***
3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, до 13.00_27.03.2007 р.***
3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511, о 14.00 27.03.2007 р.***
4. Додаткова інформація:
4.1. Процедура здіснення закупівлі: відкриті торги;
4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович;
4.3. Вартість тендерної документації: безкоштовно

Акціонерам ЗАТ «Інвест-Транс»

Загальні збори акціонерів ЗАТ «Інвест-Транс» відбудуться 26 квітня 2007 року о 10-00 за адресою: м. Київ, вул. Н. Вал, 51.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт директора ЗАТ «Інвест-Транс».
2. Звіт Ревізійної Комісії.
3. Затвердження бюджету ЗАТ «Інвест-Транс» на 2007 рік.
4. Прийняття рішення про участь ЗАТ «Інвест-Транс» в загальних зборах акціонерів інших господарських товариств.

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься 26 квітня 2007 року з 9-00 до 9-30 за місцем проведення загальних зборів.

Довідки за телефоном: 428-83-06.

1. Замовник торгів ***ТОВ "Сервіс-Інвест", код ЄДРПОУ 31018149***
1.1. Поштова адреса: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151***
1.2. Юридична адреса: ***83055, м. Донецьк, бул. Шевченка, 11***
1.3. тел./факс: ***(062) 381-75-48, 381-75-49;*** e-mail: ***kucher@servisinvest.donetsk.ua***
2. Інформація про предмет закупівлі:
Закупівля робот з будівництва ділянки повітряної лінії електропередачі 35кВ "Хімзавод-Донецька-110"
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит.***
3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, до 13.00_27.03.2007 р.***
3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511, о 14.30 27.03.2007 р.***
4. Додаткова інформація:
4.1. Процедура здіснення закупівлі: відкриті торги;
4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович;
4.3. Вартість тендерної документації: безкоштовно

ПАРНАС*ик*

СЕРЕДА, 7 БЕРЕЗНЯ 2007 ■ № 42 (4042)

8 березня **в Україні мінлива хмарність, без опадів. Уночі та вранці місцями туман. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі від 3 градусів морозу до 2 тепла, на узбережжі морів до 5 градусів тепла; вдень 4—9 градусів тепла, в західних, Вінницькій та Одеській областях 8—13 градусів**

■ **З ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ**

Нагорода від Президента

Президент України Віктор Ющенко в переддень Міжнародного жіночого дня 8 Березня нагородив орденами Княгині Ольги III ступеня ведучу каналу «1+1» **Ганну Безулик (на знімку)** та українську співачку Марічку Бурмаку. Згідно з документом — за вагомий особистий внесок у соціально-економічний і культурний розвиток України, активну громадську діяльність, багаторічну сумлінну працю.

Красиві люди в розумінні Viva

У київському палаці «Україна» відбулася церемонія нагородження найкрасивіших людей країни. Цього року такими було визнано співачку Наталію Могилевську і футболіста Олександра Шовковського. Цей титул вони здобули за результатами голосування читачів глянсового журналу Viva. Очевидно, читачі під час вибору зоряних красунчиків керувалися висловлюванням російського письменника Антона Павловича Чехова. Він стверджував, що в людині все повинно бути прекрасним: і обличчя, і душа, і думки... Торік ці титули одержали співачка Ані Лорак і рок-музикант Святослав Вакарчук.

Церемонія нагородження переможців супроводжувалася деякими несподіваними інцидентами. Так, наприклад, під час виступу Ірини Білик зненацька вимкнулася фонограма, а співачка, не зауваживши цього, продовжувала «співати» на сцені... Телеглядачі зможуть побачити трансляцію церемонії нагородження переможців конкурсу «Найкрасивіші люди України-2007» 8 березня.

Наташа Корольова в костюмі Єви сподобалася синові

Співачка Наташа Корольова не вперше оголюється на сторінках глянсових видань. Але нещодавню фотосесію для популярного чоловічого журналу вона попросила оцінити... власного сина. До публікації.

Архипу лише п'ять років, але, подивившися на фотографії мами практично в костюмі Єви, малий заявив: «Мамо, в тебе дуже красиві циці, я дозволяю». Звідки в хлопчика таке розвинуте почуття прекрасного, залишається тільки здогадуватися. Можливо, це виховна робота тата-стриптизера.

Утім, Сергій Глушко дедалі частіше дистанціюється від образу Тарзана й утверджується «просто як актор».

Наташа запевняє, що це зовсім не через її бурхливі ревнощі: «Я завжди намагаюся брати себе в руки. І в мене це виходить. Зрештою, чоловік має звертати увагу на красивих жінок (інакше це буде вже не чоловік). Мені, навпаки, це приємно»...

Спілберг погодився співпрацювати із ФБР

У приватній колекції картин голівудського режисера Стівена Спілберга виявлено полотно художника-реаліста Нормана Рокуелла, яке перебувало в розшуку.

Картину «Російська класна кімната», відому також під назвою «Російські школярі», в червні 1973 року невідомі викрали із художньої галереї в американському штаті Міссурі. Спілберг купив її на аукціоні в 1989 році, не знаючи, що вона крадена.

Персонал кінематографіста з'ясував це лише минулого тижня, випадково наштовхнувшися на фотографію полотна на інтернет-сайті ФБР у розділі, де було перелічено твори мистецтва, що перебувають у розшуку. Слідчі ФБР підтвердили справжність картини і оцінили її приблизно в 700 тисяч доларів.

Сам кінорежисер охоче погодився співпрацювати із ФБР і не перешкоджав слідству. Картина залишиться у його власності, поки її долю остаточно не визначать, йдеться в заяві ФБР.

Шановні читачі!

З технічних причин «Голос України» надрукує програму телебачення на наступний тиждень у номері за 13 березня.

Просимо вибачення за спричинені незручності.

Освідчення в коханні під управлінням Германа Макаренка

■ **ЧАС НОТ**

У переддень свята Весни і Кохання диригент Національної опери імені Т. Шевченка Герман Макаренко традиційно освідчився прекрасним дамам у коханні. Цей проект існує вже декілька років. Цього разу під склепінням головної опери країни звучали твори Чайковського, Хачатуряна, Лисенка, Верді, Бізе... Лейтмотив концерту: кохання доступне всім і йому «все возрасты покорны». Автор ідеї Герман Макаренко втілив його в музичній класиці. На прикладі відомих творів глядач побачив і почув, як освідчуються в коханні бідняки та імператори.

У залі зібрався вітчизняний і дипломатичний бомонд. Програму оголошували українською та англійською. Друге відділення було квітковим.

— На початку концерту ми подарували вам наші серця, а тепер разом із вальсом квітів Чайковського з балету «Спляча красуня» даруємо вам квіти, — оголосив головний ініціатор «Освідчень» Герман Макаренко.

Але квіти були не лише в музиці, а й наяву. Букети троянд летіли зі сцени в зал. А на виході кожній дамі піднесли білий тюльпан.

Очі блищать, а душа співає

Хоч наша пісня й переживає кризу, є окремі її лицарі, котрі не згодні із таким станом справ. До такої когорти людей належить і композитор та поет народний артист України Анатолій Матвійчук. А доказом того є його шоу-програма «Полустанок любові-4», нещодавно показана у столичному палаці «Україна».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

...Залишається кілька хвилин до того, як концерт Анатолія Матвійчука вирушить з «Полустанку любові». Йдуть останні приготування. Атмосфера концертного залу обіцяє, що вечір має бути вдалим й видовищним. Зрештою, очікування справджуються. Та й не може бути інакше, адже Анатолій — не лише професійний співак, а й щира дотепна людина, яка любить свою роботу і віддає їй часточку себе, свою душу. Таких у нас, та й не тільки в нас, досить мало. Доки розв'язують несподівані проблеми із музичною апаратурою, Анатолій читає свої вірші, перешіпаючи їх веселою усною філософією.

У програмі звучали нові й старі пісні Матвійчука у виконанні подружжя Білоножків, квартету «Гетьман» та інших артистів. Співав і сам автор: «Друзі мої», «Муза», «НЛО», «Моріка», «Душа поета», «Начальник» та інші свої твори.

В Анатолія Матвійчука якось дивно виблискують очі: чи то він грип десь підхопив, чи то в нього радість від спілкування з глядачами. Ймовірніше — друге. Сподіватимемося, що то не останній концерт нашого улюбленця. А лише вдала й чудесна інтродукція.

Юрій МОСТОВИЙ.

Соціальну програму оцінили

Надія завжди є. Це девіз авторського телепроекту Наталії Розинської «Ваш вихід» (Перший Національний канал). Звичайно, неможливо зробити щасливими всіх, хто потребує соціальної опіки. «Але якщо ми робимо життя хоча б одного українця кращим — це вже велика перемога», — каже Наталія. І справді, після участі в «Вашому виході» життя героїв програми круто змінювалося: випускник третього київського дитбудинку одержали можливість безплатно навчатися в Європейському університеті, хлопчику, що мешкав у Чорнобильській зоні, зробили операцію на Кубі... До речі, Розинська, відвідавши острів Свободи, написала книжку «Куба-forever!» про кохання американської жінки та кубинського революціонера.

За цей тб-проект його автора та ведучу нещодавно нагородили «Золотим пером» у номінації «Кращий журналіст року в соціальній сфері». А соціальний проект розвивається. Незабаром почне працювати виїзна мобільна служба «Від серця до серця». До цієї бригади швидкого реагування на біди людей увійдуть не лише журналісти й оператори, а й медики, психологи, соціальні працівники.

На знімку: автор і ведуча соціальної програми «Ваш вихід» Наталія Розинська.

Сторінку підготовлено за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

Наступний номер газети вийде 13 березня ц. р.

ЦЬОГО ДНЯ

7 БЕРЕЗНЯ

■ 1573. У Львові засновано першу в Україні друкарню: Іван Федоров розпочав друкування «Апостола». ■ 1932. У Запоріжжі народився Володимир Дахно, кінорежисер і художник-мультиплікатор. Автор мультсеріалу про козаків. ■ 1948. Помер партизанський командир Костянтин Ареф'єв. Його загін діяв на Житомирщині. ■ 1967. В СРСР підприємства та організації перейшли на п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними. ■ 1992. Зіграно перші матчі першого футбольного чемпіонату незалежної України. ■ 1997. У Великобританії з'явилася на світ перша клонована тварина — вівця Доллі.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків, Зам. 9-1-05

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 885

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010022 >